

Vlaams
Parlement

vergadering **39**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 6 juni 2012

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	5
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Lieven Dehandschutter, de dames Karin Brouwers en Els Robeyns en de heren Sas van Rouveroj, Boudewijn Bouckaert en Bart Caron houdende wijziging en opheffing van het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus – 1658 (2011-2012) – Nr. 1 Voorstel tot het verlenen van voorrang in commissie	5
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	5
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	6
ACTUALITEITSDEBAT over de toekenning van de milieuvergunning voor Uplace Machelen en de cohesie binnen de Vlaamse Regering	6
Moties	54
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	54
ACTUALITEITSDEBAT over het publiek maken van de adviezen voor de meerjarige subsidies in het kader van het Kunstendecreet door de minister van Cultuur	54
Moties	77
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot verdaging van een agendapunt	77
ONTWERP VAN DECREET betreffende de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen en munitie – 1371 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 7	
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Bart Caron en Filip Watteeuw en mevrouw Mieke Vogels houdende de overdracht, in-, uit- en doorvoer, transit en tussenhandel van vuurwapens voor civiel gebruik, defensiegerelateerde producten en ander voor militair gebruik of ordehandhaving dienstig materiaal en daaraan verbonden technologie – 944 (2010-2011) – Nrs. 1 tot en met 4	
Algemene bespreking	79
Artikelsgewijze bespreking	86
MOTIE van de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck betreffende een belangenconflict – 1640 (2011-2012) – Nr. 1	
Bespreking	86
VERZOEKSCRIFT over de aanrekening van afvoer van drinkwater van eigen waterwinning en mogelijke onvolkomenheden in de wetgeving. Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed uitgebracht door mevrouw Tinne Rombouts – 1637 (2011-2012) – Nr. 1	
Verslag	92

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Lieven Dehandschutter, de dames Karin Brouwers en Els Robeyns en de heren Sas van Rouveroij, Boudewijn Bouckaert en Bart Caron houdende wijziging en opheffing van het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus – 1658 (2011-2012) – Nr. 1 Voorstel tot het verlenen van voorrang in commissie	92
ONTWERP VAN DECREET betreffende de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen en munitie – 1371 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 7 Aangehouden stemming Hoofdelijke stemming	93 94
MOTIE van de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck betreffende een belangenconflict – 1640 (2011-2012) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	94
MOTIE van de heren Joris Van Hauthem, Frank Creyelman en Johan Deckmyn en mevrouw Marleen Van den Eynde tot besluit van het op 6 juni 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de toekenning van de milieuvergunning voor Uplace Machelen en de cohesie binnen de Vlaamse Regering – 1659 (2011-2012) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	95
MOTIE van de heren Dirk Van Mechelen en Sas van Rouveroij tot besluit van het op 6 juni 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de toekenning van de milieuvergunning voor Uplace Machelen en de cohesie binnen de Vlaamse Regering – 1660 (2011-2012) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	95
MOTIE van de heren Hermes Sanctorum en Dirk Peeters, mevrouw Mieke Vogels en de heren Filip Watteeuw en Luckas Van Der Taelen tot besluit van het op 6 juni 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de toekenning van de milieuvergunning voor Uplace Machelen en de cohesie binnen de Vlaamse Regering – 1661 (2011-2012) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	95
MOTIE van de heren Bart Caron en Herman Schueremans tot besluit van het op 6 juni 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het publiek maken van de adviezen voor de meerjarige subsidies in het kader van het Kunstendecreet door de minister van Cultuur – 1662 (2011-2012) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	96
MOTIE van de heren Chris Janssens, Joris Van Hauthem, Johan Deckmyn, Wim Wienen, Wim Van Dijck en Jan Penris tot besluit van het op 6 juni 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het publiek maken van de adviezen voor de meerjarige subsidies in het kader van het Kunstendecreet door de minister van Cultuur – 1663 (2011-2012) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	96
MEDEDELING VAN DE VOORZITTER	96

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	97
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	100
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	100

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Annick De Ridder, Tinne Rombouts, Stefaan Sintobin: ambtsverplichtingen;

Else De Wachter: familieverplichtingen;

Patricia De Waele, Marijke Dillen, Patrick Janssens, Sabine Poleyn: gezondheidsredenen.

■

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 60/31)

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Lieven Dehandschutter, de dames Karin Brouwers en Els Robeyns en de heren Sas van Rouveroij, Boudewijn Bouckaert en Bart Caron houdende wijziging en opheffing van het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus

– 1658 (2011-2012) – Nr. 1

Voorstel tot het verlenen van voorrang in commissie

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Dehandschutter bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Voorzitter, het gaat om voorstel van decreet tot wijziging en opheffing van het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus. Ik heb dit ingediend samen met mijn collega's Karin Brouwers, Els Robeyns, Sas van Rouveroij, Boudewijn Bouckaert en Bart Caron. Ik vraag om dit voorstel van decreet voorrang te verlenen in commissie.

De voorzitter: We zullen deze tekst ronddelen, en straks zullen we ons uitspreken over dit voorstel tot het verlenen van voorrang in commissie.

Het incident is gesloten.

■

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer van Rouveroij bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer van Rouveroj heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroj: Voorzitter, ik stel vast dat minister-president Peeters en viceminister-president Lieten hier niet aanwezig zijn. Dit kan natuurlijk niet. Bij de start van het debat moeten zij ab initio de dingen horen die hier te zeggen zijn. Ik vraag de toepassing van artikel 42bis van het reglement met het oog op het opvorderen van zowel minister-president Peeters als minister Lieten.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, ik ben het er volledig mee eens. De beslissing rond Uplace heeft nogal wat beroering gewekt. Ik vind het maar normaal dat alle betrokken ministers hier aanwezig zijn. Minister Schauvliege is hier. Minister Muylers is hier. Ik verwacht ook de minister-president. Ik verwacht ook minister Lieten.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, het actualiteitsdebat gaat niet alleen over de toekenning van de milieuvergunning aan Uplace, maar gaat ook over de samenhang binnen de Vlaamse Regering. Het lijkt mij niet meer dan logisch dat dan de minister-president – de regeringsleider – aanwezig is en antwoordt op de vragen die we desgevallend te stellen hebben.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, ik sluit me uiteraard aan bij de vragen van mijn drie collega's uit de oppositie. Dit is inderdaad een debat dat voor onze fractie in de eerste plaats gaat over de cohesie in de Vlaamse Regering. Over de andere aspecten hadden wij ook interpellatieverzoeken lopen. Het kan absoluut niet dat de minister-president en de viceminister-president hier niet aanwezig zijn. Ik hoop dat u er meer informatie over hebt. Ik weet niet of ze afwezig zullen zijn. Als ze dat zijn, moet u ze opvorderen.

De voorzitter: Mijnheer Vereeck, in de Bijbel staat, zoals u weet: 'Ik ben niet mijns broeders hoeder.'

Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega's, ik heb begrepen dat zowel de minister-president als minister Lieten op komst zijn en echt van plan waren om hier aanwezig te zijn. Ik veronderstel dat ze elke minuut kunnen arriveren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 14.03 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 14.04 uur.*

■

ACTUALITEITSDEBAT over de toekenning van de milieuvergunning voor Uplace Machelen en de cohesie binnen de Vlaamse Regering

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het actualiteitsdebat over de toekenning van de milieuvergunning voor Uplace Machelen en de cohesie binnen de Vlaamse Regering.

Het debat is geopend.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, ik neem aan dat u in de file stond ter hoogte van het viaduct van Vilvoorde, maar goed, u bent er dan toch geraakt. Collega's, we staan hier weer, voor de zoveelste keer, om vragen te stellen over de cohesie binnen de regering. Minister-president, het is voor u helaas niet de eerste keer en ik vrees dat het ook niet de laatste keer zal zijn. Ik heb zelden een coalitie gekend waar de oppositie zo vaak moest peilen naar de samenhang van de regeringsploeg. Dat op zich zegt veel, zo niet alles.

Minister-president, collega's, vandaag draait de onenigheid rond Uplace. Voor alle duidelijkheid: wij zijn het Uplaceproject niet genegen en we hebben dat in het verleden ook al gezegd. Wij begrijpen ook niet waarom minister Schauvliege alsnog een vergunning heeft afgeleverd. Het is een megalomaan project dat in Machelen niet thuishoort. Het zal, zo wijzen studies uit, het verkeersinfarct op en rond de ring alleen maar doen toenemen, het zorgt voor bijkomende milieuhinder en zal onder meer de middenstand in Vilvoorde, maar niet alleen in Vilvoorde, doodknippen. Minister-president, dit project gaat ook in tegen het beleid dat u beweert te voeren om de gemeentekernen te versterken. Het project staat haaks op uw eigen winkelnota. Bovendien, collega's, houdt dit project in dat er een stad wordt gebouwd in de Rand – wij hadden van een N-VA-minister van Ruimtelijke Ordening wel iets anders verwacht.

Het verzet komt niet van een actiecomiteetje dat er plezier in vindt om van alles en nog wat tegen te houden, neen, het verzet komt van een aantal steden en gemeenten, van de deputatie van Vlaams-Brabant, van Touring, van de Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO), van een aantal milieuverenigingen en, last but not least, van de eigen administratie zelf. Of om het met de woorden van de heer Dehaene te zeggen: Uplace is een ramp voor onze regio. In dergelijke omstandigheden, minister-president, vinden wij het onbegrijpelijk dat de Vlaamse Regering groen licht heeft gegeven voor dit project. De heer Van Eetvelt, voorzitter van UNIZO, heeft gelijk wanneer hij zegt: dit was een politieke beslissing, twee dagen voor de vorige verkiezingen genomen, tussen de soep en de patatten, die absoluut moest en zou worden uitgevoerd omwille van eventuele schadeclaims. Dat wat betreft ons standpunt over Uplace.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Van Hauthem, u verwijst naar talrijke studies die zouden aantonen dat er een verkeersinfarct komt en dat er een grote impact zou zijn op het leefmilieu. Ik zou willen vragen naar welke studies u verwijst.

Ik heb de beslissing over de milieuvergunning gebaseerd op alle studies die in mijn bezit zijn, vooral op de project-MER (milieu-effectenrapportage) waarin juist het omgekeerde wordt beweerd op basis van goed onderbouwde cases 2015-2020. Het is een project-MER van 216 pagina's dik, goed onderbouwd, waarin staat dat als het flankerend beleid wordt uitgevoerd, de impact op mobiliteit, fijn stof en luchtkwaliteit zeer gering en verwaarloosbaar is. Ik begrijp niet naar welke studies u verwijst.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Van Hauthem, u zegt dat het ingaat tegen het advies van de administratie. Ik wil u duidelijk maken dat de administratie Ruimtelijke Ordening nooit een negatief advies heeft gegeven. Ze hebben bedenkingen, opmerkingen en kritische punten geformuleerd, maar in het voorstel dat ik heb gekregen, zat geen negatief advies. Ik heb op basis daarvan de bouwvergunning uitgereikt. Ik heb alles overlegd met mijn administratie. Het is vanzelfsprekend dat de administratie Ruimtelijke Ordening in de procedure bij de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie op basis van de reacties en op basis van de kritische en de positieve bedenkingen een positief advies heeft gegeven. Voor Ruimtelijke Ordening was er geen negatief advies.

De voorzitter: De heer van Rouveroy heeft het woord.

De heer Sas van Rouvoij: Mijnheer Van Hauthem, u gaf een overzicht van al de tegenstanders. U vergat nog een belangrijk iemand, namelijk viceminister-president Lieten. Wij zouden graag uit haar mond horen, en niet via de minister-president, of ze de beslissing van haar collega-minister Schauvliege, ondersteunt. Dat kan met een eenvoudig ja of neen. Als het ja is, zouden wij willen weten waarom u op donderdag iets niet begreep wat u op vrijdag dan wel begreep. Waar lag het verschil?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Ik heb altijd een heel consequente houding aangenomen en ook mijn partij. (*Gelach*)

Het is geen geheim dat mijn partij liever geen Uplace had gezien omdat er een aantal voorwaarden niet gerealiseerd zijn. Maar wij respecteren heel duidelijk de afspraken die daarover door de Vlaamse Regering gemaakt zijn. Het is de bevoegdheid van minister Schauvliege om daarover een beslissing te vellen en dat heeft zij gedaan. Die bevoegdheid hebben wij ook nooit in twijfel getrokken. Maar een partij mag haar eigen mening hebben, en die is heel duidelijk.

De heer Sas van Rouvoij: Was dat nu een ja? U steunt de beslissing?

Minister Ingrid Lieten: Wij steunen de beslissing van minister Schauvliege. Zij heeft die beslissing genomen binnen haar bevoegdheid. Wij respecteren die beslissing binnen de Vlaamse Regering. Mijn partij heeft daar een andere mening over. Dat geldt gelukkig voor heel mijn partij. Ik zou wel eens willen weten wat de mening is van uw partij. Ik heb begrepen dat er bij u wel enige verdeeldheid is. Ik ben benieuwd om dat te horen.

De heer Joris Van Hauthem: De administratie heeft bedenkingen en negatieve adviezen geformuleerd. Wat de mobiliteit betreft, minister Schauvliege, hebt u gezegd: het zal maar een licht negatief effect hebben op voorwaarde dat 30 à 40 procent van de bezoekers – geraamd op 8 miljoen per jaar – met het openbaar vervoer komt. U legt de adviezen en opmerkingen van een organisatie als Touring toch ook niet zomaar naast u neer? Voor ons was het Uplaceproject initieel een fout project op die plaats.

Minister-president, u zit ondanks het antwoord van minister Lieten wel met een probleem, een groot politiek probleem. We weten allemaal dat een regering geen vriendenclub is. Dat hoeft ook niet. Maar indien begrippen zoals wederzijds respect, daadkracht, loyauteit, collegialiteit, als parameter mogen worden gebruikt voor de geloofwaardigheid van een regering, dan kunnen we vandaag stellen, minister-president, dat u met deze regering over de hele lijn gefaald hebt. U strompelt uiteindelijk van het ene incident naar het andere, en niet alleen belangrijke dossiers zoals de Oosterweelverbinding maar ook andere zitten in het slop.

Uw collega's en medewerkers blinken niet bepaald uit in fijngevoeligheid. Ik citeer: "uit teflon en beton opgetrokken karikaturen, macho's, de smeerlappen van onderwijs en andere lullo's". Het zijn maar enkele koosnaampjes waarmee de kabinetten elkaar bijzonder liefdevol bejegenen.

Minister-president, in elk dossier dat spaak loopt, ontwaart men altijd dezelfde rode draad: sp.a. Sp.a is de stoorzender. Het is sp.a die stokken in de wielen steekt. Het is sp.a die de onbetrouwbare partner is, met mevrouw Lieten in de glansrol van brokkenpiloot.

Sp.a nam al een bocht bij het dossier van de Oosterweelverbinding. Dat was en is zo bij de verdubbeling van de miserietaks en het blijft ook vandaag nog het geval bij Uplace. De vraag, minister-president, is hoelang u nog een coalitiepartner duldt die met één been in en met een ander been buiten de meerderheid staat. Hoelang duldt u nog dat sp.a binnen de meerderheid oppositie blijft voeren? Hoelang zult u als minister-president dulden dat sp.a steeds terugkomt op beslissingen die ze zelf mee heeft genomen?

Dit incident zou wel eens het incident te veel kunnen zijn. In tegenstelling tot de vorige incidenten is dit incident niet gesloten. U was nog bezig met uw therapeutische sessie die de

ministerraad was toen u alweer een verkeerd gestuurde mail kreeg waarin u net niet als een dictator werd bestempeld en minister Crevits net niet onbekwaam werd genoemd. Nog geen twee uur na uw wellicht kortste persconferentie ooit om te zeggen dat alles opnieuw koek en ei was, meldde de voorzitter van sp.a dat hij hoopte dat de Raad van State de milieuvergunning zou vernietigen. Intussen werd u ook even beschuldigd van belangenvermenging door een andere socialist. Een socialist die het heeft over belangenvermenging: het is weer eens iets anders. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister-president, u zit eigenlijk in een compleet absurde situatie. Het is toch absurd vast te stellen dat uw Vlaamse Regering voor de Raad van State een dossier zal moeten verdedigen terwijl de voorzitter van een meerderheidspartij zegt te hopen dat de Raad van State die Vlaamse Regering in het zand zal doen bijten. Dat is de schizofrenie ten top. Het is niet een burgemeester, een schepen of een bestendige deputatie die naar de Raad van State trekt, maar een partij die hoopt dat de Raad van State de milieuvergunning zal vernietigen. Kan het nog schizofrener?

Minister Lieten, mevrouw de viceminister-president, hoopt u ook dat de Raad van State de milieuvergunning zal vernietigen? Ja of neen?

Minister Ingrid Lieten: Collega's, het is heel duidelijk: wat mijn voorzitter en ik hebben gezegd, is altijd hetzelfde geweest. Wij zouden een andere beslissing hebben genomen maar wij respecteren de afspraken die binnen de regering zijn gemaakt. Minister Schauvliege heeft die beslissing genomen en wij zullen die samen uitvoeren.

De heer Joris Van Hauthem: Ik vraag u om te antwoorden op de vraag. De voorzitter van een politieke meerderheidspartij, dus een partij van de meerderheid, hoopt dat de Raad van State de milieuvergunning die door de Vlaamse Regering is afgeleverd, vernietigt. Ik vraag u of ook u hoopt dat dit gebeurt. Antwoord nu eens op een duidelijke vraag. U draait rond de pot. En dat, minister-president, is precies de schizofrene en absurde situatie waarin u zich nu bevindt.

Minister Lieten, ik stel vast dat u zich achter uw voorzitter Tobback schaart en eveneens hoopt dat de Raad van State de Vlaamse Regering in het zand zal doen bijten.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Het onbegrijpelijke is blijkbaar niet de beslissing van minister Schauvliege maar het antwoord van minister Lieten. Minister Lieten, ik begrijp u niet. De heer Van Dijck heeft zondag tijdens De Zevende Dag gezegd dat wanneer een geding wordt aangespannen bij de Raad van State, alle partijen van de meerderheid dit project voluit zullen verdedigen. Daaruit kan ik alleen afleiden dat ook u voluit in de verdediging zult gaan. Antwoordt u nu eens met ja of neen.

De heer Joris Van Hauthem: Dit is een eenvoudige vraag.

Minister Ingrid Lieten: Ik zal de volgende uren alleen maar telkens hetzelfde zeggen. Het spijt me dat u wat ik zeg niet goed vindt, maar ik zeg mijn mening. Punt. (*Rumoer*)

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord. Iedereen zit hier tegen elkaar te roepen. Hoe kunt u dan het antwoord van minister Lieten horen? Ik heb het niet gehoord. Hebt u het gehoord?

Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik zal mogelijk op het einde van het debat nog de gelegenheid krijgen het woord te nemen namens de hele Vlaamse Regering. Vrijdag hebben we een ministerraad gehad. Vrijdag hebben we ook een persconferentie gehouden. Ik weet niet of ik dat record in de toekomst nog zal breken, maar dat is een andere uitdaging.

Na de bijeenkomst van de Vlaamse Regering heb ik namens de voltallige Vlaamse Regering duidelijk gemaakt dat wij achter alle beslissingen staan die in het verleden zijn genomen in

dit dossier. Aan minister Schauvliege is de delegatiebevoegdheid gegeven om een beslissing te nemen in beroep over de milieuvergunning. We hebben duidelijk gemaakt dat ook dat wordt gerespecteerd en dat iedereen daarachter staat. Natuurlijk heeft iedereen het recht om naar de Raad van State te stappen. We zullen bekijken welke argumenten de Raad van State heeft met betrekking tot de milieuvergunning. Er zijn nog andere dossiers die hier mogelijkwijze betrekking op hebben en waarmee men al dan niet naar de Raad van State gaat. De vorige Vlaamse Regering heeft een brownfieldconvenant ondertekend. Deze Vlaamse Regering heeft dit dossier zestien keer rechtstreeks of onrechtstreeks behandeld. Ik zal straks nog naar artikel 4 van het brownfieldconvenant verwijzen, dat heel uitdrukkelijk stelt dat er voor de vergunningen sprake zal zijn van een onafhankelijke eigen procedure, die wij respecteren. Er is de procedure voor de stedenbouwkundige vergunning, die minister Muylers heeft verstrekt. Er is de milieuvergunning, die minister Schauvliege heeft verstrekt. Tegen de beide vergunningen kan men beroep aantekenen bij de Raad van State. Als de Raad van State in de ene of de andere richting beslist, zal de Vlaamse regering daarop reageren, rekening houdend met alle voorgaande beslissingen die in dit dossier zijn genomen.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, dat is geen antwoord. Naast u zit iemand die op de vraag of ze hoopt dat de Raad van State de milieuvergunning zal vernietigen, niet bevestigend, maar ook niet ontkennend antwoordt. Ik heb nog nooit meegemaakt dat een regering zich voor de Raad van State moet verdedigen en dat één partij niet hoopt dat die Vlaamse Regering gelijk kan krijgen. Dat is het bewijs van de onbetrouwbaarheid van de vrouw die naast u zit. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Van Hauthem, om te beginnen respecteert de Vlaamse Regering elke beslissing die de Raad van State neemt in dossiers waarover wij een beslissing hebben genomen. We weten echter niet welke beslissing de Raad van State zal nemen in dit dossier. Natuurlijk is de vraag wat we zullen doen in het ene en in het andere geval. Wanneer de Raad van State hierover een uitspraak doet, zal de Vlaamse Regering die uitspraak grondig bekijken. Vorige week vrijdag hebben we gezegd dat alle beslissingen in dit dossier worden gerespecteerd en dat we, naargelang de uitspraak van de Raad van State, daar de gepaste reactie op zullen geven.

Met mijn collega's van de Vlaamse Regering spreek ik namens de Vlaamse Regering. Met betrekking tot de andere uitspraken moeten andere verantwoordelijkheden worden genomen, maar ik zeg u dat deze Vlaamse Regering in dit dossier na de ministerraad van vrijdag heel duidelijk is geweest en die duidelijkheid de volgende weken, maanden en jaren zal blijven aanhouden, en dat minstens tot 2014.

De heer Joris Van Hauthem: Maar er is geen duidelijkheid over de positie van sp.a in uw coalitie. Ik heb u geen vragen gesteld over wat u zult doen indien de Raad van State dit of dat doet. Ik vraag sp.a of deze partij hoopt dat de Raad van State de milieuvergunning zal vernietigen. Ze zeggen niet ja, maar ze zeggen ook niet neen. U gaat dus in gespreide slagorde naar de Raad van State. Hoe kunt u die coalitiepartner in godsnaam nog vertrouwen?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer Van Hauthem, u gaat volledig voorbij aan het begrip van subsidiariteit. In een complexe democratie als de onze heb je verschillende bestuursniveaus waar mensen op verschillende niveaus beslissingen nemen. Minister Lieten heeft daarnet perfect verwoord dat wij begrip en respect hebben voor beslissingen die op het niveau van de Vlaamse Regering worden genomen. Ik vraag u evenveel respect voor beslissingen die op andere niveaus worden genomen. (*Rumoer*)

De deputatie van de provincie Vlaams-Brabant heeft gisteren beslist om in beroep te gaan tegen de milieuvergunning rond Uplage. Die heeft een andere samenstelling dan deze Vlaamse Regering. Ook daar hebben mensen zich collegiaal betoond om dat te doen. Steden en gemeenten hebben vandaag beslist om daartegen in beroep te gaan. Dat zijn verschillende

bestuursniveaus, waar verschillende beslissingen kunnen worden genomen. Dat maakt deel uit van de complexiteit van dit land. Het zal aan de gerechtelijke macht toekomen om finaal een antwoord te geven.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Van Malderen, uw redenering klopt ten dele. Ik weet ook wel dat colleges van burgemeester en schepenen hun eigen functie hebben, net als de bestendige deputatie. Hier gaat het over de voorzitter van een partij die in de meerderheid zit. Geen bestendige deputatie stad of gemeente, maar een partij. De voorzitter van een meerderheidspartij zegt openlijk dat hij hoopt dat de Vlaamse Regering voor de Raad van State struikelt. Daar gaat het debat over.

De heer Sas van Rouveroj: Minister-president, u antwoordt op een vraag die niet aan u is gesteld. Er komen er nog genoeg, ook voor u.

Minister Lieten, u hebt ondertussen begrepen, denk ik, dat tot de ministeriële deontologie behoort dat u loyaal gaat staan achter beslissingen die worden genomen door collega's in het kader van de aan hen gedelegeerde bevoegdheid.

Een tweede plicht die tot die deontologie behoort, is dat u op vragen van het parlement zo correct, helder en duidelijk mogelijk antwoordt. De vraag is heel simpel: ik ga ze herformuleren. Onthoud de loyaliteit die u moet tonen ten opzichte van genomen beslissingen. Betreurt u het feit dat de partij die afvaardigt in deze regering van plan is om deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State? Het antwoord daarop is ja of nee.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer van Rouveroj, zit uw partij in de deputatie van Vlaams-Brabant?

De heer Sas van Rouveroj: Ik heb u ook geen vraag gesteld. Het gaat over minister Lieten.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer van Rouveroj, ik kijk uit naar de vragen die u mij nog gaat stellen in de loop van dit debat. Als minister-president moet ik toch de beslissing die wij vrijdag hebben genomen, duidelijk maken aan het parlement. Als daar een antwoord wordt gegeven op uw vraag, is dat mijn taak. Ik zeg u: heel deze Vlaamse Regering staat achter alle genomen beslissingen. Ik kan niemand tegenhouden om naar de Raad van State te stappen. Wanneer het terugkomt van de Raad van State, gaat deze Vlaamse Regering, met de beslissingen die in het verleden zijn genomen, de zaak herbekijken, met het maximaal respecteren van gegeven engagementen. Ik kan toch niet vooruitlopen op de Raad van State. Geen enkele collega hier kan dat.

De heer Joris Van Hauthem: Dat was ook de vraag niet.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister-president, in een poging om uw regering en de zeer bizarre en onmogelijke positie van uw collega te verdedigen, hebt u iets interessants gezegd. U hebt het Brownfieldconvenant ingeroepen als voornaamste reden om de vergunning toe te kennen.

Minister-president Kris Peeters: Net niet.

De heer Hermes Sanctorum: Jawel. U verwijst naar beslissingen in het verleden, namelijk het afsluiten van het Brownfieldconvenant. Dat is net het punt, minister-president. U haalt het Brownfieldconvenant, een contract met Uplace, met een projectontwikkelaar, aan om een bouw- en een milieuvergunning af te leveren. U bent als Vlaamse Regering zowel rechter als partij. Minister Lieten heeft dat ook benadrukt, maar ze heeft nadien haar woorden ingetrokken. Dit is de essentie: u bent tegelijk rechter en partij in dit dossier.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Sanctorum, ik had dit punt zeker voelen aankomen, niet zo snel, maar goed. In de commissie heeft de heer Reekmans, en op een bepaald moment ook u, gevraagd of er geen probleem is bij de onafhankelijkheid van de

beslissing van de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning. De eerste die die vraag heeft gesteld, bent u niet. Die eer gaat naar de heer Reekmans.

Ik heb daar toen antwoord op gegeven, verwijzend naar artikel 4 van het convenant, waar heel duidelijk in staat dat het aparte procedures zijn, die los staan van het een en het ander. U hebt daar toen kennis van genomen. Er is toen een stilte ontstaan, dus ik ga ervan uit dat mijn antwoord bevredigend was. Nu komt u daarop terug.

Ik geef u nog een bijkomend antwoord. Artikel 4 is zo belangrijk dat wij erover gewaakt hebben dat de gedelegeerde bevoegdheid die aan Joke Schauvliege is gegeven, maximaal gerespecteerd werd, omdat zij een uitspraak deed in een graad van beroep. Wij hebben dus alles gedaan om te voorkomen dat het argument dat u aanhaalt, ons voor de voeten zou worden geworpen. En dus is het een bijkomend element dat niet de hele Vlaamse Regering heeft beslist, maar wel Joke Schauvliege, in die gedelegeerde bevoegdheid.

De heer Hermes Sanctorum: U spreekt zichzelf tegen, minister-president. Een contract afsluiten, dat inroepen als reden voor het draagvlak van dit project binnen de Vlaamse Regering, en daarna zeggen dat die milieuvergunning onafhankelijk moet worden beoordeeld: u ziet toch wel dat dat gewoon nergens op slaat? Dit is tegenstrijdig.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Sanctorum, in artikel 8.8.1.2 van het convenant staat: “De Vlaamse Regering zal mits het naleven van de geijkte procedures en onder voorbehoud van reden, een beslissing nemen over de aanvraag.” Dat is gedaan door mij voor wat de stedenbouwkundige vergunning betreft, en door collega Schauvliege voor wat de milieuvergunning betreft. Wij hebben die gemotiveerd, we hebben de mogelijke protesten en de inbrengen die in de veelvuldige openbare onderzoeken naar voren zijn gekomen, punt voor punt weerlegd. Nu doen alsof wij hier een vrijgeleide geven aan de projectontwikkelaar, is heel ver naast de waarheid. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister-president, ik ben inderdaad de eerste geweest die het dossier van Uplace in het parlement heb aangekaart. Op het ogenblik dat het marketingdossier van Uplace naar buiten kwam, stond daar mijns inziens qua vorm en omschrijving een heel ander verhaal dan in de oorspronkelijke brownfieldconvenant en de afspraak met de Vlaamse Regering. Dat is aangekaart in de commissie, de minister-president heeft daar een duidelijk standpunt ingenomen. Ik heb ook gemerkt dat Uplace achteraf het nodige heeft gedaan om die verwarring tegen te gaan. Ik was eerst dus zeer kritisch voor dit dossier, maar achteraf heeft de regering duidelijk geantwoord en heeft Uplace het nodige gedaan om die waas weg te nemen.

Tot zover de bloemen voor de Vlaamse Regering, dan nu even de werkelijke praktijk. Ik ben zelf inwoner van Vlaams-Brabant, en mocht ik niet in dit parlement zitten of niet aan politiek doen, ik zou het niet meer snappen. U hebt de sp.a nu wel het zwijgen kunnen opleggen in uw regering, maar ik merk dat u de CD&V- en sp.a-afdelingen in Vlaams-Brabant het zwijgen niet opgelegd krijgt. Sinds dit weekend wordt de vredespijp gerookt in de Vlaamse Regering en is er zwijgplicht voor sommige ministers, die vandaag zelfs niet ja of neen durven te antwoorden, maar ik stel vast dat de afdelingen van CD&V en sp.a in Vlaams-Brabant harder roepen dan ooit tegen Uplace. Hoe kan een burger nog begrijpen welke partij hier voor of tegen is? Dat heeft niets te maken met subsidiariteit. Dat heeft te maken met consequentie en geloofwaardigheid.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Dit is een debat met twee onderwerpen. Ik wil even terug naar de cohesie binnen de Vlaamse Regering, en meer bepaald naar het antwoord dat de heer Van Malderen daarnet gaf. Uit zijn verklaringen en de antwoorden die minister Lieten heeft gegeven, moeten we eigenlijk concluderen dat er in deze Vlaamse Regering drie mensen zetelen, namelijk mevrouw Lieten, mevrouw Van den Bossche en de heer Smet, die bepaalde

sympathieën hebben, maar dat er geen Vlaamse sp.a-partij in de regering zit. Dat was de essentie van het antwoord van de heer Van Malderen. (*Opmerkingen*)

De heer Joris Van Hauthem: We zaten bij de cohesie in de Vlaamse Regering. Minister-president, ik zei daarnet dat dit incident niet gesloten is. Dat blijkt nu. Minister Lieten heeft daarvan in dit korte debat het bewijs geleverd. Je moet maar het lef hebben om in dit Vlaams Parlement te komen zitten en in feite niet te antwoorden op de vraag: u hoopt toch dat de Vlaamse Regering het haalt voor de Raad van State? Neen dus. En met die onbetrouwbare partner gaat u verder.

Minister-president, dat betekent dat de geloofwaardigheid van uw regering al lang aan diggelen ligt. U krijgt dat niet meer uitgelegd. U krijgt dat niet meer rechtgetrokken. Tenzij u na het zoveelste incident eindelijk eens uit een ander vaatje tapt. Tenzij u eindelijk uitsluitsel geeft over de positie van sp.a in het algemeen in uw coalitie, en van minister Lieten in het bijzonder. Tenzij u komt zeggen dat de positie van sp.a onhoudbaar is geworden.

Minister-president, ik heb de indruk dat u op uw kabinet een jukebox hebt staan. Zo'n oude jukebox met plaatjes in. U moet daar een letter en een cijfer op induwen. U haalt altijd dezelfde plaat naar boven, laat ons zeggen de D8. Incident nummer één. De minister-president duwt D8 in en wat komt eruit? "Dit is niet voor herhaling vatbaar. Maar de plooiën zijn gladgestreken. De Vlaamse Regering is eensgezind." Tweede incident. Wat doet mijnheer Peeters? D8. "Dit is niet voor herhaling vatbaar. Maar de plooiën zijn gladgestreken. De Vlaamse Regering is eensgezind." Derde incident. Minister-president: D8. "Dit is niet voor herhaling vatbaar. Maar de plooiën zijn gladgestreken. De Vlaamse Regering is eensgezind."

Minister-president, ik raad u aan om eens een ander nummer in te tikken, C4: "Dit is niet voor herhaling vatbaar. De plooiën zijn niet gladgestreken. En Lieten ligt er uit." Dat zou pas een boodschap zijn. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Ofwel, mevrouw Lieten, houdt u de eer helemaal aan uzelf. Dat zou het meest elegante zijn na het brokkenparcours dat u hebt afgelegd. Maar indien u dat al zou doen, ga dan alsjeblieft niet terug naar De Lijn, want de kans is groot dat u ook daar de tram laat ontsporen. (*Gelach en applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Geachte voorzitter, geachte collega's, geachte leden van de regering of van wat daarvoor moet doorgaan. 'Pacta sunt servanda': afspraken moeten worden nagekomen. Deze Vlaamse Regering komt haar afspraken niet na. Nochtans was de afspraak duidelijk: jullie zouden regeren en wij zouden oppositie voeren. Maar neen, zelfs die simpele afspraak is te moeilijk. En dus voert de regering voortaan oppositie tegen zichzelf. Van een copernicaanse omwenteling gesproken. Proficiat aan de meerderheid, al maakt u ons als oppositie daarmee wel technisch werkloos.

En dan is er de manier waarop jullie oppositie voeren. 'Hoe groffer, hoe toffer', lijkt het motto van de meerderheid. Ga daar als oppositie maar eens over. Zo werd minister Joke Schauvliege door Bruno Tobback, de voorzitter van sp.a, vergeleken met de verschrikkelijke Roemeense dictator Ceaușescu, het Genie van de Karpaten, die duizenden doden op zijn geweten heeft. Nu kun je minister Schauvliege veel verwijten, maar 'genie', dat zou ik niet durven zeggen. (*Gelach. Rumor*)

Nochtans, collega's, wat Uplace betreft is de vergelijking met Ceaușescu niet zo slecht gekozen, omdat de dictator in de jaren 80 het plan had om bestaande dorpen te laten verdwijnen en te laten vervangen door grote centra. Dit plan werd niet uitgevoerd omdat zijn regering ten val kwam. Minister-president, de geschiedenis lijkt zich te herhalen. De grofste beschuldigingen aan het adres van minister Schauvliege kwamen van de keizer van Leuven, Louis Tobback. Hij beschuldigde de minister van belangenvermenging bij het afleveren van de milieuvergunning voor Uplace. Corruptie dus.

Ook Bart Van Malderen herhaalde de aantijging: dit is een keuze voor de portefeuille van de ontwikkelaar en niet voor het algemeen belang.

Zaterdag in Het Laatste Nieuws ontkende minister Schauvliege echter alle beschuldigingen en zei dat ze haar beslissing volstrekt objectief had genomen. Ik citeer u, minister: “Ik heb de heer Verhaeghe zelfs nog nooit gezien.” Einde citaat. Dat gaat dan nog behoorlijk genant worden als u elkaar voorbijloopt op Waregem Koerse, of in de Warande, nog zo’n rijkeluisclub, nietwaar mijnheer Roegiers?

Ondanks de objectiviteit en onschuld van minister Schauvliege vond het andere genie van de Vlaamse Regering de beslissing onbegrijpelijk. Mevrouw Lieten, het is geen schande om iets niet te begrijpen, maar dit moet u wel begrijpen: een regering beslist collegiaal. Ze is een en ondeelbaar. Ik wil het nog eens herhalen, zodat u het goed begrijpt: ministers moeten alle beslissingen van de regering collegiaal nemen, of er is een probleem.

Uw voorzitter spreekt namens uw partij, maar u spreekt als minister.

Maar blijkbaar niet in deze regering. Minister Lieten raakt eigenlijk met alles weg. Ze mag brandhout maken van ViA of Uplace, ze mag e-mails rondsturen waarin staat dat minister Crevits er niet veel van bakt op het domein Mobiliteit, dat minister-president Peeters te weinig inspraak toelaat, dat ministers Bourgeois en Muylers karikaturen van teflon en beton zijn, dat minister Schauvliege onbegrijpelijke dingen doet. Dan rest me nog een vraag, minister Lieten: wat denkt u eigenlijk van minister Vandeurzen? Dat is de enige die u nog niet publiekelijk hebt afgekraakt. U hoeft nu niet te antwoorden, stuurt u een mailtje, afzender maakt niet uit, het komt wel bij mij terecht.

Zoals gezegd, minister Lieten komt er steeds bijzonder licht en zonder sanctie vanaf. Bij het incident over Uplace had de regering bijvoorbeeld kunnen beslissen om naar analogie met de VRT-journalisten, haar tijdelijk geen externe opdrachten meer te geven. Het is niet omdat ze minister van Media is, dat ze alles zelf moet verspreiden.

U hoort me hier niet pleiten om haar te schorsen of op non-actief te zetten – dat is wel een groot verschil –, het zou een beschermende maatregel zijn, om haar te beschermen tegen zichzelf, of tegen henzelf, in het meervoud, want er zijn eigenlijk twee mevrouw Lietens, een die de beslissing niet begrijpt, en een die ze wel begrijpt. Of misschien gewoon haar smartphone afpakken. Dat helpt wel.

Mijn fractie staat kritisch, maar in essentie positief tegenover het project Uplace. De sanering van de vervuilde terreinen in Machelen is positief, een privé-investering van meer dan 600 miljoen euro – in crisistijd – is positief. De creatie van 3000 vooral laaggeschoolde jobs is positief. Het is ook iets te makkelijk om te stellen dat het covenant met Uplace er snel-snel op het einde van de vorige legislatuur is doorgejaagd. Uplace diende het dossier al in december 2007 in. We moeten ophouden met te spreken over een megashoppingcenter, het is eigenlijk een stad, Ucity, met publieke ruimtes, kantoren, horeca, hotels, bioscopen, musea, fitnesscentra enzovoort.

De projectontwikkelaar moet ook zelf 13 miljoen euro investeren in infrastructuurwerken voor mobiliteit, en zelfs 1 miljoen euro in de versterking van de handelskernen van Machelen en Vilvoorde. Daarmee raken we het heikele punt aan van de impact op de handel in deze steden. Die is nu al niet zo rooskleurig, los van Uplace. Die twee steden lijden ook wel onder de concurrentie van Leuven en Mechelen.

De Europese regelgeving laat echter niet toe concurrentie te verhinderen. Maar tegelijkertijd moet er volgens diezelfde Europese regelgeving wel rekening worden gehouden met dwingende redenen van algemeen belang, zoals mobiliteit en milieu, waarop mijn collega’s Reekmans en Sabbe straks nog dieper ingaan. Ook LDD is bezorgd om de files en de volksgezondheid en zal die kritische nevenvoorwaarden nauwlettend in de gaten houden.

Mijn fractie is trouwens wel tevreden dat na de afschaffing van het Reisbureaudecreet, nu ook de winkelnota op de schop gaat.

Mevrouw de viceminister-president, u kent nu in hoofdlijnen de mening van de LDD-fractie. Ik moet de vraag herhalen, want daarmee is de vraag van de heer Van Hauthem verdrongen in een technisch debat over de Raad van State. De essentiële vraag voor u is: steunt u de beslissing van de Vlaamse Regering om een milieuvergunning aan Uplace te geven? U kunt niet zeggen: “ik heb een andere mening en ik respecteer...”. U zit hier niet namens de sp.a, u zit hier namens de regering. De ministeriële deontologie vereist dat u dit project publiek steunt of ontslag neemt.

Minister Ingrid Lieten: U begrijpt het niet zo goed, ik zal het dus nogmaals herhalen. (*Rumoer*)

Voor mij is het heel duidelijk: we hebben vrijdag heel duidelijk nog eens bevestigd dat deze regering deze beslissing van Joke Schauvliege steunt. Wat de persoonlijke mening en de hoop van elke minister is, dat mag iedere minister voor zichzelf houden. (*Gelach. Rumoer*)

De heer Ludwig Caluwé: Minister, hou het dan ook voor uzelf!

Minister Ingrid Lieten: Wat de mening is van mijn partij, is de mening van mijn partij.

Ik zeg het nogmaals heel duidelijk: wij zullen collegiaal deze beslissing van Joke Schauvliege steunen.

De heer Lode Vereeck: Neen, dat klopt niet. Minister, de regering is één en ondeelbaar. U hebt wat dit betreft geen persoonlijke mening, u moet hier publiek verklaren dat u de beslissing van uw collega Schauvliege steunt, niet ‘respecteert’, maar ‘steunt en uitvoert’. Dat heb ik u opnieuw niet horen zeggen. U zorgt voor de problemen in deze regering!

Collega’s, de Vlaamse Regering sukkelde van incident naar incident. Dit debat is het zoveelste voorbeeld. Het is een soap aan het worden, een echte realitysoap voor op het derde VRT-net van minister Lieten. De Vlaamse Regering: het leven zoals het is, van Oosterweel over de miserietaks tot Uplace, van de karikaturen in teflon en beton over smeerlappen en lullo’s tot het vermeend dictatorschap.

Het is bij momenten hilarisch, maar het moet ophouden. De schade van dit soort, op zich banale, incidenten is niet te onderschatten. Ze vergroot immers de kloof tussen burgers en politiek, ze ondermijnt de slagkracht van de Vlaamse Regering en heeft daardoor een negatieve weerslag op de projecten die wel belangrijk zijn voor de mensen in Vlaanderen. Vlaanderen staat voor immense uitdagingen, maar beslissingen verzanden in een interne strijd binnen de regering. Vlaanderen staat stil omdat ministers ruzie maken en elkaar het licht in de ogen niet gunnen. En dit voor een Vlaamse Regering die pleit voor meer verantwoordelijkheden en meer bevoegdheden, want wat Vlaanderen zelf doet, doet het beter. Wel, dat is alleszins niet het geval met deze regering. De Vlaming staat stil in steeds langer wordende files, rijdt over slecht onderhouden wegen, er blijven de wachtlijsten voor gehandicapten – wat een smet op het blazoën van onze rijke regio! – en er is de stijgende armoede. En het klein beetje fiscale autonomie dat wij in Vlaanderen hebben, gebruiken we om mensen extra te belasten door de jobkorting af te schaffen of door een scheidingstaks te verdubbelen.

Ik geef toe, door het geruzie en het gekrakeel in uw regering worden de goede maatregelen die er zijn, ondergesneeuwd. Ik verwijs naar de beslissing van minister Van den Bossche om de oversubsidiëring van de groene stroom terug te draaien en naar de beslissing van minister Smet om tbs af te schaffen. Eerlijk gezegd, dat komt er helemaal niet door als u zo ruzie blijft maken.

Minister-president Kris Peeters: Ik begrijp dat de oppositie probeert om een karikatuur te maken van het een en het ander. (*Rumoer*)

De heer Lode Vereeck: Ik maak er geen karikatuur van, het is een karikatuur! (*Rumoer*)

Minister-president Kris Peeters: Ik begrijp dat u dat tracht te doen, maar waar u het niet over hebt, is over het beleid. Uw heel beperkte opsomming van de beslissingen die de Vlaamse Regering heeft genomen, toont dat aan. Wanneer u het hebt over beleid, wil ik uw reactie hebben op het Wapenhandeldecreet, met daarbij een heel indrukwekkend betoog van de oppositie, en op het goedkeuren van het Gemeentedecreet. Ik kan een hele lijst geven van beslissingen die deze Vlaamse Regering ook in dit parlement heeft genomen. Dat is beleid. Al de rest van uw opsomming komt neer op de vraag of dit de beslissing van deze Vlaamse Regering aantast. Het antwoord daarop is: neen!

De heer Lode Vereeck: Ik som op: de Oosterweelverbinding, de interne staatshervorming... en ik kan nog een tijdje doorgaan.

Minister-president Kris Peeters: Gaat u dan nog even door!

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, collega's, de minister-president zei het al: dit zijn genomen beslissingen. Ik begrijp dat de oppositie deze incidenten aanwendt om te stellen dat de Vlaamse Regering niet beslist. Wel, deze regering beslist heel veel, in budgettaire moeilijke tijden. Wij hebben een budget in evenwicht, wat bijna uniek is in Europa. Dit is tezelfdertijd een investeringsregering. Investerings in onderzoek en ontwikkeling liggen hoger dan het Europese gemiddelde. Er is de interne staatshervorming en de versnelling van de investeringen. Het is de eerste regering die werkt aan de efficiëntie van de overheid. Er is de groene stroom – een beslissing van de hele regering – en de maatregel in verband met de terbeschikkingstelling, die er zonder stakingen en onrust is gekomen. Zegt u dus niet dat deze Vlaamse Regering geen daadkracht heeft. Dat staat haaks op de werkelijkheid. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Lode Vereeck: Minister Bourgeois, amper twee weken geleden is hier gedebatteerd over armoede. Er is geen armoedebeleid die naam waardig. Vooral de kinderarmoede neemt toe. En hoe durft u te beweren dat wij inzake innovatie het Europese gemiddelde halen? Wij zitten daar ver onder. Wij zitten ver onder de Barcelonanorm. Lees eens de rapporten van de Vlaamse Raad voor Wetenschap en Innovatie. Wij halen zelfs de middenmoot niet.

Minister Geert Bourgeois: Wij zitten boven het Europese gemiddelde, tot spijt van wie het benijdt. En wij volgen een groeipad.

De heer Lode Vereeck: Dat klopt niet.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, als de meerderheid het wat moeilijk krijgt, komt zij af met de begroting. Wat daarover wordt gezegd, klopt wel. Maar hier gaat het over Uplace en de cohesie in de Vlaamse Regering. Maar als het moeilijk wordt, duwt minister Bourgeois op de jukebox nummer D9 in, en dan horen we nog maar eens dezelfde plaat.

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Voorzitter, het debat gaat over de cohesie in de Vlaamse Regering, en er wordt gesteld dat deze regering geen beslissingen neemt. Maar wanneer beslissingen van de afgelopen weken worden vermeld, dan probeert men alles onder de mat te vegen. Mijnheer Van Hauthem, misschien moeten wij uw kritieken wat meer onder de mat vegen.

De heer Sas van Rouveroij: Het zou bijzonder erg zijn mochten er nog geen beslissingen zijn genomen. Zo erg is het natuurlijk niet. Maar bij gebrek aan samenhang wordt er nu niets structureels, ingrijpends veranderd. En er worden ook beslissingen genomen die daarna niet worden uitgevoerd. BAM is zo een dossier. Wij horen er niets meer van en er staat op dat vlak niets te gebeuren.

In dit concrete dossier hebt u een beslissing genomen. U beroept er zich op. U bent sterk en hebt gekozen. Maar ik hoop dan toch dat u die beslissing zult uitvoeren? U zult toch niet wachten op het arrest van de Raad van State?

De heer Filip Watteeuw: Minister-president, het is niet omdat u mooie nota's schrijft en voorstelt en ook sterke toespraken houdt in het Vlaams Parlement, dat u ook een goed beleid voert. Neem Uplace. U schreef een mooie nota met de titel 'Winkelen in Vlaanderen'. Onze fractie steunt de inhoud. Daarin staat duidelijk dat de shoppingcentra levensbedreigend kunnen zijn voor de stedelijke kernen. Levensbedreigend! En dan komt Uplace er. Een mens denkt dan misschien dat het daarbij zal blijven. Maar er zijn veel brownfieldconvenanten, en er zijn er meerdere die een shoppingcentrum in het vooruitzicht stellen. U kunt dan wel mooie intenties verwoorden – dat wij de kleinhandel moeten beschermen en de kernen versterken –, maar in de praktijk doet u iets anders.

In Vilvoorde overschrijden wij bijna 35 keer de Europese norm inzake fijn stof. En het jaar is nog niet halfweg! U zegt dat u een fijnstofbeleid zult voeren. Maar uw beslissing zal ervoor zorgen dat daar dagelijks 25.000 auto's extra bijkomen. En zo kan ik doorgaan. Het armoedebeleid of het investeringsbeleid lijden aan hetzelfde euvel. Minister Bourgeois zegt dat wij investeren. Maar ik stel vast dat De Lijn afbouwt. In Gent en andere steden heeft De Lijn een kleiner aanbod dan vroeger het geval was. Waar blijven de beloofde tramlijnen? Ik zie ze niet.

U kunt veel mooie nota's maken en mooie toespraken houden, maar dat overtuigt absoluut niet.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Watteeuw, het is al heel belangrijk dat u de twee zaken die u noemt, nota's en toespraken, goed en zelfs mooi vindt. (*Opmerkingen van de heer Filip Watteeuw*)

Er worden hier weer heel wat debatten aangehaald die al in de commissie werden gevoerd. Collega's van Groen hebben die zaken al aangehaald. Er werd mij gevraagd hoe ik Uplace kan koppelen aan de winkelnota. Ik heb in de commissie al uitgebreid gezegd dat Uplace een beslissing van de vorige regering is, en de winkelnota heel duidelijk nadien is gekomen. De winkelnota schept voor de eerste keer in de Vlaamse politiek een kader voor zowel groot- als kleinhandel. Het is een kernversterkende copernicaanse omwenteling binnen heel het winkelgebeuren. Er werd ook duidelijk gezegd dat, hoewel Uplace een beslissing van de vorige regering is, deze regering een duidelijke visie heeft. Dat is al aan bod gekomen in de commissie, ook u hebt daarover het woord gevoerd. U rakelt dat echter weer op in een verkeerd kader, wat ik zeer betreurt.

Collega's, deze Vlaamse Regering neemt beslissingen. U kunt die beslissingen vanuit de oppositie bekampen. U kunt zeggen dat het verkeerde beslissingen zijn of dat ze moeten worden aangevuld. We nemen beslissingen inzake Uplace en inzake alle elementen die aan bod gekomen zijn.

Als het debat daarover gaat, wil ik daar wel verder discussie over voeren. Ik wil graag dat het debat op dat niveau wordt gebracht en dat het niet over e-mails en dergelijke toestanden gaat. (*Opmerkingen van de heer Jan Penris*)

De voorzitter: Mevrouw Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer van Rouveroj, vorige week donderdag is in de commissie Openbare Werken het decreet Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM) zeer uitvoerig aan bod gekomen. Uw fractie was niet aanwezig. Er zijn verder belangrijke voortgangsrapportages inzake de Oosterweelverbinding. Als u dus zegt dat ik niets doe, is dat niet helemaal juist.

Iemand, ik denk de heer van Rouveroj, vroeg in verband met de mobiliteitsmaatregelen of ik nu alles zou stilleggen. Ik wil daar zeer duidelijk over zijn: de Vlaamse Regering heeft een duidelijk engagement genomen om zowel de projectgebonden als de niet-projectgebonden maatregelen van het mobiliteitspakket uit te voeren. Als er al procedures worden gevoerd voor de Raad van State, zal dat mij niet beletten om het flankerend beleid – dat trouwens broodnodig is in Vlaams-Brabant – consequent uit te voeren.

Er zijn mensen die denken dat er niets gebeurd is. Dat is echter niet juist. De projectnota voor de Woluwelaan werd al goedgekeurd. Aangezien er al een milieueffectrapport (MER) werd opgesteld, kunnen we de ontheffing van het MER aanvragen. Dat zit dus op het goede spoor. Het is absoluut niet mijn wens, noch mijn bedoeling om dat te laten tegenhouden door procedures. De Woluwelaan kan perfect worden gerenoveerd.

Mijnheer Watteeuw, het verbaast mij bijzonder dat u vraagt waar de trams blijven. U was er misschien niet bij, maar nog niet zo lang geleden is de tramlijn naar Wijnegem geopend. Straks wordt de tramlijn in Mortsel geopend. Ik denk dat uw partij daar op dit ogenblik een niet onbelangrijke rol in speelt. Ten slotte werd BRABO 2 goedgekeurd door deze Vlaamse Regering. Dat zijn volgens mij belangrijke projecten die cruciaal zijn en aantonen dat ook deze Vlaamse Regering investeert in traminfrastructuur. *(Opmerkingen van de heer Filip Watteeuw)*

U zegt dat u geen enkele tram hebt gezien. We investeren op dit ogenblik in minstens drie tramlijnen. Ik kan er nog een paar noemen, indien u dat wenst.

Wat de tramlijnen in Vlaams-Brabant betreft, heeft deze Vlaamse Regering beslist om een MER op te maken. U weet dat dat verplicht is. Dat loopt momenteel volop, mijnheer Watteeuw. Ik kan geen tramsporen aanleggen zonder onderzoek te voeren. We moeten het MER uitvoeren. Dat doen we ook. Komt u me nu dus niet vertellen dat er niet in openbaar vervoer wordt geïnvesteerd. *(Applaus bij CD&V en de N-VA)*

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, ik wil even inpikken op de andere collega's wat de winkelnota betreft. Collega's, je kunt niet jarenlang een beleid laten voeren om de wagens uit de steden te bannen en dan ineens verbaasd zijn dat er rond de steden shoppingcentra en projecten als Uplace komen. Dat lijkt mij nogal logisch.

Minister, daarnet kwam de vraag waar de trams zijn. Ik hoop dat die nog ver weg blijven, en ik zal u zeggen waarom. De Universiteit Gent heeft een rapport gemaakt. De Vlaamse Regering hoopt dat 40 procent van de verwachte 8 miljoen bezoekers voor Uplace via het openbaar vervoer komen. Minister, nu komt het. In die studie staat ook dat vandaag amper 3 procent van de mensen die gaan winkelen, in hun vrije tijd het openbaar vervoer gebruiken. In hun vrije tijd gebruikt dus amper 3 procent het openbaar vervoer om te gaan winkelen. Ik denk dat u wat mobiliteit betreft een zwaar probleem hebt als u alleen blijft inzetten op datgene waar deze Vlaamse Regering op blijft inzetten. Als maar 3 procent het openbaar vervoer gebruikt om te gaan winkelen, dan hebt u een probleem.

De heer Sas van Rouveroi: Voorzitter, deze regering verbaast ons keer op keer. Minister Lieten geeft al de hele tijd een tsjevenantwoord maar minister Crevits is helder en duidelijk. Ze zegt dat de beslissing wordt uitgevoerd, en zo willen we het horen. *(Applaus bij CD&V en Open Vld)*

De heer Lode Vereeck: Collega's, u herinnert zich waarschijnlijk dat ik in september met een spelletje Cluedo de draak heb gestoken met de Vlaamse Regering. Ook toen was er een lek naar de pers georkestreerd vanuit de regering. Een dik half jaar later is het weer zover. Minister-president, er zit een judas onder uw apostelen. Misschien komt het lek u goed uit omdat het de aandacht wegneemt van de interne verdeeldheid in uw partij. Tom Dehaene, Carl Devlies en een hoop CD&V-burgemeesters inbegrepen, bestempelen Uplace als een ramp. Mijnheer Dehaene, ik heb u nog niet gehoord, maar uw mening zou ons zeer interesseren.

Minister-president, het punt is nu wel bereikt dat deze stuntelende regering ook uw geloofwaardigheid in het gedrang brengt. Want wie gelooft u nog als u de samenhang van uw regering verdedigt? De feiten spreken u tegen. De feiten zijn dat u beslist had niets over het mailincident naar buiten te brengen en dat dit toch in de openbaarheid geraakt. De feiten zijn dat zelfs u – met al uw charmes – niet langer kan wegsteken dat de sfeer binnen de regering verziekt is. De ijskoude sfeer op de persconferentie afgelopen vrijdag sprak boekdelen. De

feiten zijn dat er geen knopen worden doorgehakt in belangrijke dossiers – zoals Oosterweel – en dat de economische gevolgen niet zullen uitblijven. De feiten zijn dat uw viceminister-president al verschillende malen de beslissingen van de regering niet verdedigt. U noemde haar houding en die van sp.a ‘onbegrijpelijk’ en ‘deloyaal’. Van twee dingen één, als een coalitiepartner deloyaal is, dan hebt u een huizenhoog probleem. Het volstaat niet om een briefje in de Klaagmuur te steken en de kous is af. Mevrouw Lieten is allesbehalve een kneusje, ze lacht u vierkant uit. U zegt telkens: “Ingrid, dit is de laatste keer. Ingrid, dit is niet voor herhaling vatbaar. Ingrid, dit is allerlaatste keer. Ingridje, dit is de allerallerlaatste keer.” Hoe vaak is de laatste keer? Hoe vaak mag men oncollegiaal zijn in Peeters II? Hoeveel judaskussen mag Ingrid u geven?

Mijnheer de minister-president, uw regering is een zootje ongeregeld. De kakofonie die uit uw fanfare komt, is niet om aan te horen. U bent de dirigent, en u moet dringend meer tijd steken in het samenspel, in het coachen van uw coalitie. Het is volgens mij ook geen toeval dat relletjes vaak uitbreken als u in het buitenland bent. Als de kat van huis is, dan dansen de grijze muizen. Meer tijd besteden aan de coherentie in uw ploeg, dat is goed, maar uw collega’s moeten ook willen natuurlijk. Want dat uw coalitiepartners sp.a en N-VA elkaars bloed kunnen drinken, dat is spijtig genoeg geen nieuws meer. Soms moet een ploeg van trainer wisselen, maar in dit geval zou ik voorstellen dat de trainer enkele spelers wisselt want deze regering maakt u, ons, en heel Vlaanderen belachelijk.

Minister-president, ik geef u alvast wat literatuur mee voor de zomervakantie. Het is een werk uit 2008, uitgegeven door Uitgeverij Lannoo. U zult zich zeker helemaal kunnen inleven in het verhaal, want het heet ‘Regeringen die niet regeren’. (*Applaus bij het Vlaams Belang en LDD*)

Minister-president Kris Peeters: Ik zal graag het boek in ontvangst nemen, tenzij het van de bibliotheek komt. (*Gelach*)

Het is van de bibliotheek van het Vlaams Parlement, maar bij dezen heb ik dat graag in ontvangst genomen. Als dat niet correct is, moet u zich richten tot de heer Vereeck.

Mijnheer Vereeck, u zegt ‘feiten, feiten, feiten’. Daar wil ik het juist opnieuw over hebben. De feiten zijn dat we een beslissing hebben genomen over tbs. De feiten zijn dat we een beslissing hebben genomen over de groene stroom. De feiten zijn dat we een begroting in evenwicht hebben. De feiten zijn dat er een loopbaanakkoord is afgesloten. Ik kan zo blijven doorgaan. Dat zijn feiten. Dat is beleid. Ik zal blijven zeggen – de heer Sanctorum en anderen zullen ook nog proberen te wijzen op de e-mails enzovoort – dat dat wat mij betreft irrelevant is ten aanzien van het beleid dat deze Vlaamse Regering voert, irrelevant om Vlaanderen op de kaart te zetten en irrelevant om ons voor te bereiden op de zesde staatsvorming. Hier gaat het mij om: het beleid van deze Vlaamse Regering! Geef me één dossier. Er wordt telkens hetzelfde gezegd: het Oosterweeldossier. Dat is een belangrijk dossier. Morgen zal minister Crevits het BAM-decreet verder bespreken. We hebben stappen gezet naar Europa en dergelijke. Het is een dossier waarin vooruitgang wordt geboekt. Geef me een ander dossier dat deze Vlaamse Regering heeft laten liggen, een ander dossier waarover deze Vlaamse Regering niet tijdig een beslissing heeft getroffen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Lode Vereeck: Minister-president, ten eerste toont het antwoord van uw vice-minister-president op de vraag of ze nu die beslissing steunt, aan ...

Minister-president Kris Peeters: Zij steunt die beslissing, voor alle duidelijkheid! Stop nu met die spelletjes!

De heer Lode Vereeck: Ik heb het haar nog altijd niet horen zeggen. Dat is wel relevant, om de eenvoudige reden dat dat aantoont dat uw regering vierkant draait en dat er geen beslissingen uit komen. Oosterweel is niet zomaar een dossier. Oosterweel is het dossier dat voor het eerst de krak in uw regering heeft gegeven.

Een tweede dossier: armoedebeleid. Gaat u nu zeggen dat er een armoedebeleid wordt gevoerd?

Minister-president Kris Peeters: We hebben dat hier uitvoerig besproken!

De heer Lode Vereeck: We hebben de discussie gehad.

Innovatie. Weet u hoeveel extra inspanningen we moeten doen om tegen 2020, uw Pact 2020, uw ViA ...

Minister-president Kris Peeters: 60 miljoen euro dit jaar erbij!

De heer Lode Vereeck: Weet u hoeveel erbij moet komen om uw eigen doelstelling te halen? Weet u dat? 178 miljoen vanaf vandaag tot 2020, en dan zit u in 2020 pas op het niveau van de Barcelonanorm! Kom nu niet zeggen dat u op schema zit en dat u doortastend beleid voert.

Minister-president Kris Peeters: Wij hebben beslissingen genomen in die dossiers! We kunnen dat bespreken. Ik wil daar graag verder over spreken, maar dit is een debat over beleid en geen debat over e-mails en andere toestanden.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister-president, ik voel me vereerd dat u me al op voorhand wil counteren, waarvoor dank. Ik wil meteen ingaan op uw voorstel om een aantal voorbeelden te geven van een gebrek aan daadkracht bij deze Vlaamse Regering. Wel, de belasting op de inverkeerstelling (BIV) was zo'n mooi voorbeeld. De Vlaamse Regering nam maanden de tijd om een voorstel te lanceren in het Vlaams Parlement. Het was een abominabel voorstel. Dit parlement heeft een zodanig grote wijziging moeten doorvoeren en minister Muylers is door het stof moeten gaan. Uiteindelijk is er een aanvaardbaar compromis gekomen binnen het parlement. Dat is de daadkracht van deze regering, minister-president. *(Applaus bij Groen!)*

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer Sanctorum, gaat de oppositie nu bepleiten dat er in het parlement geen amendementen meer mogen worden aangenomen? Het is toch de normale gang van zaken dat wanneer de regering met een ontwerp naar het parlement komt, we dat hier ten gronde bespreken. De meerderheid heeft inderdaad een amendement aangenomen.

De heer Hermes Sanctorum: Als de Vlaamse Regering maanden de tijd neemt, of zelfs meer dan een jaar de tijd neemt ...

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Het verhaal van de BIV hebben we allemaal van heel nabij kunnen volgen. Minister Muylers door het stof? We hebben hoorzittingen gehouden. De meerderheid en de regering hebben in zeer nauw overleg bijstellingen gedaan die door iedereen werden gedragen. Als u een slecht voorbeeld wilt kiezen, dan is dat er eentje.

De heer Hermes Sanctorum: Allez zeg! Mijnheer Vandaele, ik hoop dat u dat niet echt meent, maar goed.

De BIV-wijziging was inderdaad een heel mooi voorbeeld van het feit dat deze Vlaamse Regering niet tot goede beslissingen kan komen, want het parlement moet een gigantische correctie doorvoeren.

Ik zal nog een voorbeeld geven. Het heeft maandenlang geduurd vooraleer er een compromis omtrent groene stroom uit de bus kwam. De groene-energiesector hing in de touwen. En wat werd het compromis uiteindelijk? De gezinnen en kleine bedrijven mogen grotendeels opdraaien voor de kosten voor groene stroom.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Ik heb altijd veel respect gehad voor het werk van de heer Sanctorum in de commissie. Ik begrijp niet waarom hij nu een onwaarheid vertelt.

U kent het dossier, mijnheer Sanctorum. Wanneer de opkoopplicht wordt weggehaald bij de distributienetbeheerders door de marktprijs de facto stabiel te houden boven de boeteprijs, gebeurt er een verrekening die gespreid is over alle gebruikers, niet enkel gezinnen en kleine zelfstandigen. Het loutere feit dat bedrijven met een bijzondere energie-intensiteit een gedeeltelijke vrijstelling krijgen, is om de werkgelegenheid in Vlaanderen te beschermen. Dat neemt niet weg dat dit een vorm van herverdeling van de factuur is. Tegelijk worden de al verzamelde certificaten, zowel in warmtekracht als in groene stroom, van de markt gehouden. Dat zijn 2,5 miljoen certificaten. Ze zullen pas op de markt worden gebracht als dat nodig is om het quotum te halen. Als dat niet nodig is, zullen ze niet eens – op geen enkele dag zelfs – op de markt worden gebracht. Dat zorgt ervoor dat het effect op de factuur van gezinnen en kleine zelfstandigen bijzonder positief is. Het stemt mij ietwat droevig dat u in het kader van dit debat die waarheid niet erkent.

De heer Hermes Sanctorum: Dat was gewoon een antwoord op de concrete vraag van de minister-president. Ik denk dat we de discussie in de commissie moeten voeren. Het punt is dat u de kosten van groene stroom eerst verspreid en dan weer concentreert door hoge vereisten op te leggen ...

Minister-president Kris Peeters: Wij hebben een beslissing genomen, mijnheer Sanctorum! Er is een beslissing genomen inzake groene stroom.

De heer Hermes Sanctorum: Maar dat heeft maanden geduurd en dat is in elk dossier het geval.

Voorzitter, leden van de regering, dames en heren, met de beleveniswinkels van Uplace zullen we effectief wat beleven: elke dag Batibouw, elke dag Autosalon, elke dag een match van de Rode Duivels of een optreden van U2. We zullen er echter enkel het vervelende gedeelte van beleven: in de file staan. U2 en de Rode Duivels zullen we hoogstens op de radio horen. Ondertussen moet de middenstander die het toch al niet gemakkelijk heeft, opboksen tegen een mastodont van een winkelcentrum dat de allures krijgt van een nieuwe stad. Ondertussen neemt de luchtvervuiling toe die nu al problematisch is, terwijl de Vlaamse Regering boetes mag betalen aan Europa voor het niet-halen van de Europese normen inzake luchtkwaliteit. Die normen dienen nochtans om de gezondheid van de Vlaming te beschermen.

De budgettaire crisis, die bestaat niet voor Uplace. Als er geld nodig is, dan schrappen we toch gewoon in Cultuur of Onderwijs? Aan het einde van de rit is de begroting in evenwicht, dus is er niets aan de hand. En dat allemaal voor de belangen en winsten van één projectontwikkelaar. Uplace heeft in dit parlement zelfs geen democratisch draagvlak. Als in dit parlement vandaag zou worden gestemd over Uplace, zou het project worden weggestemd.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Sanctorum, u verwijst naar de effecten op de kleinhandel. U weet ongetwijfeld dat er in het kader van de milieuvergunning geen uitspraak gedaan kan worden over eventuele concurrentie met de kleinhandel. In 2010 is de vergunning voor de handelsvestiging afgeleverd door de gemeente Machelen. Daar is niemand tegen in beroep gegaan. Dat was nochtans mogelijk. Niemand heeft dat gedaan.

De luchtkwaliteit is volgens u afgenomen en Europa tikt ons op de vingers. Ik zou u willen wijzen op de officiële cijfers. Ik veronderstel dat u die niet in twijfel trekt. Ik heb hier het Milieurapport van 2011. Daaruit blijkt dat de luchtkwaliteit op twintig jaar tijd drastisch verbeterd is, inclusief fijn stof. Wij hebben van u absoluut geen lessen te leren. Ik heb hier de cijfers. Tussen 2005 en 2010 is de fijnstofconcentratie vijftig keer sneller gedaald dan tussen 2000 en 2005 toen Groen verantwoordelijk was voor Leefmilieu. Ik heb absoluut geen lessen van u te leren!

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Ik vraag me soms af of men wel weet over welke site hier wordt gesproken. Het gaat over een vervuilde, industriële site op een kruispunt van snelwegen, gevestigd in de Vlaamse Ruit. Sommigen halen hier elementen aan alsof het daar dé open ruimte is. Mijnheer Sanctorum, wanneer er shoppingcentra in het Brusselse Gewest worden gevestigd, waaraan uw partij wel haar medewerking verleent, dan geldt die kritiek plots niet meer. Heeft dat te maken met wie er mee de beslissingen neemt? Of willen we de dossiers an sich bekijken?

De heer Hermes Sanctorum: Mijnheer Van Dijck, ik laat er geen twijfel over bestaan: Groen is tegen de ontwikkeling van grootschalige shoppingcentra, zeker buiten de stadskern. Wij verzetten ons daartegen. Wij zijn de enige Vlaamse partij in de Brusselse Regering met dat standpunt. CD&V is openlijk voor. Is CD&V dan voorstander van drie projecten, twee projecten in Brussel en een in Vlaanderen? Idem dito voor sp.a. Minister Smet, die hier niet aanwezig is, heeft openlijk gepleit voor de ontwikkeling van het NEO-project op de Heizelvlakte. Als u ons standpunt deelt, dan zullen die projecten niet worden ontwikkeld in Brussel.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer Sanctorum, u maakt me een beetje bang. U pleit eigenlijk onomwonden voor de rechtsonzekerheid in Vlaanderen. Er is iets dat me van het hart moet. Iedereen in dit halfroond weet wat een sociaal-economische vergunning is. Die vergunning is zonder enig bezwaar afgeleverd. Ook de heisa van UNIZO begrijp ik niet. Wanneer men iemand een volledig proces laat doorlopen, kan men nadien niet op de barricades gaan staan. Dat moet gebeuren in het begin wanneer er daartoe mogelijkheden zijn. U moet niet op het dossier springen omdat iemand het in de actualiteit brengt.

De heer Hermes Sanctorum: Mijnheer Sabbe, onze houding in het dossier van de shoppingcentra in Brussel is heel duidelijk. Vaak krijgt sp.a van de meerderheidspartijen het verwijt dat ze in begin voorstander waren en nu plots tegen. Wij stellen vanaf het begin dat wij geen voorstander zijn van de ontwikkeling van grootschalige shoppingcentra. Wij zullen die met alle macht proberen tegen te houden. Ik hoop dat alle Vlaamse partijen in de Brusselse Regering die mening zijn toegedaan.

Minister Schauvliege, ik zou graag een citaat willen voorlezen van uw collega van CD&V die schepen is in Leuven: “Vanuit een christendemocratische visie op duurzame mobiliteit, leefbaarheid van de kernwinkelgebieden, het maatschappelijk belang van multifunctionele steden, is het project Uplace onaanvaardbaar. Het project Uplace valt niet te verzoenen met deze principes.”

Blijkbaar geeft u een milieuvergunning af voor een project dat haaks staat op de christendemocratische visie. De aspecten van de milieuvergunning zal ik straks met veel plezier toelichten.

Wanneer u spreekt over de evolutie van de luchtkwaliteit tijdens de voorbije twintig jaar, dan wil ik toch zeggen dat de aanwezigheid van Groen in de Vlaamse Regering zeker een bijdrage heeft geleverd tot de daling van de luchtvervuiling in Vlaanderen. Wanneer we het hebben over een termijn van twintig jaar, dan is dat een eigenaardige vergelijking.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer Sanctorum, Just under the Sky heeft toch een milieuattest gekregen van de Brusselse Regering? Dat is intussen al een halfjaar geleden. En het ontslagbericht van staatssecretaris De Lille heb ik intussen nog altijd niet gezien.

De heer Hermes Sanctorum: U moet de reacties op die attesten en zo dan toch wel eens beter lezen. Daar zijn immers heel wat reacties op geweest.

De heer Ludwig Caluwé: Hij zal wel eens gezegd hebben dat hij allerlei dingen voelt en hoopt en zo, maar heeft hij ontslag genomen?

De heer Hermes Sanctorum: Mijnheer Caluwé, ik zal heel duidelijk zijn. Ik zal u geruststellen. Nogmaals, wij zijn tegen de ontwikkeling van die grootschalige shoppingcentra. We mogen echter niet appels met peren vergelijken. Het project Just under the Sky heeft een andere omvang dan Uplace. Daar moet u heel eerlijk in zijn. Ik verdedig niet de grootschalige shoppingcentra, ook niet in Brussel, maar u mag geen appels met peren vergelijken. Just under the Sky is veel kleiner. Er zijn duidelijke voorwaarden opgelegd qua mobiliteit die bij Uplace niet zijn opgelegd. Dan heb ik het over het verplicht betalend maken van parkings, zodat mensen toch het openbaar vervoer nemen. Het gaat voornamelijk over mensen uit Brussel die daarheen gaan. Nogmaals, wij zijn tegen de ontwikkeling van grootschalige shoppingcentra, maar er moet wel een juiste vergelijking worden gemaakt.

De heer Ludwig Caluwé: Voor alle duidelijkheid, Just under the Sky is een puur shoppingcentrum en qua winkelopervlakte is het vergelijkbaar. Ik denk dat het iets groter is, namelijk 56.000 vierkante meter voor Just under the Sky en 55.000 vierkante meter voor Uplace. *(Opmerkingen)*

De heer Hermes Sanctorum: U moet uw dossiers beter voorbereiden. Just under the Sky is nog niet de helft van Uplace. Het gaat over de winkelopervlakte. *(Opmerkingen)*

Ik ga het niet verdedigen.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Sanctorum, u verwijst naar de periode toen u mee deel uitmaakte van de Vlaamse Regering. Ik verwijs nogmaals naar de officiële cijfers. Ik veronderstel dat u die niet in twijfel trekt. Volgens het milieurapport van 2011 was de afname van fijn stof in de periode 2000-2005 veel minder groot. Voor de periode toen wij mee verantwoordelijkheid droegen, is er sprake van 50 procent minder fijnstofconcentraties in de lucht. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Sanctorum, ik dacht dat Just under the Sky zich nu in de fase van het openbaar onderzoek bevindt en dat uw partij die bestemmingswijziging mee heeft goedgekeurd. Ik heb daarnet begrepen dat u Just under the Sky eigenlijk wel steunt. Of heb ik het mis?

De heer Hermes Sanctorum: Ik denk dat u me dan vijf keer verkeerd begrepen hebt. Wij verzetten ons tegen de grootschalige shoppingcentra. Is het nog niet duidelijk? *(Opmerkingen)*

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Wat de heer Sanctorum hier heeft gezegd, is niet onbelangrijk. Mijnheer Sanctorum, voor u is dat Brusselse project oké.

De heer Hermes Sanctorum: U moet de proppen uit uw oren halen.

Minister-president Kris Peeters: Bent u voor of tegen dat project? Zegt u ja of neen?

De heer Hermes Sanctorum: Wij zijn tegen de ontwikkeling van grootschalige shoppingcentra! *(Opmerkingen van de heer Ward Kennes)*

U hoeft zich niet druk te maken. Wees gerust: wij zijn tegen de twee projecten die eventueel zouden worden ontwikkeld in Brussel. Minister-president, is dat duidelijk genoeg?

Minister-president Kris Peeters: Bent u ertegen? En gaat u daarnaar handelen?

De heer Hermes Sanctorum: Wij zijn tegen de ontwikkeling van grootschalige shoppingcentra. Ik kan dat nog wel honderd keer zeggen. *(Opmerkingen)*

De voorzitter: De heer Watteuw heeft het woord.

De heer Filip Watteuw: Minister-president, ik wil de oproep herhalen die ik zaterdag heb gedaan, zeker ten aanzien van CD&V, waarvan sommigen zeer luid roepen. Gaan we Just

under the Sky en NEO tegenhouden en downsizen? Ja of neen? Bianca Debaets is voor de twee projecten, en hier in Vlaanderen bent u voor Uplace. CD&V is dus voor die drie projecten, en dan durft minister Schauvliege beweren dat ze een goed beleid heeft voor de luchtkwaliteit. Minister Schauvliege, een beleid met betrekking tot luchtkwaliteit levert niet resultaten op vanaf het eerste moment. Eerst moeten er een aantal maatregelen worden genomen, en dan krijgt men daar het effect van.

Meer nog, Europa zegt heel duidelijk dat er sprake mag zijn van 35 overschrijdingen per jaar. Tot een paar jaar geleden stelde Europa dat niet. In Vilvoorde nadert men die 35. Nu zijn er al 33 overschrijdingen. In Voorhaven Brussel zit men nu al aan 46 overschrijdingen. En wat doet u? U zult nog meer fijn stof toevoegen. Uw beleid is dus gewoon het omgekeerde van het beleid dat werd gevoerd ten tijde van de paars-groene regering.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Watteeuw, de wijzigingsbestemming ondersteunt u dus niet met uw partij hier, maar wel in de Brusselse Hoofdstedelijke Regering?

De heer Filip Watteeuw: Mijn oproep was duidelijk: Vlaamse partijen in Brussel, steun ons en dan pakken we die projecten aan.

De heer Hermes Sanctorum: Wat een onwaarschijnlijk afleidingsmanoeuvre dat CD&V hier probeert. CD&V is enerzijds voor Uplace, anderzijds tegen. Is de heer Dehaene hier nog? Ik zie hem niet meer. Hij is verdwenen. Waar zijn de andere tegenstanders? Ik zie mevrouw Brouwers. Ik denk dat CD&V in Leuven ook tegen Uplace is. Wat is het nu bij CD&V? Daarnet focusten we op sp.a, maar hoe zit het met CD&V? Staat Uplace inderdaad haaks op de christendemocratische visie? Minister-president, ik stel u de vraag.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb gezegd waar de regering voor staat. Het gaat over het beleid van de Vlaamse Regering, de beslissing van de Vlaamse Regering over Uplace. Ik ben duidelijk geweest. Als ik straks de gelegenheid krijg, zal ik het nog eens zeggen.

De heer Hermes Sanctorum: Het is nog niet helemaal duidelijk dus.

Minister-president, u hebt uw ploeg inderdaad niet in de hand. Zoveel is duidelijk. Uw ministers rollen al ruziënd over straat. Ik begin te vermoeden dat de term ‘dictator’ foutief door uw entourage werd verspreid, om het beeld van u als minister-president, want u bent enkel nog minister-president op papier en niet echt van een ploeg, te compenseren via het beeld van een potentaat. Dat lijkt me logisch. Het zou een strategie kunnen zijn van uw spindoctors. Maar eigenlijk is dat uw probleem, minister-president.

Minister Lieten, u had kritiek op Uplace. Spijtig genoeg slikte u nadien die kritiek weer in. Dat kunt u niet ontkennen. Uw partij heeft een bochtig parcours afgelegd in dit dossier: voor, tegen, weer een beetje voor, opnieuw tegen en uiteindelijk is het voor en tegen tegelijkertijd. Dat hebben we daarnet begrepen. Minister, u zit duidelijk niet graag in deze regering. Ik heb met u te doen, maar in essentie is dat uw probleem.

Ons probleem, en vooral het probleem van de burger, die we vertegenwoordigen in dit parlement, dames en heren, is het slechte beleid van deze Vlaamse Regering. Deze regering komt inderdaad niet goed overeen, maar nog veel erger is dat ze slechte beslissingen neemt en waarschijnlijk komt ze daardoor ook niet goed overeen. Deze Vlaamse Regering draait rond in een vicieuze cirkel van ruzies en slechte beslissingen. Het echte kwaad vandaag, collega's, is de beslissing van minister Schauvliege om de milieuvergunning toe te kennen aan Uplace, intussen gesteund door heel de regering.

Minister-president, uw vorige werkgever UNIZO noemt Uplace, ik citeer, “zonder twijfel het zwartste dossier ooit”. Dat kan tellen.

Minister Schauvliege, ik stond werkelijk paf toen ik uw argumentatie las om die milieuvergunning toe te kennen. Het waren argumenten uit de milieueffectenrapportage waarvan uw eigen gewestelijke milieuvergunningencommissie al brandhout had gemaakt. U knikt nu neen, maar het is ja. U deed alsof het advies van die experts niet bestond en u hebt de oude

argumenten gewoon overgenomen. Waarom hebben we dan maanden moeten wachten op die beslissing, vraag ik me af.

Minister, u stelt als voorwaarde dat Uplace een 10 miljoen euro moet bijdragen voor de verkeersontsluiting van het project. Dat stond al in de convenanten met Uplace en wordt nu gewoon bevestigd in de milieuvergunning. Moeten we daarvoor dan enthousiast zijn? Het gaat bovendien zelfs over een cadeauregeling voor Uplace. Normaal moet bij dergelijke werken de private partner x procent betalen en de overheid y procent van de factuur. Zo spreid je de financiële risico's, als het duurder uitvalt dan verwacht, wat meestal zo is. Herinner u de beroemde pi-factor van de heer De Wever.

Maar niet zo met Uplace en Bart Verhaeghe. Die krijgen financiële zekerheid en weten exact wat ze moeten betalen. U weet, minister-president, dat de Inspectie van Financiën daar vernietigend over was. Het is een financieel beleid van twee maten en twee gewichten. De overheid, de belastingbetaler, mag alle financiële risico's dragen.

Dan kom ik tot het aspect van verkeer, milieu en gezondheid. Minister, u stelde dat de milieu-impact minimaal tot onbestaande zal zijn. Ik weet dat u af en toe – bewust of onbewust – een loopje neemt met de waarheid, maar dit is al te gortig. Volgens de milieueffectenrapportage zou 35 tot 40 procent van de bezoekers van Uplace met het openbaar vervoer moeten komen om de milieu-impact te beperken. Dat op zich is al totaal onrealistisch. Maar om dat zelfs maar mogelijk te maken, moet onder meer een tramlijn van Jette naar Tervuren worden aangelegd. Kostenplaatje: 400 miljoen euro, met een jaarlijkse exploitatiekost van 10 miljoen euro.

Voor alle duidelijkheid, voor er reacties komen: ik verwelkom openbaar vervoer in Vlaams-Brabant. Maar op het moment dat Uplace de deuren opent, zal die tram er helemaal niet zijn. Resultaat: gezinnen zullen met de auto komen, en de impact op milieu en gezondheid wordt wel zeer groot. De belangen van een projectontwikkelaar primeren blijkbaar op de volksgezondheid.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Sanctorum, ik begrijp niet waarom u verbaasd bent dat ik mijn beslissing heb opgebouwd rond de project-MER. Ik ben wettelijk verplicht om de milieueffectenrapportage mee op te nemen in mijn vergunning. Ik moet motiveren hoe ik in de milieuvergunning zal anticiperen op wat in het MER staat. Ik heb dat dan ook gedaan.

Ik ben niet degene die zegt dat de effecten gering negatief zijn: de project-MER zegt dat. Milieudeskundigen zeggen daarin goed onderbouwd dat als er milderende maatregelen worden uitgevoerd, het resterende effect gering negatief zal zijn. Dat staat letterlijk in het MER.

U zegt dat ik in de voorwaarden van de milieuvergunning heb opgenomen dat de projectontwikkelaar ook zelf projectgebonden inspanningen moet doen op het vlak van mobiliteit. U zou ook moeten weten dat ik in de milieuvergunning onmogelijk een aantal verplichtingen voor derden kan opnemen. Iemand die een milieuvergunning aanvraagt, kun je niet opleggen dat aan bepaalde verplichtingen die derden moeten uitvoeren, voldaan moet worden. Er is rechtspraak die stelt dat dat onmogelijk is. Had ik dat opgenomen, dan zou de Raad van State de verleende vergunning inderdaad vernietigen.

Wat heb ik dan gedaan? Ik heb de verplichtingen die opgelegd zijn aan de exploitant, zowel in de brownfieldconvenant als in de principeovereenkomst die in 2010 is goedgekeurd door de Vlaamse Regering, mee opgenomen in de bijzondere voorwaarden in de milieuvergunning. Dat is een goede garantie dat ook de projectgebonden investeringen op het vlak van mobiliteit worden uitgevoerd op het moment dat Uplace wordt ontwikkeld.

Wat de mobiliteit betreft, kan minister Crevits u meer duiding geven bij de projecten die allemaal op stapel staan naar aanleiding van het flankerende milderende beleid rond Uplace.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: De mensen van het Verkeerscentrum hebben twee doorrekeningen gedaan. De eerste doorrekening was die op 2015. Daarin is uiteraard geen tramlijn opgenomen. Dat staat ook uitdrukkelijk in het milieueffectenrapport. Er wordt wel bepaald dat het noodzakelijk is dat de Woluwelaan volledig gerenoveerd wordt, met een vrije busbaan, die later omgebouwd kan worden tot tramlijn. De tweede doorrekening was gericht op het jaar 2020. Daarin wordt wel rekening gehouden met de mogelijkheid dat er dan al een tramlijn gerealiseerd is.

Ik was een beetje verrast, mijnheer Sanctorum, toen ik vorige zondag in het debat in De Zevende Dag uw fractieleider hoorde verklaren dat het absolute onzin is om te denken dat dat nu een belangrijke verbinding is, die tramlijn langs Jette die ook in de Woluwelaan zal passeren. Hij zei dat het niet nodig is om daar het hele Vlaamse budget onder te laten lijden.

Ik vind dat wel vreemd. Er staan in het plan van De Lijn van 2009 al vier tramlijnen. We zijn op dit ogenblik een MER aan het opmaken en ook een maatschappelijke kosten-batenanalyse aan het uitvoeren. Tenzij u zou zeggen dat die tram er moet komen maar dat hij niet langs de site Uplace mag passeren – wat ik nogal eigenaardig zou vinden want het kan niet anders –, lijkt het mij dat het voor de provincie Vlaams-Brabant en voor de hele regio een cruciale en prioritaire tramverbinding is. Als er een tram komt, moet hij toch wel daar komen. Sowieso zal de maatschappelijke kosten-batenanalyse nog veel positiever uitvallen als het project Uplace wordt meegerekend.

De MER ziet dus twee fasen, een met en een zonder tram. U zegt dat die tram er moet zijn in 2015. De MER heeft dat op een andere manier berekend. We zullen moeten maken dat de Woluwelaan grondig gerenoveerd is. En als de deuren van Uplace opengaan, zal De Lijn moeten voorzien in pendelbusverbindingen.

De heer Hermes Sanctorum: Minister Schauvliege, u haalt de argumenten uit het MER, maar het advies van de gewestelijke milieuvergunningencommissie stelt dat dit onvoldoende is. Toch neemt u die argumenten over. Wat staat er nu in dat MER? Als er verkeer bijkomt, zal het nieuwe verkeer het oude verkeer verdringen. Of over de luchtkwaliteit: daarover stelt het MER dat zij al niet bijster goed is in die zone. Een beetje luchtvervuiling erbij, dat kan allemaal geen kwaad. Minister, dat is de kritiek die uw expertencommissie heeft gegeven. Dat is een van de basiselementen waarom zij als integrale commissie een negatief advies heeft verleend. U hebt dat advies straal genegeerd.

Minister Crevits, het punt is natuurlijk dat die 35 tot 40 procent openbaar vervoer er niet zal zijn. Het zal op zich al zeer twijfelachtig zijn dat al die mensen zonder degelijke randvoorwaarden met het openbaar vervoer naar Uplace zullen gaan. Dat openbaar vervoer zal er niet zijn. Mogelijk zal De Lijn inderdaad vanaf 2015 pendelbussen inzetten. Dat zal dan 2,6 miljoen euro per jaar kosten. Er zullen ook nog busbanen moeten worden aangelegd. Maar, minister, dat zal niet voldoende zijn om tot die 35 tot 40 procent openbaar vervoer te komen. Dat is de voorwaarde om de milieu-impact te beperken. Dat is de essentie van de zaak. Collega's, we tekenen hier voor een project waarbij er in theorie openbaar vervoer zal zijn. Maar het openbaar vervoer zal er niet zijn. Er zal gewoon meer file zijn op de ring. Dat is de realiteit.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Sanctorum, het is uw volste recht om het niet eens te zijn met wat ik daarnet heb gezegd. Ik heb u een uiteenzetting gegeven over hoe het MER de verhoudingen tot het openbaar vervoer heeft berekend. Voor 2015 heeft men de verhoudingen berekend zonder tramlijn, voor 2020 met tramlijn. Het MER is gevalideerd door de onafhankelijke MER-diensten van Leefmilieu. Minister Schauvliege heeft bij het verlenen van de vergunning haar argumentatie gebouwd op dat MER. Er zijn hier trouwens nog mensen die zeggen dat slechts 3 procent van de mensen met het openbaar vervoer naar een shoppingcentrum gaat. Die 3 procent klopt als het gaat over kleine centra. Maar ik wil toch eens de vergelijking maken met Wijnegem. Daar gaat vandaag, als je geen rekening houdt met de tram, 17 procent van de mensen met het openbaar vervoer naartoe. Ik ben zeer benieuwd naar de cijfers als straks ook de tram wordt meegerekend.

De heer Hermes Sanctorum: Nogmaals, de milieuvergunningencommissie is het niet eens met die analyse. Dat is essentieel, want zij verleent advies.

Minister Hilde Crevits: Minister Schauvliege heeft haar motivatie gegeven. De Raad van State zal daarover uitspraak doen.

De heer Hermes Sanctorum: Is dat de argumentatie: de Raad van State zal wel uitspraak doen?

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Sanctorum, u hebt het recht om het er niet mee eens te zijn.

De heer Hermes Sanctorum: Het gaat niet over mijn standpunt. Het gaat ook over uw eigen mensen die advies verlenen.

Minister Hilde Crevits: De partij Groen put zich altijd uit in het citeren van passages uit MER's. Die zijn voor jullie altijd heilig. Ik heb er nu naar verwezen. En nu bent u het niet eens met een gevalideerd MER.

Minister Philippe Muylers: Als voor mijnheer Sanctorum al die adviezen zo belangrijk zijn, wil ik hem wijzen op het voorstel dat de administratie van de provincie aan de deputatie heeft voorgelegd. Ik lees artikel 1: "Aan Uplace wordt onder de voorwaarden bepaald in onderhavig besluit vergunning verleend voor het uitbaten van het gebouwencomplex gelegen aan de Woluwelaan", enzovoort.

Mijnheer Sanctorum, was de deputatie fout om de administratie niet te volgen en geen vergunning te verlenen, of telt dat alleen als het in uw kraam past, en niet als het niet in uw kraam past? Ik denk dat we een politieke verantwoordelijkheid hebben. Daardoor staat u hier nu, want als de administratie en de adviesorganen mogen beslissen, dan moeten we hier niet over discussiëren, dan kunnen wij ons verschuilen achter adviezen van anderen. Wij proberen op basis van adviezen een beslissing te nemen. Ik dacht dat u daar ook achter stond, dat dat het democratisch gegeven was.

De heer Filip Watteuw: Minister Crevits, u was verbaasd over mijn uitspraak in De Zevende Dag. Ik bevind mij in goed gezelschap, mevrouw Crevits. De fractievoorzitter van uw coalitiepartner sp.a was de eerste om te zeggen dat we de kost van de tramlijn moeten vergelijken met het investeringsbudget van De Lijn. Die verhouding is totaal scheefgetrokken.

We hebben daarnet pogingen gezien om te tonen dat de eensgezindheid in de meerderheid uitstekend was, maar ik zie alleen maar tegenstellingen. Fractievoorzitter Van Malderen zal dat wellicht verduidelijken.

Inzake de 40 procent openbaar vervoer wil ik een andere vergelijking maken. Naar The Loop in Gent – een grootschalige ontwikkeling, niet altijd even gelukkig, maar goed – loopt een tramlijn. Waarschijnlijk is dat de meest rendabele tramlijn van Vlaanderen. Dat is lijn 1. Het mobiliteitseffectenrapport (MOBER) zegt dat op deze lijn 10 procent van de mensen met het openbaar vervoer reizen.

Minister Hilde Crevits: De heer Van Malderen wil straks ook antwoorden. Mocht hij me een vraag om uitleg hebben gesteld, dan zou ik hem onmiddellijk hebben gerustgesteld. Ik doe dat bij dezen nog eens. We hebben met deze regering toch al een aantal tramprojecten gerealiseerd. Ik heb ze net opgesomd. Brabo 1 zit erbij, en straks Brabo 2. Die projecten worden gerealiseerd via publiek-private samenwerking. Als we verder investeren in tramlijnen in Vlaanderen – dat staat in het regeerakkoord –, dan ga ik ervan uit dat voor alle partijen de tramlijn langs Jette – we moeten nog zien wat de maatschappelijke kosten-batenanalyse zal brengen – positief zal zijn en dat er volop in zal worden geïnvesteerd.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Sanctorum, u verwijst altijd naar administraties en zegt dat de minister daar geen rekening mee houdt. Ik ben schepen in Zaventem, ik spreek dus niet in naam van Leuven. De site van Machelen-Diegem ligt op 150 meter van Zaventem. De administratie Wegen en Verkeer zegt dat de Woluwelaan de verwachte verkeersstroom naar Uplace – 22.000 auto's per dag – kan slikken. De heer Tim Lonneux van Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant zegt dat hij een verkeerssimulatie deed en dat de plannen de test doorstonden.

Mijnheer Sanctorum, u komt hier zeggen dat men ingaat tegen de mobiliteit. De administratie Wegen en Verkeer zegt dat er bepaalde investeringen gebeuren. Die moeten gebeuren, los van Uplace. De tramlijn Jette-Vilvoorde-Tervuren is ook gepland in het kader van het Gewestelijk Expresnet. Daarvoor zijn al initiatieven genomen, en iedereen in Vlaams-Brabant is vragende partij om die te realiseren. Sommige andere zaken zijn beslist in het kader van het START-programma (Strategisch Actieplan voor de Reconversie en Tewerkstelling in de Luchthavenregio). Nu komen zeggen dat men over één nacht ijs zou gegaan zijn, dat er geen studies aan voorafgegaan zijn, dat de administratie er geen rekening mee heeft gehouden, dat is nonsens. Ik ben dit soort leugens en demagogie over dat project kotsbeu.

Wij hebben als gemeente Zaventem positief advies gegeven over de sociaal-economische vergunning. U moet maar eens lezen waarom. Het hele Uplace-concept is geen typisch grootschalig winkelcentrum, het gaat over belevingswinkels, over een toegevoegd effect op een klassiek winkelcentrum. (*Rumoer*)

Er zijn studies van economen, van wetenschappelijke mensen die zeggen dat Uplace op een andere manier zal functioneren! De gemeente Vilvoorde is positief geweest over de sociaal-economische vergunning, de gemeente Machelen is ook positief geweest, de gemeente Zaventem is positief geweest en UNIZO is niet in beroep gegaan, omdat Uplace een bepaalde vorm van shoppingcenter is die we hier nog niet kennen, die totaal innovatief is en die complementair is aan de bestaande stadskernen! Het is demagogie van Tobback vanuit Leuven om te zeggen dat er tweehonderd winkels gesloten zullen worden! (*Rumoer. Opmerkingen*)

Tom Dehaene heeft dat niet gezegd, Tobback heeft dat gezegd! Men hangt een totaal verkeerd beeld op, zowel over de mobiliteit als over de sociaal-economische vergunning. Arm Vlaanderen! Ik ben van Zaventem. Nu doet men een investering waardoor er drieduizend jobs komen. Het is de regio waar we de jobs hebben verloren van Renault, zesduizend, van DHL, vierduizend, en van Sabena, tienduizend! Iedereen zat hier toen te zeggen: "Er moet werk in de streek komen." Nu komt er een investering waarvan men zegt dat de mobiliteit kan worden opgevangen, een investering die sociaal-economisch complementair is, en dan komt men hier demagogie verkopen tot en met! Arm Vlaanderen! Arm Vlaanderen. (*Applaus van CD&V, de N-VA en LDD*)

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer Van Rompuy, ik wil even repliceren op uw woorden en daarna zal ik ingaan op het debat van 20 minuten geleden. U hebt een heel mooie poging gedaan, en u hebt gelijk met wat u zegt. U hebt collega's van de oppositie de mantel uitgeveegd, maar ik raad u aan om dat ook eens te doen bij uw collega's van CD&V Vlaams-Brabant, de heer Dehaene op kop. Overtuig hen eens van wat u hier zegt, zodat ze in Vlaams-Brabant rechtlijnig achter het plan staan. Ik vond het lovenswaardig wat u vertelde, maar de heer Dehaene zwijgt hier, hij kan alleen in de gazetten zijn mening zeggen.

Voorzitter, ik kom nu tot de essentie, want ik vraag al een kwartier het woord. Ik wil reageren op wat minister Crevits daarnet vertelde over de cijfers. (*Opmerkingen van de voorzitter*)

Ik dank u, voorzitter, omdat ik het woord krijg en ik als verkozene blij mag zijn omdat ik het woord krijg. (*Gelach*)

Minister Crevits, u was heel selectief daarnet inzake de 3 procent die u aanhaalde bij wat ik vertelde. Ik maak het even heel duidelijk. Men heeft het hier net gehad over mobiliteit. Ik ben voor het project van Uplace, maar inzake de mobiliteit zit ik met een levensgroot vraagteken. De heer Van Rompuy verwijst naar studies die aantonen dat het geen problemen zal geven, maar ik zit met vragen.

Minister, in het departement mobiliteit en ruimtelijke ordening van de Universiteit Gent heeft een van de onderzoekers letterlijk gezegd: “De 40 procent mobiliteit via openbaar vervoer zal niet gehaald worden of je moet de parkeerprijzen verdubbelen in de omliggende gemeenten of tolgelden vragen op de Brusselse ring.” Dat komt letterlijk uit de studie. In dezelfde studie staat ook de 3 procent. U zegt dat het selectief is, dat de 3 procent alleen in de kleinere winkelgebieden geldt, maar de studie van de universiteit van Gent – ik heb dit dus niet uitgevonden – zegt heel duidelijk dat u de doelstelling van 40 procent in 2020 niet zult halen.

De heer Hermes Sanctorum: Er is ondertussen veel gezegd. Ik ben het volledig met u eens, mijnheer Van Rompuy, dat we werk moeten creëren. Ik ben het daar volledig mee eens, maar we mogen niet ergens werk creëren en tegelijkertijd elders werk vernietigen. Dat is het punt hier. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Dat is wel waar! *(Rumoer)*

De voorzitter: Dames en heren, u geeft replek op het betoog van de heer Sanctorum. Nu probeert hij een antwoord te geven, maar hij heeft nog geen twee zinnen gezegd of hij wordt alweer onderbroken!

De heer Sanctorum alleen heeft nu het woord! *(Opmerkingen)*

Als dit een debat is ... Het is ook de bedoeling dat u de hele tijd luistert en in de zaal blijft zitten. *(Opmerkingen)*

De heer Hermes Sanctorum: Wat de adviezen van de ambtenaar betreft, is het natuurlijk zo dat het advies van één administratie niet heiligmakend is. Uiteraard. De verkeersmodellen – dit is een van de punten van kritiek erop – vertonen heel wat onzekerheidsmarges.

Dat is een probleem van de verkeersmodulering, maar de gewestelijke milieuvergunningencommissie heeft een integraal advies van de administraties afgeleverd. Het klopt dat de administratie Ruimtelijke Ordening positief staat tegenover het project, maar vroeger stond zij zeer kritisch en negatief.

Slotsom: minister Schauvliege, u hebt geen beslissing genomen als minister van Leefmilieu. U hebt de adviezen van uw eigen experts genegeerd en braaf geluisterd naar de minister-president. U bent geen minister van Leefmilieu meer, u bent minister van Uplace geworden. Proficiat. *(Applaus bij Groen)*

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Sanctorum, ik hoor u enkele keren zeggen dat ik alle negatieve adviezen van de administratie naast mij heb neergelegd. Dat klopt niet en ik wil dat rechtzetten. Ik heb mijn beslissing gebaseerd op het project-MER. Daarnaast heb ik van acht administraties een advies ontvangen. Die waren allemaal positief, behalve het advies van Toezicht Volksgezondheid (TOVO). Eerst had TOVO een gunstig advies uitgebracht, maar op gewestelijk niveau geeft die administratie een ongunstig advies. TOVO stelt dat Vlaanderen inzake luchtkwaliteit niet voldoet aan de Europese normen, en dat wij daarom voorzichtig moeten zijn met wat wij toelaten. U zwaait altijd met Europa. Maar u moet weten dat het Europees Hof van Justitie verbiedt om op basis van algemene milieukwaliteitsoverwegingen één vergunning te weigeren. Dergelijke weigeringen worden door het hof vernietigd. Ik kan dat advies van TOVO niet volgen. Het project-MER spreekt dat advies trouwens tegen, en op basis daarvan is de vergunning verleend.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Sanctorum, in de pers uitte u een laag-bij-de-grondse beschuldiging aan de secretaris-generaal van de administratie. Wij hebben geen positief of negatief advies gekregen, maar wel bedenkingen en punten die wij in het oog moeten houden.

Mijn administratie heeft mij ook een indrukwekkende bundel bezorgd waarin de meeste bezwaren worden weerlegd. En de punten die niet werden weerlegd, zijn samen met de administratie bekeken, om nadien dan een bouwvergunning te verlenen. Ondertussen was er een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) goedgekeurd waaraan de administratie heeft meegewerkt en dat tot openbare onderzoeken heeft geleid. Op basis van het GRUP en de bouwvergunning stelde de administratie in de milieuvergunningencommissie dat wat haar betreft de zaak op het vlak van ruimtelijke ordening helemaal in orde is. U zegt dat dit het gevolg is van de politieke opvattingen van de secretaris-generaal. Wel, dat is laag bij de grond.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, mijn generatiegenoot en goede vriend, de heer Van Rompuy, raakt de essentie van het debat. Hij verwijt ons demagogie, al is hij zelf nooit gespeend van enige demagogie. Hij slaat wel de nagel op de kop wanneer hij zegt dat Zaventem een voorstander is omdat het om een nieuwe manier van winkelbeleving is. Maar is dat wel de toekomst die wij willen? Er is een heel interessant document van het Steunpunt Jeugd beschikbaar dat ook in de pers is verschenen. Daarin staat wat jonge mensen willen: de volgende generatie wil geen grote shoppingcentra maar bruisende stadskernen, met veel groen en weinig auto's, en winkels dicht bij huis.

Trouwens, minister Muyters, het verbaasde u ook erg dat uit de enquête die gevoerd werd bij de Vlamingen bleek dat zij geen Vlaanderen vol shoppingcentra willen, maar willen wonen zoals in Freiburg. Misschien is dat de essentie van het debat: welk soort Vlaanderen willen we? Misschien moeten we meer naar de volgende generatie luisteren in plaats van hier heel de tijd op elkaars kap te zitten. Dat is voor mij de kern van het debat.

De heer Hermes Sanctorum: Minister Schauvliege, nogmaals, het advies van de vergunningencommissie is het integrale advies. Alle andere adviezen die u telkens aanhaalt, gaan over deeladviezen, deelaspecten. U moet natuurlijk naar het integrale advies kijken dat over de milieueffecten in de ruime zin gaat.

Minister Muyters, het klopt dat de administratie ruimtelijke ordening eerst zeer kritisch was en nadien een positief advies heeft gegeven. Dat is inderdaad een discussie over het geslacht der engelen. U zegt dan dat het technisch gezien geen advies is. Ik zal u volgen en het een nota noemen in plaats van een advies. Wat is er gebeurd? Het is een nota met juridische argumenten die niet allemaal worden weerlegd, met een aantal argumenten die, minister Schauvliege, van tel zullen zijn voor de Raad van State en die ook gelden voor de milieuvergunningen. Zo is er nog geen stedenbouwkundige vergunning voor de mobiliteitswerken. Juridisch gezien is er helemaal nog geen zekerheid dat die mobiliteitswerken zullen worden gerealiseerd. U mag dan ondanks deze budgettaire krappe tijden nog zoveel budgettaire ruimte hebben gereserveerd voor Uplace, minister Schauvliege, er is geen zekerheid dat die mobiliteitswerken er zullen komen. Dat juridisch argument zal zeker van tel zijn.

Minister Muyters, er is ook een duidelijk inhoudelijk luik in deze eerder negatieve nota. Het advies van de Vlaamse Bouwmeester wordt geciteerd. Hij spreekt onder andere over “een middeleeuws uitzierend ensemble”. Dat advies is niet bijster positief over de inhoud. De nota was oorspronkelijk inhoudelijk ook eerder negatief, maar werd nadien plots positief. Ik stel dat alleen maar vast. (*Applaus bij Groen*)

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Minister-president, als u denkt dat Open Vld zit te wachten op incidenten als deze hebt u het uiteraard verkeerd voor. We moeten ze aanklagen, want het zijn symptomen van een falende samenwerking en, daaruit volgend, een falend leiderschap.

Collega's, na elk van de vorige incidenten dacht ik: “Die zal zijn of haar lesje wel geleerd hebben.” De sp.a leert haar lesje echter niet, integendeel, het gaat van kwaad naar erger. Vorige week werden we opnieuw geconfronteerd met een spektakel van de slechtste soort:

een minister en een regeringspartij die zich openlijk distantiëren van een regeringsbeslissing en die, meer nog, van plan zijn die beslissing aan te vechten bij de Raad van State en die juridische strijd desgevallend, aldus de heer Tobback, twintig jaar te voeren. We hadden het ergste dus nog niet gehad.

Maar wie dacht dat dit het hoogtepunt was voor de ontreding van deze regering, kwam alweer bedrogen uit. Want na de persconferentie, waarop met een uitgestreken gezicht de indruk werd gewekt dat de plooiën gladgestreken waren, was er in uw regering een vooralsnog onbekende minister – laten we hem of haar een gevoelloos creatuur noemen – die het nodig vond om het mailtje van minister Lieten, dat men in een moeite met het hoofdincident had geklasseerd, te laten lekken. Komt dat tegen, minister-president.

Dat de journalisten geen vragen mochten stellen, wees erop dat u niet gerust was. U kunt dat de journalisten verbieden, maar niet het parlement.

Collega's, uiteraard zijn er meningsverschillen tussen coalitiepartners. Het is inherent aan onze parlementaire democratie dat mensen van verschillende ideologieën, met verschillende meningen, een coalitie vormen en daarin verantwoordelijkheid nemen.

En neen, een regering moet geen vriendenclub zijn, maar collegialiteit, respect en de daaruit volgende samenhang en vertrouwen, zijn de eerste voorwaarden om baanbrekend vakmanschap – zoals u het graag noemt, minister-president – neer te zetten. Op weg naar een beslissing kunnen de meningsverschillen rustig uitgediept worden. Maar eens beslist, staat men als één man, als één vrouw achter die beslissing.

En ik kan daar zelf van getuigen. Ik was tussen 1989 en 2009 schepen en eerste schepen van de stad Gent. Vriend en vijand, in en buiten Gent, erkent dat in deze stad fundamentele keuzes zijn gemaakt die haar ingrijpend ten goede hebben gewijzigd. Maar belangrijker dan het paarse project was de optimale verhouding tussen Open Vld en sp.a, tussen Frank Beke en mezelf. Zo zou het moeten zijn tussen de minister-president en zijn viceminister-president. Maar zo is het niet, althans met mevrouw Lieten. Mijnheer Bourgeois, ik wil u er niet in betrekken. Ik ga ervan uit dat die verstandhouding tussen u beiden wel is zoals ze hoort te zijn. Er zijn geen aanduidingen dat dat niet zo is.

Minister-president, de vraag die u zich dient te stellen, is of deze incidenten nog wel bij te leggen zijn. De hoop die u schijnbaar koestert dat het nog goed komt, doet me denken aan een uitspraak van Desmond Tutu – ik weet niet of u hem kent? –: “Ik ben de gevangene van de hoop.” Minister-president, als een regeringsleider één ding niet mag zijn, dan is het een gevangene, en al zeker niet de gevangene van één enkele coalitiepartner.

Hoe dan ook rijst de vraag of de prijs die de Vlaming daarvoor zal moeten betalen, het wel waard is. Want iedereen beseft dat het wantrouwen zich definitief heeft genesteld in deze regering. En niets is rampzaliger voor een doortastend, vooruitstrevend beleid dan voortdurend achterom te moeten kijken om te zien of iedereen wel volgt, of nog erger, om te kijken of, in deze vechtregering er niemand een dolk in je rug wil steken. Wanneer u volhardt tegen beter weten in, dan kan Vlaanderen alleszins de hoop op goed bestuur ‘delieten’.

Collega's, het Uplace-dossier gaat terug tot in 2007 met de stemming van het Brownfielddecreet. Nadat het decretale kader was gecreëerd, volgde een oproep om projecten in te dienen. Dat resulteerde in vijftig voorstellen. Voor de site in Machelen werden drie projecten ingediend. Daarom besliste de toenmalige regering dat de drie projecten in een wedstrijdformule tegen elkaar zouden worden afgewogen. Het Uplace-project werd door de Brownfieldcel als overwinnaar aangewezen. Op die basis is het convenant uiteindelijk ondertekend door de bekende partijen: Uplace, de gemeente Machelen, de provincie Vlaams-Brabant, die zich nadien weliswaar heeft teruggetrokken, de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) en de Vlaamse Regering. Maar misschien nog belangrijker, collega's, is de daaropvolgende beslissing van de huidige regering. Op 21 mei 2010 heeft ze een addendum aan het convenant goedgekeurd, en ik citeer uit de regeringsnota die werd voorgelegd. “Het

ontwerp-addendum bestaat uit drie luiken”, lezen we. En wat is nu de eerste zin van dat drieluik? Ik citeer: “Het engagement van de partijen om met het project verder te gaan.” Einde citaat. Maar het kan nog duidelijker. Het kan nog veel duidelijker. In artikel 1 van dat addendum staat, en ik citeer nogmaals: “(...) de partijen verklaren de intentie te hebben deze Brownfieldconvenant verder te goeder trouw uit te voeren met het oog op realisatie.” Einde citaat.

Daarom, minister, nogmaals, respecteer dit parlement. U mag hier vandaag niet buitengaan zonder een helder antwoord. Bent u bereid het convenant te goeder trouw uit te voeren en dus alle handelingen te stellen die deze goede trouw aantonen? En u, collega Van Malderen, namens uw sp.a-fractie, bent u bereid deze regering en uw minister daarin te steunen? Nogmaals, ik wil geen verhaal horen, wij willen geen verhaal horen en de buitenwereld wil dat op dit ogenblik ook niet. Het is een simpele vraag, minister, waarop een simpel antwoord kan komen. Is het ja of is het neen? (*Opmerkingen van minister Ingrid Lieten*)

Het is ja! Het is ja! Eindelijk. Het is onverkort ‘ja’. We zullen dat jawoord dat u nu geeft, nauwgezet opvolgen in de komende maanden en jaren, zodat het niet wordt wat vaak in een huwelijk gebeurt, namelijk een echtscheiding, hoewel het begonnen is met een ja.

Minister-president, we zijn er eindelijk. U werd koud gepakt door uw coalitiepartner vorige week. Want ‘pacta sunt servanda’. Daarover hebben we het al vaak gehad, mijnheer Van Malderen, als het ging over de Nederlanders. Mijnheer Penris, onze Nederlandse burens die we inderdaad te vriend moeten houden. Maar ‘pacta sunt servanda’ geldt uiteraard ook voor de private partners van de regering-Peeters en ook van de vorige regering.

Collega’s, ik las vorige week in de krant een uitspraak van de nieuwe baas van Flanders Investment & Trade (F.I.T.), Claire Tillekaerts: niet zozeer de loonkost, maar wel de rechtsonzekerheid houdt investeerders weg uit Vlaanderen.

Gisterenavond was ik op de ambitiedag die werd georganiseerd door de Participatie-Maatschappij Vlaanderen (PMV). Ik luisterde naar een superinteressant paneldebat met bedrijfsleiders en wetenschappers. Er was ten andere veel schoon volk. Het was in de Handelsbeurs van Gent. Logisch dus dat men daar in groten getale naar is afgezakt. Het debat stond onder leiding van Kathleen Cools. En ja, Kathleen Cools kennende, ging ze natuurlijk ook in op de realiteit van vandaag. Ze stelde een vraag in verband met Uplace. Minister-president, uw kabinetchef was daar aanwezig, zo hoort het. Hij was een zeer aandachtige toeschouwer. Op de vraag over Uplace antwoordden alle panelleden eendrachtig: de rechtsonzekerheid die bij een afwijzing zou ontstaan, draagt veel verder dan alleen Uplace zelf en veroorzaakt onzekerheid bij ondernemers. (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters*)

Neen neen, het is geen kritiek, dus u moet ook niet reageren. Een onzeker ondernemer is iemand die investeringen niet doet of ze uitstelt. Welnu, de regering-Peeters wil een investeringsregering zijn, en terecht. Vanuit de Open Vld steunen we u daarin. Met andere woorden, de houding van uw coalitiepartner sp.a is dus geen fait divers, maar raakt uw regering in het hart.

Om uit de crisis te geraken moeten we inderdaad investeren in brownfields, in publiek-private samenwerking en ook in steden en gemeenten, want zij staan in voor 50 procent van alle overheidsinvesteringen. Als ik de donkere wolken zie die op de lokale besturen afkomen, vraagt de Open Vld u inderdaad om veel aandacht te besteden voor de investeringscapaciteit van die steden en gemeenten, meer nog dan vandaag het geval is. Wat u vandaag doet, is goed, maar u houdt in eerste orde in stand wat door de vorige regering al tot stand werd gebracht, bijvoorbeeld de vaste groeivoet van 3,5 procent. Houden zo.

Minister-president, uw regering wil via een wijziging van het Gemeente- en Provinciedecreet de structurele onbestuurbaarheid van gemeenten aanpakken. Als u zo wakker ligt van dit volstrekt overroepen probleem bij de gemeenten, is het nu het moment om de procedure te starten die uw eigen onbestuurbaarheid kan beëindigen.

U geeft de indruk dat uw regering op één lijn zit, maar in een parlementaire democratie is dat niet voldoende. Als regering moet u ook over een meerderheid beschikken in dit halffrond. Is dat nog zo? Waarom denkt u dat de sp.a-fractie niet haar partijvoorzitter Tobback maar wel minister Lieten zal volgen?

In dit halffrond volstaat een persconferentie met een uitgestreken gezicht niet. In dit halffrond is er maar één middel om hierop een antwoord krijgen. Volgens het reglement, artikel 76, kunt u als regeringsleider de vertrouwenskwestie stellen. Tussen het stellen van de vertrouwenskwestie en de stemming moet normaal gezien 48 uur verlopen, maar het parlement kan bij unanimiteit van zijn reglement afwijken. Open Vld is alleszins bereid om dat te steunen. Wij vragen u met andere woorden vandaag niet meer of niet minder dan dat u als regeringsleider de vertrouwenskwestie stelt. Wij dulden geen scheidsrechter meer aan het hoofd van deze regering. Wij willen een regeringsleider die naam waardig, omdat we inhoudelijk met elkaar de degen willen kruisen.

Minister-president, iemand uit uw christendemocratische familie heeft ooit eens gezegd: trop is te veel, te veel is trop. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Ik vond het zo'n groot contrast. De heer van Rouveroj heeft herhaaldelijk sprekers onderbroken maar wou zelf niet worden onderbroken. Ik heb mijn betoog intussen aangevuld en zal straks mijn reactie geven.

Minister Geert Bourgeois: Ik wou net interveniëren toen de heer van Rouveroj het had over goed bestuur en samenhang van de regering. Het is verre van mij om hier te zeggen dat er geen incident geweest is, maar het is vorige vrijdag afgesloten, mijnheer van Rouveroj. U hebt gerefereerd aan het paarse bestuur in Gent. Ik kan u een waslijst bezorgen van incidenten onder de paarse regeringen. Onder Dewael zei een minister dat hij gestalkt werd door zijn minister-president en dat de oppositie tegen hem in de regering zat. Een ander minister heeft zelfs betoogd tegen het beleid van een collega-minister. Het huidige incident is klein bier tegenover het zogezegde goede bestuur van paars. (*Rumoer. Opmerkingen bij het Vlaams Belang*)

De heer Sas van Rouveroj: Mijnheer Van Malderen, ik zal u zeggen waarom ik een beroep heb gedaan op het reglement. Ik ben nu meer dan een jaar fractievoorzitter. Ik laat mij graag onderbreken, dat is geen punt. Amper twee weken geleden had ik een betoog van twintig minuten voorbereid over de begrotingsaanpassing, uiteindelijk heb ik hier anderhalf uur gestaan. Dat is geen punt. Bij een begrotingsaanpassing hebben we het over tientallen onderwerpen. Dan is het logisch dat we ogenblikkelijk kunnen repliceren. Maar dit is een gebald thema. Ik wou graag mijn redenering aaneensluitend brengen en niet constant onderbroken worden. Dat lijkt me zowel voor het halffrond goed als voor de mensen die het van buitenaf moeten volgen.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Voorzitter, leden van de regering, collega's, we staan hier voor een debat over de interne cohesie in de Vlaamse Regering. Versta me niet verkeerd, dat u hier een debat vraagt nadat een minister de beslissing van een andere minister onbegrijpelijk heeft genoemd, vind ik logisch. Ik vond die uitspraak van die minister overigens ook onbegrijpelijk en onbetamelijk. Ik ben blij dat we daarnet toch een 'ja' gehoord hebben en dat men blijvend het regeringsbeleid steunt.

Na dit incident concluderen dat deze regering slecht werk levert, gaat te ver. Deze regering heeft van bij de start, in moeilijke omstandigheden, gekozen om naar een begrotings-evenwicht te gaan. Uiteraard leidt dat vaak tot zware discussies.

En we hadden er ook op gerekend dat we na twee jaar door die economische crisis zouden zijn. We hebben echter moeten vaststellen dat de economische crisis een tweede dip vertoont.

We doen het wel relatief goed op Europees vlak, we behoren bij de beteren en proberen Duitsland zo goed mogelijk te volgen. Hoewel het niet evident is, bereiken we ook dit jaar opnieuw een evenwicht. Daarvoor heeft de Vlaamse Regering moeilijke beslissingen moeten nemen. Zij heeft die moeilijke beslissingen echter kunnen afronden. Zo dooft bijvoorbeeld tbs in het onderwijs uit, en dit zonder aanleiding te geven tot grote maatschappelijke discussies en zonder problemen op het terrein in het onderwijs. Vorige week heeft de regering beslist om het groenestroomcertificatensysteem om te vormen zodat het beheersbaar wordt.

Dat die regering regeert en tot besluiten komt, dat deze meerderheid aan elkaar hangt en moeilijke problemen oplost, zien we ook in kleinere dingen. Op de agenda staat het nieuwe Wapenhandeldecreet dat we straks zullen goedkeuren. Dat er zo'n decreet zou komen, stond al in het regeerakkoord van 2004 van de vorige coalitie. De vorige ministers, mevrouw Moerman en mevrouw Ceysens, zijn daar nooit in geslaagd vanwege interne tegenstellingen binnen de regering. Binnen deze coalitie zijn we daar wel in geslaagd. Het waren intern soms moeilijke debatten maar straks zal dit decreet hier worden goedgekeurd.

Systematisch, week na week, worden beslissingen genomen en knopen doorgemaakt en wordt er met deze meerderheid geregeerd.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Ik luister met stijgende verbazing naar deze toespraak. Ik heb geprobeerd om in dit debat lang te zwijgen. Ik wil echter een vraag stellen aan de fractieleider van CD&V omdat ik me persoonlijk aangesproken voel.

Dat de minister de beslissing van een collega-minister onbegrijpelijk vindt, is onbegrijpelijk, zoals u zei. Maar als diezelfde partij van die minister bij monde van twee belangrijke voormannen uit die partij de huidige en vorige Vlaamse Regering beschuldigt van belangenvermenging – en dat is geen detail – dan is de vertrouwenskwesitie zoals onze fractieleider die stelt, meer dan ooit aan de orde.

Ik was zelf de auteur van het Brownfielddecreet van 30 maart 2007. Wij hebben er alles aan gedaan om een zeer transparante regeling uit te werken, dixit Raad van State, dixit alle mogelijke wetenschappelijke studies nadien.

Vandaag is duidelijk dat de meeste brownfieldconvenanten zijn afgesloten in de regio Vilvoorde-Machelen, waar de vervuiling en de brownfields zich opstapelen. Diezelfde partij heeft echter geen enkel probleem gemaakt over de procedures die de regering en de respectieve ministers hebben toegepast. Ik vind het dan ook bijzonder ongepast, om niet te zeggen schandalig dat men die woorden niet terugtrekt en zich verontschuldigt. (*Applaus bij Open Vld, LDD en het Vlaams Belang*)

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer Van Mechelen, ik ben het volledig met u eens dat die woorden er ver over waren. Het is dan ook zeer terecht dat de voltallige Vlaamse Regering vorige vrijdag uitdrukkelijk afstand heeft genomen, niet van de woorden van de voorzitter van sp.a maar wel van de vader van de partijvoorzitter van sp.a.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Ik heb me ook heel lang ingehouden, maar ik heb het intussen gehad met die truc van de bliksemafleider en die plaat van de zogenaamde daadkracht van de Vlaamse Regering en de opsomming van alle realisaties zoals het Wapendecreet.

Voor alle voorbeelden die u aanhaalt van zogenaamde goede verwezenlijkingen, kan ik minstens evenveel voorbeelden van echt zwakke decreten opsommen. Ik geef het voorbeeld van het Inschrijvingsdecreet in het onderwijs, dat de kampeertoestanden aan de scholen zagezegd moest oplossen. Dat is een processie van Echternach geweest. De parlementsleden hebben een voorstel van decreet ingediend. Daar is dan een totaal amendement op gekomen. Daar zijn dan opnieuw amendementen op ingediend. Dat zou dan van start gaan. Nu moeten

we begin juni opnieuw stemmen over amendementen, zodat dit nog voor september klaar is, omdat men tot de vaststelling is gekomen dat dit niet werkt. En wat blijkt deze ochtend? In Antwerpen is men weer aan het kamperen aan de scholen. Binnen deze Vlaamse Regering zijn er dus ook complete gedrochten van decreten in de maak. Er zijn ook zaken die niet worden gerealiseerd, zoals die hervorming van het secundair onderwijs waarop we nog wachten, zoals het lerarenloopbaandebat. Ik kan diezelfde plaat hier ook nog eens draaien, dus laten we alstublieft die platen in de kast houden en ons proberen te beperken tot de essentie. *(Applaus bij Open Vld)*

De heer Peter Reekmans: Mijnheer Caluwé, u zei daarnet tevreden te zijn dat minister Lieten hier duidelijk heeft gezegd dat ze achter de regeringsbeslissing staat. Ik heb een heel eenvoudige vraag voor u. U bent fractieleider van CD&V. Kunt u heel eenvoudig met ja of neen antwoorden op de vraag of heel uw fractie achter deze regeringsbeslissing staat? We hebben de heer Dehaene immers nog niet gehoord in dit debat, maar hij was daarnet wel zijn standpunt aan het uitleggen voor de camera's van Villa Politica. Ik dacht nog altijd dat het debat hier werd gevoerd. Staat heel uw fractie, de heer Dehaene en de CD&V-parlementsleden uit het Leuvens inbegrepen, achter deze regeringsbeslissing?

De heer Ludwig Caluwé: De heer Dehaene zal zelf antwoorden.

De heer Peter Reekmans: Ik vroeg het aan u.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: De heer Reekmans heeft me al een paar keer verwijten naar het hoofd gegooid, dus misschien is het gepast dat ik hem ook eens van antwoord dien.

Mijnheer Reekmans, de minister heeft vorige week die beslissing genomen, als bevoegde beroepsinstantie. Het is een beslissing van de minister alleen, dus geen regeringsbeslissing. Het is iets anders. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

Wacht, laat me uitspreken. Het is gedelegeerd. Als u me vraagt of ik achter de beslissing in beroep van die minister sta, dan antwoord ik volmondig ja. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

Dat was uw vraag wél. Voor alle duidelijkheid, ik zit niet in de regering. Ik sta volmondig achter die beslissing omdat ik ervan overtuigd ben dat de minister alle punten in overweging heeft genomen. Was er – juridisch gezien, voor alle duidelijkheid – ruimte geweest om die milieuvergunning niet te geven, dan had ze die niet gegeven. Daarom is ze ervan overtuigd dat die milieuvergunning inderdaad stand zal houden bij de Raad van State. Zoals u weet, is er echter sprake van diverse procedures in dit dossier. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

Dat is wél een antwoord. U hebt echter goed opgemerkt dat ik zeer veel vragen heb bij dit project, omdat het op een plaats komt waar de fileproblematiek al gigantisch is en de milieuproblemen – zoals hier vandaag ook al is gezegd – al evenmin mogen worden onderschat. Ook de handelskernen in die regio staan onder druk. Daarom heb ik daar vragen bij. Ik denk dat de Vlaamse Regering beslissingen aan het nemen is die deze regio ten goede komen qua mobiliteit en milieu. We hebben er deze namiddag al diverse gehoord. Als het project van Uplace kan worden gerealiseerd voor we alle nodige inspanningen hebben gedaan, dan vrees ik dat er inderdaad een gigantisch probleem is. Daarom heb ik zoveel vragen.

Ik ben de eerste om te zeggen dat we de brownfields moeten aanpakken. En inderdaad, in onze regio moeten er worden aangepakt. Maar het is nog iets anders om te zeggen dat eender wat moet kunnen. We moeten dus voldoende aandacht hebben voor de maatregelen die moeten worden genomen, zodat de regio leefbaar blijft. Een van de belangrijkste troeven van de regio is de ligging en de mobiliteit. Als we die mobiliteit verliezen, kan dat een gigantisch probleem worden in de regio.

De heer Peter Reekmans: Enkele fractieleiders en leden hebben het minister Lieten zes keer moeten vragen om haar ja of nee te doen zeggen. Ik herhaal heel simpel mijn vraag aan de fractieleider van CD&V: staat heel de CD&V-fractie, inclusief de parlementsleden van Vlaams-Brabant, achter de afgeleverde vergunningen aan Uplace? Ja of nee?

De heer Ludwig Caluwé: Wij staan achter dit project. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

Uiteraard staat de fractie erachter dat we een engagement dat is aangegaan in de vorige regering ten volle uitvoeren. Ik leg het u uit. De heer van Rouveroi heeft hier duidelijk heel de geschiedenis van de brownfields naar voren gebracht. Ik herhaal die nog eens kort. Het aantal Vlamingen neemt toe, de gezinnen verdunnen. Zij willen wonen, werken, zich ontspannen. We hebben vastgesteld dat dat almaar meer ruimte vraagt. Dat neemt steeds meer groene open ruimte tot zich. Tegelijkertijd lag er in Vlaanderen wellicht een duizendtal hectare aan oude industrieterreinen, ongebruikt, zonder bestemming.

Het vorige parlement heeft de vorige regering in 2007 bij decreet gemachtigd om engagementen aan te gaan met private investeerders die daar wel zinnige projecten voor hadden, om ervoor te zorgen dat oude terreinen op een nuttige manier opnieuw worden gebruikt. Ze krijgen de zekerheid, als ze eraan beginnen, dat een aantal engagementen worden genomen. Er is het engagement om, indien nodig, infrastructuur aan te leggen. Dat neemt de regering op zich. Er is het engagement dat er geen registratierechten moeten worden betaald. Er is een engagement met betrekking tot een aantal flankerende maatregelen. Is er een engagement dat men de vergunning, die men moet hebben, zal krijgen? Nee. Daarvoor moet men formeel de procedures volgen, uiteraard.

Tot nu toe zijn er in totaal 36 brownfieldconvenanten goedgekeurd, voor een totaliteit van om en bij de 1000 hectare in Vlaanderen, die vandaag een goede bestemming krijgen. Ik geef een voorbeeld. Chinese bedrijven hebben als uitvalsbasis in Europa tussen Denemarken, Engeland en Vlaanderen voor Vlaanderen gekozen. Die komen niet terecht op een stuk open groene ruimte dat daarvoor moet worden aangesneden, maar op een brownfield aan de A12 en aan het kanaal in Willebroek. Dat is een zinvolle manier waarop met die brownfieldconvenanten is gewerkt.

Een van die 36 projecten heeft de vorige Vlaamse Regering na een prijskamp toegewezen aan Uplace. De heer Watteeuw zei daarstraks iets anders, maar bij mijn weten is dat het enige project van die 36 waarbij er sprake is van een winkelcentrum. Verder gaat het over bedrijventerreinen en kantoren.

De heer Filip Watteeuw: Om er maar één te noemen: Temse.

De heer Ludwig Caluwé: Dat is geen brownfieldconvenant.

De heer Filip Watteeuw: Dat is wel een brownfieldconvenant, wat is dat nu?

De heer Dirk Van Mechelen: Voorzitter, dat is weer onjuist. Temse is goedgekeurd op basis van vijf bijzondere plannen van aanleg, opgesteld door de gemeente Temse, in overleg met alle bevoegde administraties.

De heer Ludwig Caluwé: Het gaat hier om dit ene project. Maar goed, er zit een groot aantal winkels in of een groot gedeelte shopping, wat problematisch kan zijn voor de kernen elders. Dat is juist. Uiteraard was dit gedragen in de vorige Vlaamse Regering, die op een bepaalde manier was samengesteld. Er zijn vragen of het juist was, maar het is beslist.

Misschien bestaan er wat andere meningen over. En als de regering anders was samengesteld, had het er misschien iets anders uitgezien, of had iemand anders het misschien kunnen halen. Maar als er vervolgens een andere regering komt, die er anders uitziet, ga je dan alle beslissingen van de vorige regering terugnemen en bijsturen of heronderhandelen? Dat gaat toch in tegen de rechtszekerheid waar een ondernemer op mag rekenen?

Uiteraard moet men zijn vergunningen halen. En uiteraard is het niet zo dat een minister die een bepaalde vergunning aflevert, gebonden zou zijn door het feit dat een convenant is afgesloten door de regering. Die minister moet die vergunning beoordelen zoals hij elke andere mogelijke vergunning beoordeelt en daar dezelfde criteria op toepassen. Als hij het in een ander geval, zonder convenant, zou afkeuren, moet hij het ook in dit geval afkeuren. Als hij het in een ander geval zou goedkeuren, moet hij het ook in dit geval goedkeuren.

Iedereen kijkt nu naar die milieuvergunning. Alstublieft, jongens, het gaat hier om een milieuvergunning voor winkels, een cinema, een zwembadje in een hotel. Dit is geen Seveso-bedrijf! U kunt toch niet veronderstellen dat men dit zou kunnen tegenhouden op basis van de milieuvergunning? Wees alstublieft ernstig.

Men kan procedures aanspannen en in beroep gaan bij de Raad van State. Hetzelfde geldt voor de bouwvergunning. Hetzelfde had ook kunnen gebeuren voor de sociaal-economische vergunning. Het meest problematische – het effect op de detailhandel in de omringende steden – valt onder de socio-economische vergunning. Die behoort trouwens niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Regering, maar nog altijd tot de bevoegdheid van de Federale Regering. We stelen vast dat tegen die socio-economische vergunning, die is afgeleverd door de gemeente Machelen, niemand in beroep is gegaan. Had men dat kunnen halen? Ik weet het niet. De rechter moet dat beoordelen.

Enkele weken geleden is een uitspraak gedaan over de socio-economische vergunning voor de vestiging van Mediamarkt op de Bredabaan in Schoten. De stad Antwerpen, de gemeente Brasschaat en UNIZO zijn daartegen in beroep gegaan, en zij hebben dat gewonnen voor de Raad van State. Daar worden dus de effecten op de andere handelskernen onderzocht, collega's. De Vlaamse Regering kon dat niet eigenmachtig afleveren. Als men dat absoluut wilde tegenhouden, had men die procedure moeten volgen.

Collega's, ik wil tot slot nog iets zeggen over Vlaams-Brabant. Ik wou ook iets zeggen over de vraag of gemeenten voldoende ondersteund worden door de Vlaamse overheid, maar ik ben blij dat dat niet herhaald is. Ik zal daar dus verder niets over zeggen.

Als ik al die dramatische berichten hoor over welke verschrikkelijke verkeerscongestie dit allemaal met zich mee zal brengen, weet ik niet of die 22.000 veronderstelde klanten daar wel zullen raken en of die investering van 600 miljoen euro wel zal gebeuren. Ofwel is het ene waar, ofwel is het andere waar. Als het ene waar is, zal er mijns inziens een moeilijkheid zijn qua private investeringen.

Of Uplace er nu komt, zijn vergunningen krijgt en finaal ook zijn investeringen zal kunnen doen, of niet, de engagementen met betrekking tot de mobiliteit in Vlaams-Brabant moeten integraal worden uitgevoerd. Die Woluwelaan is vandaag al een probleem. Er is vandaag al een groot probleem met betrekking tot de mobiliteitsafwikkeling. Dat moet dus worden doorgevoerd.

Voor de stedelijke ondersteuning hebben we het Stedenfonds. Dat is gericht op de centrumsteden. Alle provincies hebben meerdere steden in dat Stedenfonds. Vlaams-Brabant heeft alleen Leuven. Het lijkt ons gepast, zeker nu gisteren de Senaatscommissie Brussel-Halle-Vilvoorde heeft gesplitst – symbolisch kan dat tellen –, om de hoofdstad van dat arrondissement ook te erkennen als centrumstad. Vilvoorde kan die ondersteuning krijgen en op dezelfde manier worden behandeld als de andere grote steden in ons land. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, ik wil nog even reageren op wat de heer Dehaene zei. Dat was toch zeer frappant. CD&V is blijkbaar haar streken nog niet verleerd. Mijnheer Dehaene, u stelt dat u tegen Uplace bent, maar voor de milieuvergunning voor Uplace. U blijft zich verbergen achter het feit dat er een procedure zal worden gestart bij de Raad van State. Mijnheer Dehaene, de vergunningen zijn er. Het project is goedgekeurd en kan gestart worden. Dat is de realiteit. U mag zich dus niet verbergen achter de procedure bij de Raad van State. Bovendien, mijnheer Dehaene, ik weet niet of u het opiniestuk in De Tijd hebt

gelezen dat u mee hebt ondertekend, maar u haalt daar letterlijk een aantal juridische argumenten aan die gebruikt kunnen worden bij de Raad van State om de vergunningen aan te vechten. Maar daarnet zei u dat minister Schauvliege juridisch gezien niet anders kon dan de milieuvergunning toe te kennen. Wat is het nu?

De heer Tom Dehaene: Voor alle duidelijkheid: ik heb het stuk gelezen. Geschreven zelfs. Er staat inderdaad in dat er procedures mogelijk zijn bij de Raad van State. Verschillende vergunningen moeten worden aangevraagd. Er staat: “wellicht tegen de milieuvergunning”. Maar ik heb zeer duidelijk gezegd dat ik persoonlijk denk dat mevrouw Schauvliege haar werk als minister, als beroepsinstantie, zeer goed en zeer nauwlettend heeft gedaan. Ik denk dat de kans op slagen voor een beroep bij de Raad van State klein is. Ik geef dat gerust toe. Maar wij, als parlement, zullen niet in beroep gaan tegen de beslissing van minister Schauvliege. Dat kunnen wij niet. Anderen zullen dat doen. *(Gelach. Opmerkingen)*

Het is misschien niet duidelijk, mijnheer Sanctorum, maar ik treed al diegenen bij die zeggen dat er een convenant is afgesloten en dat alle vergunningen die moeten worden aangevraagd, worden bekeken, zoals elke andere vergunning die moet worden aangevraagd. Hier is inderdaad beslist om die milieuvergunning af te leveren na kennis te hebben genomen van alle documenten die in overweging moesten worden genomen. Ik geef gerust toe dat ik geen specialist ben inzake milieuwetgeving, maar ik herhaal dat het mijn inschatting is dat daar geen fouten in gemaakt zijn. Dat neemt niet weg dat ik zeer veel vragen blijf hebben bij het project Uplace. Maar dat is iets anders dan de gevolgde procedure, dan de vergunningen die afgeleverd moeten worden. Er is een procedure op gang getrokken, en die wordt gevolgd. *(Gelach. Opmerkingen)*

Ik ben voorstander van het volgen van de procedures. Een beroep bij de Raad van State is een van de mogelijke stappen.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik wou toch even de kennis van het administratief recht opfrissen in deze hele discussie. De heer Dehaene geeft zo de indruk dat minister Schauvliege bijna handelt als een rechter, en dat ze dus puur juridisch werk doet en dat ze de juridische beslissingen neemt die ze moest nemen, maar dat je je daar politiek van kunt distantiëren. Dat is niet zo.

Mevrouw Schauvliege, u handelt als minister in beroep tegen een beslissing van de bestendige deputatie van Vlaams-Brabant, die de beroepsinstantie was van de gemeente Machelen. Die gemeenten, Vlaams-Brabant en u als minister nemen beleidsbeslissingen. Uw beroep heeft een devolutive werking. Uw beslissing om een milieuvergunning toe te kennen, is geen puur juridische beslissing – het moet natuurlijk juridisch onderbouwd zijn – maar is ook een beleidsbeslissing. Het is een politieke beslissing. Mijnheer Dehaene, u staat achter die politieke beslissing, of u staat er niet achter. U moet minister Schauvliege haar rol niet reduceren tot een puur jurisdictionele instantie. Dat is fout.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Ik sta te kijken naar hoe CD&V er telkens opnieuw in slaagt zwart met wit te verzoenen. Enerzijds is er een minister die een milieuvergunning aflevert, anderzijds is er binnen diezelfde partij iemand die blijkbaar een totaal andere mening is toegedaan.

Mijnheer Caluwé, u benadrukt heel erg dat de flankerende maatregelen inzake mobiliteit cruciaal zijn om dit project te kunnen realiseren. Gaan de minister en u akkoord met de optimalisatie van de ring en gaat u de budgetten daarvoor vrijmaken, naast de flankerende maatregelen inzake het openbaar vervoer? Ik bedoel dan niet alleen de optimalisatie van Zaventem, laat dat duidelijk zijn.

Als dit project mogelijk zal zijn, dan zal dat alleen maar lukken door te investeren in mobiliteit van het openbaar vervoer en in de optimalisatie van de ring. Ook daar heeft CD&V

een heel halfslachtige houding. Enerzijds dienen ze voorstellen van resolutie in die dat vragen, en anderzijds laten ze na daarvoor de nodige stappen te ondernemen.

De heer Peter Reekmans: Tsjeventruken zijn een beschermd geheim recept. Mijnheer Caluwé, uw minister-president heeft in de regering het probleem opgelost met zwijgplicht. Uw fractie heeft een probleem, want u hebt een volksvertegenwoordiger uit de afdeling Leuven. De CD&V-afdeling uit Leuven zegt in de pers letterlijk dat de beslissing van minister Schauvliege en de Vlaamse Regering onbegrijpelijk is. Nadat hij het eerst is gaan vertellen voor de camera's van Villa Politica, zegt de heer Dehaene dat hij hier vragen bij heeft. In de pers reageert bij vernietigend op de milieuvergunning. Hij zegt letterlijk: op naar de Raad van State.

Mijnheer Caluwé, u hebt hier meerdere volksvertegenwoordigers uit Vlaams-Brabant in uw fractie, die niet alleen koud en warm blazen – dat is een typische tsjevenstreek – maar hier gaat het over uw partij. Ik ga sp.a en de e-mails van minister Lieten niet verdedigen. Uiteindelijk veegt uw partij een andere partij de mantel uit in de Vlaamse Regering, maar u hebt prominente volksvertegenwoordigers die niets anders doen in uw partij. Hou daar eerst eens grote kuis.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik heb geen probleem met de heer Dehaene. Het is goed dat ook binnen CD&V het maatschappelijk debat wordt gevoerd over zin en onzin van die grote projecten. Waar ik me wel mateloos aan erger, is de toon in uw betoog, mijnheer Caluwé. U komt hier zeggen: wij zijn de betrouwbare en daadkrachtige partner, kijk eens wat een wapenfeit. We gaan hier straks het Wapendecreet stemmen dat al in 2004 in het regeerakkoord stond. We willen rechtszekerheid, er is een brownfieldconvenant afgesloten, dus moeten we dat ook uitvoeren.

Mijnheer Caluwé, in 2004 bent u na een korte oppositiekuur opnieuw in de regering gestapt. Uw campagne ging er vooral over dat de wachtlijsten in de gehandicaptensector zouden worden weggewerkt. Op dat moment waren er 5.800 wachtenden op die lijst. Die zouden als sneeuw voor de zon verdwijnen met CD&V in de meerderheid. De rechtszekerheid voor personen met een handicap zou eindelijk worden gegarandeerd. Vandaag staan er 16.700 personen met een handicap op een wachtlijst. Alsjeblieft, uw selectieve rechtszekerheid stoort me mateloos. Wel rechtszekerheid voor een grote ondernemer, geen rechtszekerheid voor alle mensen met een handicap. Dat ergert me mateloos. (*Applaus bij Groen en Open Vld*)

Minister Hilde Crevits: Ik wil even reageren op wat mevrouw De Knop zei. Ik wil nog eens duidelijk het engagement herbevestigen. We hebben het project Uplace, waar het debat vandaag onder meer over gaat, maar dit dossier is ingebed in een vrij groot dossier over het Vlaams Strategisch Gebied Brussel (VSGB) en daarin worden op het vlak van mobiliteit een aantal heel duidelijke engagementen genomen. Bij Uplace horen projectgebonden maatregelen zoals de heraanleg van de Woluwelaan en de toegangen tot de ring. Het totaalbudget bedraagt ongeveer 57 miljoen euro.

Ik heb de kans nog niet gehad om het te zeggen, maar u moet eens opletten welke van die maatregelen niet nodig zouden zijn indien Uplace er niet zou komen. Dat zijn er vrijwel geen. Het hele pakket projectgebonden maatregelen is dus ook zonder Uplace absoluut noodzakelijk om de mobiliteitsontwikkeling te verbeteren. Vandaar mijn engagement om, los van wat er met dit dossier gebeurt, volop door te gaan met de mobiliteitsprojecten. Het is juist dat nog niet alle vergunningen er zijn, maar er is wel al een goedgekeurde PAC-nota (Provinciale Auditcommissie), waarin de provincie zelfs bijzonder positief was. We gaan dus vooruit in dit dossier.

Daarnaast zijn er een aantal niet-projectgebonden maatregelen. Die hebben betrekking op de ontsluiting van de hele regio. Daar zitten de tramdossiers in, maar daar zit ook het volledige dossier in van de optimalisatie van de ring.

Mevrouw De Knop, u weet heel goed dat het een dossier is dat mij bijzonder bekommert. Ik wens er het doorgaand verkeer te scheiden van het bestemmingsverkeer. Dit dossier, de strategische MER, wordt nu gefinaliseerd en komt straks aan bod in de commissie Mobiliteit en Openbare Werken. Ik hoop dat we ook daar heel binnenkort keuzes kunnen maken met de Vlaamse Regering. U weet dat de ring voor een stukje op het Brusselse grondgebied loopt en dat we de steun nodig hebben van de Brusselse regering. Ik hoop dat we ook in deze dossiers goede vooruitgang kunnen boeken.

Als u mij vandaag vraagt of ik de optimalisatie van de volledige ring wil, is mijn antwoord: absoluut. Als u mij vraagt of ik daarmee bezig ben, dan is mijn antwoord: zeer zeker. De strategische MER loopt, er hangt een volledig mobiliteitsonderzoek aan vast. In de budgetten zal uiteraard voorzien moeten worden, maar dat moet gebeuren op het moment dat de duidelijke keuze gemaakt is en vastligt wat er uitgevoerd zal worden. In het kader van het Strategisch Actieplan voor de Reconversie en Tewerkstelling in de Luchthavenregio (START) zijn er trouwens ook al middelen vrijgemaakt en gereserveerd om de eerste delen van de renovatie te doen.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw Vogels, ook u hebt zo'n plaat, L4, en u hebt ze ook weer opgezet. De wachtlijsten zijn een grote zorg, maar ik weet onder welke minister ze begonnen zijn. (*Rumoer*)

Mijnheer Reekmans, ik heb alle begrip voor de discussie die dit dossier in onze rangen veroorzaakt omdat we kernversterking en winkels in de centra inderdaad superbelangrijk vinden. Dit is een beslissing van de vorige regering en die voeren we consequent uit. Ik heb alle begrip voor de discussie bij ons en voor de kritiek daarop, want wij kunnen daarmee omgaan: het is niet omdat iemand een keer kritiek geeft, dat we die prompt aan de deur zetten. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, dames en heren van de regering, collega's, ik ben de zesde spreker in dit debat. We zijn bijna drie uur bezig en er zijn al talloze tussenkomsten geweest, ik wens dus ook gebruik te maken van artikel 45, punt 11. (*Rumoer. Opmerkingen van de heer Filip Watteeuw*)

Na een week mediadebat is het een bijzonder moeilijke ambitie om hier nieuwe elementen aan te dragen. (*Opmerkingen van de heer Filip Watteeuw*)

Als de heer Watteeuw het reglement zou willen respecteren...

De heer Filip Watteeuw: Ik wil het reglement respecteren, maar ik vind het wel straf dat de sp.a alles aanstoot en grote verklaringen aflegt, maar dat we hier zelfs geen vragen mogen stellen tijdens uw betoog.

De voorzitter: Mijnheer Watteeuw, u respecteert twee keer het reglement niet. Eén, u kreeg het woord niet en twee, het staat de heer Van Malderen vrij om te zeggen dat hij niet mag worden onderbroken. (*Opmerkingen van de heer Filip Watteeuw. Rumoer*)

De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Een voordeel om nu pas het woord te kunnen voeren is wel dat wij stilaan wat meer beschouwend tegen dit debat en het onderliggende dossier kunnen aankijken. Een eerste vaststelling – en ik verontschuldig mij bij voorbaat, want het is een open deur intrappen – is wel dat Uplace de meningen verdeelt. Er woedt vandaag in heel Vlaanderen een debat over een brownfieldconvenant in het kleine Machelen. In heel de regio van Vlaams-Brabant maken mensen zich zorgen over de effecten van een grootschalig winkelcomplex in hun achtertuin. De middenstanders vrezen voor hun broodwinning, lokale bestuurders zijn bang voor de leefbaarheid van hun gemeentelijke kernen en stadskernen. Natuurlijk zijn er ook mensen die net brood zien in zo'n grootschalige ontwikkeling. Dit debat verdeelt de maatschappij, verdeelt het parlement en loopt door en over partijgrenzen.

Collega's, laat één zaak duidelijk zijn: sp.a als partij en als fractie is in dezen niet verdeeld, en wij zullen een stem blijven geven aan al wie zich zorgen maakt over dit project. En dat zijn er veel: Touring en de milieubeweging, steden en gemeenten bestuurd door de meest uiteenlopende coalities, de provincie Vlaams-Brabant, de Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO), de burgemeester van Mechelen, de heer Bart Somers: zij allen hebben hun bezorgdheid geuit over dit dossier. Sommigen hebben beslist om in beroep te gaan. In wat ik een evenwichtig opiniestuk in De Tijd noem, las ik deze morgen het volgende: "Wij zijn bezorgd over de mobiliteit, de leefbaarheid en het Vlaamse karakter van de regio. Daarom steunen wij de besturen en instanties die de vergunningen van Uplace juridisch aanvechten."

Dat maakt dat het standpunt van mijn partij in dezen op zijn minst een legitiem standpunt is. Wij zeggen blijkbaar wat velen zeggen. Maar iedereen weet ook dat in een complexe democratie als de onze partijstandpunten zelden 100 procent worden bewaarheid. Het compromis is het werkmiddel van de politieke praxis. En compromissen, voor zij die ze kunnen maken en appreciëren, heb je in veel soorten: er zijn compromissen die je koestert en er zijn er waar je het moeilijk mee hebt, maar ze wel afsluit en respecteert omwille van een groter belang. U mag twee keer raden in welke categorie wij Uplace onderbrengen. Daarmee heb ik ook gezegd dat we de basisbeslissing van de Vlaamse Regering respecteren en collegiaal steunen, met inbegrip van alle voorwaarden die er van bij het begin onlosmakelijk aan vasthangen en van alle stappen die nadien zijn gezet.

In dit parlement is al ettelijke keren over Uplace gedebatteerd. Telkens hebben wij gewezen op mogelijke problemen en aandacht gevraagd voor flankerende maatregelen. Dat is ook onze rol. Dat was het geval als het over de bouwvergunning ging; in de commissie, wanneer vragen daarover waren geagendeerd; en dat is vandaag ook zo wanneer het over de milieuvergunning gaat.

Ik verwijs dan naar twee verslagen. Het eerste dateert van 14 februari, toen wij in de commissie een voorstel van resolutie behandelden. Ik zei toen het volgende: "Het is en blijft de discretionaire bevoegdheid van de Vlaamse Regering onverkort over al die deelaspecten te oordelen. Het brownfieldconvenant is met andere woorden geen passe-partout om de kassa open te trekken en kwistig investeringen te betalen." Het tweede verslag is van 27 februari. Daarin hebben wij gezegd "dat de discussie in essentie draait om de bescherming van de burger – of het nu een investeerder of een andere stakeholder is. En als dan een beslissing wordt genomen om een bepaalde vergunning niet af te leveren, is dat een beslissing die haaks kan staan op hetgeen vooraf is vastgelegd in een convenant. Het convenant kan immers niet in de plaats treden van andere bevoegdheidsdomeinen van de Vlaamse overheid die verantwoordelijk zijn voor het afleveren van vergunningen. Spreker geeft als voorbeeld de Administratie Wegen en Verkeer die, als men een project wil uitvoeren, even goed vergunningen moet aanvragen. Zelfs als de Vlaamse Regering budgetten voor een project vrijmaakt, dan nog zijn er de procedures die oordelen over de haalbaarheid."

We maken ons vandaag oprecht zorgen over de realisatie van een aangenomen modal split van 35 procent bezoekers die met het openbaar vervoer zouden moeten komen. Dat vraagt – laat dit duidelijk zijn – zeer grote investeringen. Deels zijn die reeds begroot, met name de projectgebonden investeringen, deels bevinden die zich in een iets verder tijdsvenster.

We appreciëren het engagement dat de Vlaamse Regering bevestigd heeft ook zo spoedig mogelijk werk te maken van de niet-project gebonden investering, met name in de vertramming.

Maar we hebben in deze plenaire vergadering ook akte genomen van de ijver waarmee sommigen de hakbijl in het budget van De Lijn willen zetten. Onze partij zal niet toelaten dat andere projecten op droog zaad worden gezet of dat de reiziger in heel Vlaanderen daarvoor opdraait. Wij zijn onverkort voorstander van een duurzaam mobiliteitsmodel. De voorgestelde tramlijnen hebben daar hun plaats in, maar kunnen niet geïsoleerd worden

gezien. Je kunt het niet maken de Uplace-oase bij wijze van belevingsconcept duurzaam te ontsluiten als de rest van Vlaanderen een mobiliteitswoestijn vormt.

Uit het antwoord van minister Crevits leiden wij heel duidelijk af dat zij die bekommernis deelt. Deze tramlijnen zullen worden aangelegd, met of zonder Uplace. Minister, wij zijn daar tevreden over. Sp.a zal blijven ijveren voor een duurzame mobiliteit in heel Vlaanderen.

Dit debat noopt ons ertoe om, los van Uplace, een discussie te organiseren over de reikwijdte van het brownfieldconvenant op zich. De hamvraag is of een brownfieldconvenant inspraakprocedures en openbare onderzoeken overstijgt. Lopen we niet het risico dat we, met als argument 'pacta sunt servanda', het gegeven woord van de heer van Rouveroj, in feite een ongedekte cheque tekenen?

Reeds van bij de start van het dossier hebben we gewezen op het belang van het correct en volledig doorlopen van alle procedures. Finaal zullen de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de Raad van State zich hierover moeten buigen. Dat zal desgevallend een goede aanleiding zijn om in het parlement opnieuw ten gronde over de procedure en de doelstellingen van het brownfieldconvenantenbeleid te discussiëren.

Ten slotte wil ik er net als sommige vorige sprekers voor pleiten de problematiek van deze regio integraal te bekijken. Dit overstijgt Uplace, dit overstijgt zelfs de gewestgrenzen. Daarnet hebben we – sommigen al wat enthousiaster dan anderen – het debat gevoerd over NEO en Just under the Sky. Het is duidelijk dat we hierover in debat zullen moeten treden met Brussel. Minister Muylers heeft dat al een aantal jaren geleden aangekondigd. We vragen dat Vlaanderen actief stappen zet om ervoor te zorgen dat andere ontwikkelingen geen nefaste invloed hebben op deze regio.

Collega's, de discussie over dit dossier verdeelt Vlaanderen. Het verdeelt een regio en blijkbaar ook politieke partijen. Uiteraard probeert de oppositie er garen bij te spinnen. Het meest viel mij het betoog van de heer van Rouveroj op. Hij stond hier gespeeld terughoudend, met geveinsde tegenzin, en probeerde de regering de les te spellen omdat ze een discussie heeft over dit dossier. Dat vormt een raar contrast met bijvoorbeeld Jaak Gabriëls, die twee legislaturen geleden ging betogen tegen een minister in functie. Ik ben ook nog niet vergeten, mijnheer Van Mechelen, hoe u op het einde van vorige legislatuur zonder concertatie in de regering in de media het fiscaal pact aankondigde. Het vormt ook een groot contrast, mijnheer van Rouveroj, met uw uitspraken deze week in De Ochtend, waarbij u de minister-president vergeleek met een scheidsrechter die driftig rode kaarten moest uitdelen. De kern van uw betoog, mijnheer van Rouveroj, zit natuurlijk op het einde, waar u om een vertrouwensstemming vroeg. Daarmee legt u heel duidelijk de ambitie op tafel die u en uw fractie in dit debat hebben. Het roept bij mij – om in de beeldspraak van het voetbal te blijven – het beeld op van een supporter die zo graag mee zou voetballen dat hij het veld bestormt.

Voorzitter, misschien moeten we stewards voor de banken zetten, want blijkbaar is de goesting bij Open Vld heel erg groot. (*Rumoer*)

Collega's, het zou buiten alle proportie zijn om hierover een regering wekenlang te blokkeren, laat staan te laten vallen. Daarom wil ik nogmaals benadrukken dat wij collegiaal de beslissingen in dit dossier, inclusief de randvoorwaarden, respecteren en ondersteunen. Wij zouden willen dat de Vlaamse Regering zich in de toekomst kan concentreren op dossiers die Vlaanderen verenigen.

En we hebben al bewezen dat we dit kunnen, ook in moeilijke omstandigheden. Er is al verwezen naar de begroting. Er is al verwezen naar het oplossen van het tbs-vraagstuk. Er is een oplossing voor groene stroom. En er ligt nog veel werk op de plank. Het ontwerp van decreet Vlaamse Sociale Bescherming ligt voor in de commissie waarin we belangrijke zaken kunnen realiseren zoals een maximumprijs voor de thuiszorg. Er is het debat rond jongerenwerkloosheid dat opnieuw acuut en belangrijk wordt. De wachtlijsten vragen om een oplossing. De staatshervorming dient voorbereid te worden. We zullen het straks hebben over

cultuursubsidies. In het regeerakkoord vinden we het antwoord op al die vragen: antwoorden die Vlaanderen verenigen. En het is onze absolute ambitie om er met deze Vlaamse Regering – met de hele ploeg – werk van te maken. (*Applaus bij sp.a*)

De heer Sas van Rouveroj: Mijnheer Van Malderen, u beweert dat wij staan te trappelen om toe te treden tot deze Vlaamse Regering, wellicht dan in vervanging van sp.a. Het tegendeel is waar. U zult het niet geloven maar doorheen de jaren, hoewel we een beleidspartij zijn, hebben we onze weg in de oppositie wel gevonden. Wat wij willen – en zo heb ik het ook verklaard op het einde van mijn betoog – is niet dat wij een vertrouwensstemming willen uitlokken, maar wij vinden dat u gebruik moet maken van het reglement om de vertrouwenskwestie te stellen. Waarom? Omdat we in godsnaam eindelijk eens af moeten van die incidenten zowel binnen uw regering als tussen uw regering en het parlement. We zouden niet liever hebben dan dat u uw werk kunt doen en dat wij de degens kunnen kruisen over inhoud, over beleid, over de keuzes die u maakt. Er is niemand mee gebaat dat we deze debatten om de drie weken moeten voeren. Het is niet goed voor u, maar het is ook niet goed voor ons. Dit is niet goed voor de politiek. We zouden graag hebben dat u aan dit parlement vraagt of dit parlement nog altijd bij meerderheid achter uw regering staat. Als dat zo is, kunnen we eindelijk deze bladzijden van incidenten omdraaien. Definitief.

De heer Filip Watteuw: Voorzitter, ik blijf het onvoorstelbaar vinden dat de heer Van Malderen vraagt om niet onderbroken te worden, terwijl een minister van zijn partij erin slaagt om buiten de regering zware verklaringen af te leggen, wat niet de gewoonte is en ook niet collegiaal is. Hij wil niet onderbroken worden. Het zij zo.

Mijnheer Van Malderen, wat mij de laatste uren duidelijk is geworden, is waarom uw partij zondag haar familiedag in Bellewaerde had. Uw positie is als op een roetsjbaan: u schiet van de ene naar de andere kant. Het ene moment neemt u een heel andere positie in dan het andere moment. Het is duidelijk wat u probeert: u probeert duidelijk van twee walletjes te eten. U probeert profijt te halen uit een soort van oppositierol, maar u wilt dat wel combineren met ministers en kabinetten. Mijnheer Van Malderen, ik wil niet onderbroken worden. (*Gelach*)

U probeert van die twee posities te profiteren. Ik zou dit niet zeggen als het alleen zou gaan over dit ene dossier. Het komt voortdurend terug. Dat is toch duidelijk. Neem de verdeeltaks. U was diegene die zei dat de taks moest worden aangepast maar uiteindelijk is de aanpassing minimaal geweest. Neem de besparingen bij De Lijn. Vanuit uw fractie wordt er voortdurend gezegd dat dit niet kan, maar u slikt uiteindelijk alles. Ik heb gezien dat u het ook in het federaal parlement toepast met de afkoopsom bij misdrijven. Renaat Landuyt heeft er een voorbeeld gegeven. Straks zullen we het ook zien bij de cultuurbesparingen. U probeert voortdurend de indruk te wekken dat het allemaal veel erger zou zijn zonder sp.a. En eigenlijk is dat geen mooie houding. Het is niet collegiaal tegenover uw collega's in de regering. U zegt eigenlijk dat het met CD&V en N-VA veel erger zou zijn, maar dat er gelukkig nog sp.a is. Maar als het momentum komt, dan bindt u in. En dat is niet correct tegenover de oppositie. Ofwel bent u oppositie, ofwel bent u een lid van de regering. U probeert het allebei te zijn.

Ik kom tot een ander punt over Uplage zelf. U zegt dat sp.a niet verdeeld is. Ik ga er dus van uit dat de voltallige sp.a-fractie alle initiatieven die zullen worden genomen in verband met de zaak voor de Raad van State, zal onderschrijven. Ik verbaas me dan enigszins dat bijvoorbeeld een notoir lid van uw fractie, de heer Sannen, blijft zeggen: ik blijf me verzetten. Hij zegt: er kan een regeringsbeslissing zijn, we kunnen ons neerleggen bij de zaken op voorwaarde dat dat de resultante is van een debat, maar dat is dus niet zo, er is geen debat geweest, dus leg ik me niet neer bij de milieuvergunning. Dat zijn de woorden van de heer Sannen. Mijnheer de fractievoorzitter van sp.a, wat is het nu met uw fractie? Gaat u nu volledig mee in de lijnen die zijn uitgetekend door de minister-president, of bent u volledig tegen, wat mijn perceptie is. U moet dat toch eens duidelijk maken.

Mijnheer Van Malderen, het grofste is dat Uplace gekend was bij het begin van deze regering. Toen het regeerakkoord werd afgesloten, wist u wat er ging gebeuren, want in de vorige regering heeft uw minister mee die beslissingen genomen. Wat u hier nu doet, is volkomen hypocriet.

De voorzitter: Mevrouw Brusseeel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseeel: Ik heb de heer Van Malderen horen zeggen: we zullen in overleg moeten treden met Brussel over het project op de Heizelvlakte. Mijnheer Van Malderen, ik hoor u dat graag zeggen. Ter informatie: ik heb diezelfde vraag enkele maanden geleden gesteld aan minister Smet in de commissie Brussel. Hij was toen zeer verontwaardigd dat ik ook maar durfde te suggereren dat er misschien beter wat overleg zou zijn tussen beide gewesten. Hij was eigenlijk heel erg boos omdat ik dat vroeg. Nu zou u dat een goed idee vinden. Ik ben blij met uw suggestie, want overleg lijkt me inderdaad wel nuttig. Ik wil u suggereren om aan minister Smet te zeggen dat u bereid bent om dat soort van overleg te steunen.

De heer Hermes Sanctorum: Mijnheer Van Malderen, hartelijk dank voor uw monoloog. Grote woorden van sp.a in de pers, in de sociale media, maar dan met hangende pootjes naar het parlement komen, dat vind ik vrij bedenkelijk.

Ik heb één concrete vraag, mijnheer Van Malderen. Het klopt dat de investeringswerken ten voordele van Uplace er sowieso moeten komen als je daar een ander project ontwikkelt. Maar nu wordt Uplace daar ontwikkeld. Het is dus ten voordele van Uplace. Mijnheer Van Malderen, vindt u het verantwoord, terwijl u het project contesteert en de vergunningen zult bestrijden met alle middelen, dat budgetten worden gereserveerd voor de ontsluitingswerken en dat ondertussen budgetten voor Cultuur en voor Onderwijs worden geschrapt? Vindt u dat verantwoord?

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Voorzitter, na heel het debat blijf ik met een heel onbehaaglijk gevoel zitten. (*Opmerkingen van de heer Kris Van Dijk*)

Laat me zeggen: na de tussenkomst van sp.a die verhelderend had moeten zijn. De N-VA stelt zich in dezen iets consequenter en correcter op. Hoe je het draait of keert, sp.a zit met een huizenhoog probleem. Langs de ene kant voert de partij het verzet aan. Los van wat minister Lieten ten opzichte van haar collega heeft gedaan, is er de partijvoorzitter en zijn vader die het verzet aanvoeren en zeggen dat ze alles zullen doen om die beslissing te doen vernietigen, een beslissing van de Vlaamse Regering waar zij mee inzitten.

Maar daar stopt het natuurlijk niet. Nadat het convenant door de vorige Vlaamse Regering en dus door de voormalige ministers Kathleen Van Brempt en Frank Vandenbroucke ondertekend werd, heeft deze Vlaamse Regering de definitieve goedkeuring gehecht aan het addendum aan het brownfieldconvenant Uplace. De heer van Rouveroy heeft er al naar verwezen. Het is niet vrijblijvend wat er in artikel 1 staat, namelijk: “De Partijen verklaren dat zij wensen verder te gaan” – er is een moment geweest, toen wij uit de regering waren, dat de partijen de behoefte hadden om dit toch nog eens duidelijk te maken en te verklaren aan de andere contractanten – “met het Brownfieldproject ‘Uplace Machelen’, zoals ondertekend door de Vlaamse regering, Uplace NV, Ring Airway Park NV, de Gemeente Machelen en OVAM op 5 juni 2009, en de Partijen verklaren de intentie te hebben deze Brownfieldconvenant verder ter goeder trouw uit te voeren met” – en dan komt het – “het oog op de realisatie van het project.”

Wat minister Lieten en de sp.a-ministers mee hebben ondertekend, is dat ze zullen ijveren voor de realisatie van het project. Nu zegt die partij dat ze alles in het werk zal stellen voor de niet-realisatie van het project. De Raad van State, die men aanspreekt, is natuurlijk gericht op de niet-realisatie van het project. Men kan veel met elkaar proberen te rijmen in de politiek, maar wat men niet kan rijmen is de niet-realisatie die de partij wenst, en de realisatie die de sp.a-ministers hebben ondertekend. Dat kunt u niet rijmen.

Minister Lieten kwam in het begin van het debat een beetje in de problemen. Ze wou niet zeggen dat ze inderdaad 'ja' zegt op de realisatie van het project. Ze is er halvelings uit geraakt. Ze heeft dan een pijnlijk moment gehad toen ze zei dat niemand mag vragen wat ze hoopt. Dat is een schisma. (*Opmerkingen van minister Ingrid Lieten*)

Ik kan natuurlijk niet aantonen dat u hoopt dat de Raad van State de vergunning vernietigt en dat het niet wordt gerealiseerd. U hebt in dit debat eventjes in uw kaarten laten kijken toen u zei dat u niet gaat zeggen wat u hoopt. U hebt getekend voor de realisatie van het project. U moet mij nu eens zeggen hoe u dat rijmt met de partij waarin u functioneert en die zegt dat ze er alles aan zal doen om het project niet te realiseren. Dat is totale schizofrenie. U probeert dat te verbloemen.

Ik kan na dit debat en de woorden van de heer Van Malderen echt niet zien hoe u het vertrouwen hebt kunnen herstellen. U hebt het convenant zelfs twee keer ondertekend! Eén keer in de vorige legislatuur en nu een tweede keer. Hoe kunt u dat rijmen?

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer Watteeuw, mijnheer Sanctorum, ik weet niet waar uw partij haar familiedag doorbrengt, maar de muziek stond daar blijkbaar heel luid, want u bent doof gebleven voor wat ik net heb verteld. (*Opmerkingen van de heer Filip Watteeuw*)

Het is heel duidelijk: wij hebben die beslissing genomen met inbegrip van voorwaarden en met respect voor alle mogelijke procedures. Mijnheer Sanctorum, u hebt een rare redenering gemaakt. Na de aanleg van enkele tramlijnen en investeringen

De heer Hermes Sanctorum: Ik had het niet over tramlijnen. Dat weet u zeer goed. Het gaat me om de wegenwerken voor de ontsluiting.

De voorzitter: Mijnheer Sanctorum, u hebt het woord niet!

De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Dank u voor de verduidelijking. Dan vraag ik u eens te gaan kijken naar de toestand van de wegen. Misschien kunt u zich eens afvragen of daar geen bijkomende investeringen nodig zijn. Die investeringen waren trouwens al ingekleurd via het START-project, dat is gelanceerd toen DHL zou vertrekken van de luchthaven van Zaventem. De Vlaamse overheid heeft daar toen al investeringen tegenover geplaatst. Daar heeft toen niemand tegen geprotesteerd.

Mevrouw Ceysens, met uw vraag brengt u het debat terug naar de kern: wat is een brownfieldconvenant? Hoe verhoudt die zich tot andere vergunningen? Wat is de bedoeling van het woordje 'inspanning'?

Mijns inziens bestaat er een heel groot verschil tussen een inspanningsverbintenis en een resultaatsverbintenis. Het is mijn stellige overtuiging dat men via een brownfieldconvenant eenvoudigweg geen resultaatsverbintenis kan maken, wel een inspanningsverbintenis, om de simpele reden dat het een discretionaire beslissing blijft van alle mogelijke bevoegdheden en ministers om te oordelen over de verschillende stappen.

U slingert dat naar onze partij maar de boemerang komt natuurlijk wel terug. Ik stel vast dat de deputatie van Vlaams-Brabant gisteren heeft beslist om ook naar de Raad van State te stappen inzake de milieuvergunning. Daarin zitten twee of drie gedeputeerden van uw fractie.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer Van Malderen, als ik al ergens doof van ben geworden, dan is het vooral van het tromgeroffel waarmee u voortdurend aankondigt dat u zich zult verzetten tegen allerlei beslissingen. Daarna wordt het wel akelig stil. Dat is vreemd voor dove of bijna dove mensen zoals ik.

U hebt op één vraag niet geantwoord. Zal uw fractie zich volledig scharen achter deze beslissing? De heer Sannen zegt dat hij zich zal blijven verzetten. Hij zegt dat een compromis mogelijk is op voorwaarde dat het de resultante is van een debat. Die milieuvergunning is dat

niet. Dus blijft de heer Sannen zich verzetten tegen deze beslissing. Mijnheer Van Malderen, zal uw volledige fractie meegaan in de keuze voor Uplace?

De heer Bart Van Malderen: Ik stel voor dat u het verslag naleest. Ik heb dat letterlijk zo gesteld.

Mevrouw Patricia Ceysens: Een inspanningsverbintenis betekent dat de Vlaamse Regering geen opportuniteitsoordeel meer heeft over dit dossier. Dat staat ook gedefinieerd in het convenant. Dat is echter de vraag niet. U bent diegene die in een onverzoenbare situatie zit. U zit in de Vlaamse Regering. De provincie Vlaams-Brabant is een bestuursniveau waar wij inderdaad deel van uitmaken. U zit echter in de Vlaamse Regering, die opteert voor de realisatie van dit project. Wanneer de Raad van State opmerkingen zal maken, zal deze Vlaamse Regering dan ook antwoorden moeten formuleren om de realisatie van het project mogelijk te maken. Dat moet u rijmen met een partijvoorzitter en een burgemeester in Leuven die zegt dat de partijfilosofie de niet-realisatie is. De filosofie van minister Lieten en haar twee collega's in de Vlaamse Regering kan geen andere zijn dan de realisatie van het project. Zo niet, moeten ze opstappen. Dat heeft niets te maken met een inspanningsverbintenis. Dat is de schizofrenie die u treft. U zit in die catch 22. Door de opmerkingen van de twee Tobbacks bent u in die positie terechtgekomen. U kunt niet om die dubbelzinnigheid heen. Uw partij wil de niet-realisatie, de drie ministers in de Vlaamse Regering willen de realisatie. U denkt nu dat de Raad van State de problemen zal oplossen, maar dat is niet het geval. Deze Vlaamse Regering zal zich immers moeten verdedigen voor de Raad van State en zal een raadsman moeten aanduiden die gaat voor de realisatie van het project. Minister Lieten en haar twee collega's zullen dan ook moeten opteren voor de realisatie van het project. U kijkt nu weg, minister Lieten, omdat dit heel vervelend is voor u, maar u, en u alleen, zit op die schopstoel.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Minister-president, ministers, dit debat heeft lang geduurd. Het is een belangrijk debat. U hebt wellicht al gehoord dat mijn fractie het debat gedeeltelijk in de luwte volgt. Toch wil ik in een aantal punten aangeven hoe wij dit dossier bekijken en wat onze positie daarin is.

We moeten weten waar dit dossier begonnen is. Het gaat hier over brownfields waar we invulling aan willen geven en grote vervuilde terreinen in Vlaanderen waarvoor de vorige Vlaamse Regering oplossingen wilde zoeken. Dat heeft een decretale verankering. We zullen dit aanpakken, niet alleen met de overheid maar ook met private partners.

Er is ook de vraag wat de rol van de overheid is in dezen. Dat is een fundamentele discussie. De N-VA kan ter zake maar één element expliciet naar voren schuiven, namelijk dat de overheid een betrouwbare en stabiele partner moet zijn. Zoals hier werd gezegd, kan men niet zomaar van de ene regeerperiode op de andere het geweer van schouder veranderen. Engagements moeten worden uitgevoerd. Er wordt soms smalend gedaan over 'pacta sunt servanda'. Ik denk dat dit fundamenteel is. Daar doe je niet smalend over.

De N-VA zou dit inderdaad van een afstandje kunnen bekijken. Minister-president, dit is beslist op het einde van Peeters I, maar we hebben er ons duidelijk toe verbonden om uit te voeren wat ik net heb verwoord. Of het nu gaat over beslissingen van Peeters I van voor of na september 2008, we zullen die zeer loyaal uitvoeren.

Het gegeven van een convenant is heel duidelijk. Dit is geen resultaatsverbintenis, maar het is wel een duidelijk engagement, en het is decretaal bepaald. Zoals ik daarnet zei, vind ik dat van die belangenvermenging er écht over. Velen onder ons hebben ook lokale verantwoordelijkheden. Ze zijn burgemeester of schepen. Hoe vaak hebben we in onze eigen stad, dorp of gemeente niet te maken gehad met terreinen die leeg kwamen te staan en waar ontwikkelaars zich op richtten, die een preadvies kwamen vragen aan het gemeentebestuur? Daarbij werden engagements uitgesproken om die kernen leefbaar, gezellig en goed

uitgebouwd te zien. Dan maak je afspraken, maar daarmee zul je niet zomaar elke bouwvergunning verlenen. Het is echter een engagement als partners, als bondgenoten.

Vandaag zijn ook de randvoorwaarden heel uitvoerig aan bod gekomen. Dit zijn niet zomaar randvoorwaarden: mij lijken ze fundamenteel om dit project in Machelen slaagkansen te geven. Er is het element van de concurrentie. Wij vinden het ook vreemd dat de sociaal-economische vergunning waarover nu zoveel wordt gezegd, probleemloos is gepasseerd. Maar het is belangrijk. Er zijn de mobiliteitsproblemen, of die nu projectgebonden of niet-projectgebonden zijn. Nog niet zo lang geleden hebben we hier gedebatteerd over Renault Vilvoorde: laten we dat niet vergeten. Het ging over 6000 arbeidsplaatsen. Ook die arbeiders moesten dagelijks naar die site. Het ging over vervuilende industrie. Toen hebben we duidelijk gesteld dat dit moest worden ingevuld. Het is inderdaad een locatie vlakbij de luchthaven van Zaventem. Het is een poort tot Vlaanderen.

Een ander punt is hier nog niet aangehaald, maar ik heb het links en rechts toch ook gehoord in de media. Mijnheer Van Hauthem, ik denk dat ik me daarmee bijna op uw terrein begeef. Dit is inderdaad een poort tot Vlaanderen. Het ligt in de Vlaamse Rand. Het ligt in Vlaams-Brabant. Ik heb de intentieverklaring die Uplace nv en het Departement Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid hebben opgesteld met betrekking tot het project Uplace Vlaanderen en de functie als poort tot Vlaanderen. Daarin staan duidelijke afspraken over het Nederlandstalige karakter van het project. Er wordt ook duidelijk gestipuleerd dat dit in samenspraak zal gebeuren. De beide partijen, zowel de Vlaamse overheid als de projectontwikkelaar, hebben die intentieverklaring duidelijk op papier gezet. Ze sluiten die intentieverklaring ook af met de bepaling dat de beide partijen er in publieke fora naar mogen verwijzen, net omdat ze willen dat dit gemeengoed wordt, en de basis voor de verdere werking. Ik denk dat dit ook kan voldoen aan die bekommernissen.

Mijnheer Van Hauthem, ik zie dat u mij wilt onderbreken, maar ik zal artikel 45 niet invoeren.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Van Dijck, voor ons is het probleem van Uplace dat het daar niet thuishoort. Het hoort niet thuis in de Vlaamse Rand rond Brussel. Ja, minister-president, het hoort thuis in een stad, eventueel, waar het kan, maar niet daar. Dat betekent niet dat men niets moet doen met die terreinen, maar men gaat alleen maar de internationalisering, de verstedelijking en de verbrusseling stimuleren. Mijnheer Van Dijck, ook dit is een project dat regelrecht ingaat tegen de filosofie qua ruimtelijke ordening van de jaren 70, toen men die Groene Gordel rond Brussel wou bewaren.

Wat ons betreft, mijnheer Van Dijck, is de fout gebeurd, niet door aan Uplace de vergunning te geven, maar door het brownfieldconvenant af te sluiten met Uplace voor zo'n project. Dat is ook de reden waarom wij bezorgd zijn voor projecten die op parking C van de Heizel dreigen ontwikkeld te worden door de stad Brussel. Parking C van de Heizel ligt wel op het grondgebied van de gemeente Grimbergen. Men is daarvoor ook met allerlei plannen bezig. Wij hadden toen net dezelfde kritiek, qua verstedelijking of verbrusseling en mobiliteit, als nu ten opzichte van Uplace.

U zegt dat er een afspraak is gemaakt met minister Bourgeois voor het Nederlandstalige karakter van de communicatie. Ik kan u zeggen dat de eerste folder van Uplace die bij de handelaars in Vilvoorde in de bus viel, in het Engels was.

De heer Kris Van Dijck: Die folder wil ik dan zien. Ik heb daarover vandaag nog navraag gedaan. Er is inderdaad een Engelstalige communicatie naar investeerders, die internationaal gericht is. Er is mij bevestigd dat er in Vilvoorde nog niets is verspreid.

De heer Joris Van Hauthem: Het was de heer Dehaene die de minister daarover heeft ondervraagd in de commissie.

Minister Geert Bourgeois: Ik heb die vrije tribune ook gelezen en tot mijn verrassing gemerkt dat men persisteert, nadat ik daarover een vraag om uitleg heb gekregen en duidelijkheid heb verschaft. Uplace heeft nog nooit een folder verspreid in Vlaams-Brabant, laat staan in het Engels. Er is een investeringsfolder opgemaakt door de investeringsmaatschappij die kapitaal zocht. Die was inderdaad in het Engels, niet op een breed publiek gericht, maar op potentiële investeerders. Daaruit afleiden dat Uplace het charter dat het heeft getekend overtreedt, is totaal onjuist. Er is geen folder verspreid in Vlaams-Brabant.

De heer Eric Van Rompuy: Ik wil de minister daarin steunen. In de commissie Vlaamse Rand hebben we daarover gesproken. Uplace is een investering waarvoor wij de garantie vragen dat de voertaal het Nederlands is.

Mijnheer Van Hauthem, ik weet niet of u de streek kent van het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel. Als er één plaats is in Vlaanderen, België of Europa, waar een site is die totaal geïndustrialiseerd is, waarin we miljoenen hebben moeten investeren, waar er qua ruimtelijke ordening geen enkele mogelijkheid is voor open ruimte of groen, is het die wel. De stedenbouwkundige vergunning is gegeven voor het nieuwe project. Dat zal voor een opwaardering van die site zorgen en mogelijkheden geven qua ruimtelijke ordening die men nergens anders in die regio kan vinden.

U hebt het over de groene gordel. Dat is het omgekeerde daar. Weet u waar dat ligt? Ga de brug van Vilvoorde op en kijk links naar beneden. Kijk naar de vroegere site van Renault. Vindt u dat de groene gordel? Sorry, maar we moeten een beetje ernstig blijven. Ik heb de indruk dat heel veel collega's die regio gewoon niet kennen. Als minister van Economie ben ik tot bij KIA gegaan in Zuid-Korea om investeringen te krijgen, om werkgelegenheid te creëren op die site. Nu is er een Vlaamse investeerder die daar 3000 jobs kan creëren – de helft van het aantal jobs bij Renault destijds – met allerhande neveneffecten. Die aspecten mogen ook eens naar voren worden gebracht. U vertelt nonsens.

De heer Joris Van Hauthem: Die mogen zeker aan bod worden gebracht, mijnheer Van Rompuy. Maar enfin, ik ken dat terrein ook wel. Het ligt daar inderdaad braak. Maar men zou er toch iets anders mee kunnen doen dan zo'n grootschalig project dat 8 miljoen bezoekers per jaar verwacht. Hoe gaat u dat opvangen? Daarop is nog altijd geen deftig antwoord gekomen.

De heer Kris Van Dijck: Als ik zie hoe mensen in mijn fractie opkomen voor het groene Vlaamse karakter van de Rand, kunt u ervan op aan, mijnheer Van Hauthem, dat we dit project nooit hadden goedgekeurd indien het daartegen inging. Dit is een vervuild bedrijventerrein, waar oplossingen voor komen.

Ik concludeer, collega's: wij staan op een correcte uitvoering van gemaakte afspraken. Geen blanco cheques, maar duidelijke engagementen, ook vanwege de Vlaamse overheid. Daartoe blijft de N-VA zich engageren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Hermes Sanctorum: Mijnheer Van Dijck, mijnheer Van Rompuy, tegen de ontwikkeling van die zone zeggen wij uiteraard volmondig ja. Maar welk project gaan we daar ontwikkelen? Er wordt steeds een tekort aan industrieterreinen in Vlaams-Brabant geclaimd. Dan vind ik het zeer eigenaardig dat een vervuild industrieterrein zou worden ingezet voor een project zoals Uplace, dat gigantisch veel bijkomend verkeer zal genereren. Wat is de logica daarachter?

De heer Kris Van Dijck: Het zal ook veel tewerkstelling creëren.

De heer Hermes Sanctorum: U zou veel meer tewerkstelling creëren met een ander project dan Uplace, dat bovendien niet de tewerkstelling ergens anders zou vernietigen. Want dat is wat zal gebeuren met Uplace.

Bovendien, mijnheer Van Dijck, zal de ontwikkeling van Uplace de verdere ontwikkeling van die zone hypothekeren. Dat is ook het argument van de deputatie van Vlaams-Brabant,

mijnheer Van Rompuy, de gedeputeerde van uw partij: Uplace hypothekeert een verdere ontwikkeling van heel die reconversiezone.

De voorzitter: Vooraleer ik de minister-president het woord geef, wil ik aan de heer Vereeck vragen dat de heer Sabbe en de andere leden van zijn fractie die het woord hebben genomen, aanwezig zouden zijn, uit respect. Men eist dat van de regering, dan eis ik hetzelfde van de volksvertegenwoordigers. (*Applaus bij CD&V, Open Vld, sp.a, het Vlaams Belang, de N-VA en Groen*)

Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik heb de hele nacht gevlogen vanuit Israël/Palestina om hier op tijd te zijn om het debat te kunnen meemaken. Ik dacht dat het goed zou komen, toen ik het boek van de heer Vereeck kreeg. Het klopt, het is van de bibliotheek. Hij heeft tijd tot 26 juni om het terug te brengen. (*Gelach*)

De heer Lode Vereeck: Ik heb een exemplaar besteld, u krijgt er een.

Minister-president Kris Peeters: Hartelijk dank. Het boek gaat echter ook over federale regeringen. Wij zijn daar als Vlaamse Regering niet direct bij betrokken.

Voorzitter, collega's, de discussie bestaat uit twee delen. Ten eerste is er de problematiek rond Uplace en in het bijzonder de milieuvergunning, en ten tweede de discussie over de cohesie binnen de Vlaamse Regering. Ik zal op die twee punten een aantal heel duidelijke elementen meegeven.

Ik heb verschillende malen, ook in dit parlement, gezegd dat de beslissing in beroep over de milieuvergunning toekomt aan Joke Schauvliege, die de gedelegeerde bevoegdheid heeft om dat te doen. Het was een beslissing van heel de Vlaamse Regering om die bevoegdheid te delegeren. Joke Schauvliege heeft de adviezen, studies en diverse elementen met heel veel zorg bekeken. Ze heeft hier, op het niveau van een rechtscollege, ook juridisch de bakens gezet waar het wel en niet over gaat. Het gaat hier over een milieuvergunning. U hebt gezien dat er 17 elementen zijn. Ze heeft dat met heel veel zorg gedaan. 26 pagina's, 40 argumenten. De minister heeft die beslissing in alle onafhankelijkheid genomen.

Ten tweede is er de problematiek van de mobiliteit. Dat is een heel belangrijke problematiek, waar verschillende collega's, zeker vanuit Vlaams-Brabant, bezorgd over zijn. We hebben daar in de Vlaamse Regering, met Hilde Crevits als bevoegde vakminister, duidelijke afspraken over gemaakt.

Die afspraken zullen worden uitgewerkt en nagekomen. Minister Crevits heeft dat hier verscheidene keren gezegd. Dat staat zelfs een beetje los van Uplace. Vlaams-Brabant vraagt al lang afspraken inzake mobiliteit. Het is juist dat de mobiliteitsproblematiek daar moet worden aangepakt. Er moeten niet alleen inspanningen worden gedaan voor Antwerpen en Limburg en andere provincies. Ook Vlaams-Brabant vraagt dat er in mobiliteit wordt geïnvesteerd. Het is zonneklaar dat die investeringen zullen worden uitgevoerd, door deze Vlaamse Regering en door andere Vlaamse regeringen die daar verder moeten en kunnen aan werken. Dat is ook de afspraak die is gemaakt in deze Vlaamse Regering. Deze Vlaamse Regering zal dus de mobiliteitsproblematiek, zoals ze ook in het kader van de brownfieldconvenant is besproken, aanpakken.

We kunnen natuurlijk veel discussiëren over die brownfieldconvenanten. Beste collega's, ik wil jullie in herinnering brengen dat daarover een decreet is goedgekeurd. Ik betreur niet dat een zeer interessant instrument, ontwikkeld door de vorige Vlaamse Regering, wordt ingezet om een brownfieldproblematiek aan te pakken. Deze aanpak wordt hier kamerbreed bijgetreden. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat verontreinigde gronden op een positieve manier opnieuw worden gebruikt? Dat is wat hier, in dit Vlaams Parlement, met het decreet over de brownfields is goedgekeurd. Dit Vlaams Parlement kan daarover discussiëren en dat decreet, mocht dat mogelijk en wenselijk zijn, nog vervolmaken.

Ik ben het ook volstrekt oneens met diegenen die het hebben over ‘rechter en partij’. De vorige en deze Vlaamse Regering hebben dat met heel veel zorg bekeken, zodat wij er absoluut zeker van konden zijn dat men ons dat verwijt niet zou kunnen maken. Ik ben het eens met de heer Van Mechelen en nog andere collega’s: wij voelen ons persoonlijk aangesproken wanneer men de insinuatie durft te maken dat hier sprake is van ‘rechter en partij’, en dat de zaak niet koosjer is, enzovoort. Dat zijn maar kleine woorden, maar de impact is enorm. Dat kan niet zijn. Als het zo is, moeten wij dat Brownfielddecreet dringend aanpassen, want ik kan niet dulden dat mensen het ter discussie stellen met argumenten die geen steek houden. *(Applaus van de meerderheid, Open Vld en LDD)*

Collega’s, ik wil nu toch even artikel 4 van het brownfieldconvenant voorlezen: “De opgenomen verbintenissen impliceren geenszins dat de toepasselijke wetten en reglementen niet zullen worden toegepast. Deze verbintenissen kunnen derhalve op geen enkele wijze afbreuk doen aan de opdracht van de Vlaamse Regering om bij de behandeling van de aanvragen tot goedkeuringen, machtigingen en vergunningen de geldende wettelijke en decretale regels toe te passen en de geijkte procedures te doorlopen, zoals het organiseren van de nodige openbare onderzoeken in het kader van de herbestemming, de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning.”

Het is er uitdrukkelijk in opgenomen. Daarom is het zo belangrijk dat die gedelegeerde bevoegdheid wordt bewaakt, en dat de ministers Schauvliege en Muylers voor wat betreft de stedenbouwkundige vergunning in alle onafhankelijkheid de beslissing nemen. Diegenen die in deze staat van beroep van een milieuvergunning een politieke beslissing willen maken, maken juist van datgene waarvan zij een verwijt maken het onderwerp. Wanneer de Vlaamse Regering het brownfieldconvenant heeft ondertekend – uitdrukkelijk met artikel 4, en op andere plaatsen is het nog eens herhaald –, moeten we er met heel veel zorg voor zorgen dat het geen politieke beslissing wordt, maar een beslissing van de gedelegeerde bevoegdheid van de gedelegeerde minister. Dat is wat hier is gebeurd.

Ook de winkelnota is hier aan bod gekomen. Natuurlijk is hij heel belangrijk. Ik ben heel blij dat iedereen, kamerbreed, zegt dat de winkelnota de copernicaanse omwenteling is in het distributielandschap. We moeten met heel veel zorg grootschalige projecten ontwikkelen. *(Opmerkingen van mevrouw Patricia Ceysens)*

Als Open Vld het daarmee niet eens is, kunt u daar straks nog even op terugkomen.

Ik heb begrepen dat heel het Vlaams Parlement, behalve Open Vld, zegt dat we resoluut moeten gaan voor die kernen. In de winkelnota staat dat het geen of-ofverhaal is, maar dat we met heel veel zorg ook grootschalige projecten kunnen ontwikkelen. Dat hebben we ook bediscussieerd in de commissie. De kernen worden het zwaartepunt van ons distributiebeleid, en grootschalige projecten kunnen nog waar er argumenten zijn om dat te doen.

We hebben daar vrijdag in de schoot van de Vlaamse Regering een aantal afspraken over gemaakt. Juridisch is de milieuvergunning afgeleverd door de bevoegde minister en de gedelegeerde bevoegdheid wordt herbevestigd. De beslissing van Joke Schauvliege is geen enkel discussiepunt in de Vlaamse Regering. Heel het dossier wordt uitgevoerd zoals afgesproken en Hilde Crevits heeft zich daar uitdrukkelijk toe geëngageerd. We gaan daar verder aan werken.

Dan kom ik tot het tweede luik. Ik was wat verrast toen ik bepaalde mensen hoorde, maar ik heb ze waarschijnlijk niet goed begrepen. Groen heeft geen probleem met Just under the Sky, maar wel met Uplace. Dat heeft de heer Sanctorum hier uitdrukkelijk gezegd. Ik wil daar verder over discussiëren, maar het kan niet dat men zegt dat dit project wel kan plaatsvinden omdat het aantal vierkante meters zelfs nog meer is dan die van Uplace, maar dat Uplace niet kan doorgaan. Daarover moet duidelijkheid komen. Mijnheer Sanctorum, ofwel heb ik het verkeerd begrepen, ofwel hebt u zich wat ongelukkig uitgedrukt.

Ik wil het nu hebben over de cohesie van de Vlaamse Regering. Ik heb de eer en het genoegen niet alleen in deze regering te hebben gezeten, maar ook in de vorige. Het belangrijkste wat een regering moet doen, is beslissingen nemen. Het politieke leven is een heel dynamische omgeving, waar van alles gebeurt, maar het belangrijkste is dat er beslissingen worden genomen, en dat er geen blokkeringen zijn. Sommigen onder u hebben gezegd dat we nooit een beslissing zouden nemen over Uplace voor de gemeenteraadsverkiezingen. We zouden dat op de lange baan schuiven.

Wel, we hebben een beslissing genomen. Ik ga niet het hele lijstje van alle beslissingen overlopen, want dan worden sommige mensen zenuwachtig. We hebben dat stap voor stap gedaan. We hebben nog twee jaar en daarna zullen we in 2014 naar de kiezer gaan. Het zal de kiezer zijn die uiteindelijk zal beslissen of deze regering haar engagementen is nagekomen of niet. Persoonlijk ben ik daar vrij gerust in.

Ik heb geen enkel probleem met een discussie over het beleid, maar niet over zaken waarvan ik me afvraag of we ons daarmee moeten bezighouden. Dat geldt zowel voor de meerderheid als voor de oppositie. Ik betreur hoe een en ander is gelopen, maar de fundamentele kwestie is dat we elkaar niet moeten opjagen. Ik wil geen stok gooien naar de media, want die doet wat ze denken te moeten doen, maar zijn we onszelf niet aan het opjagen over zaken waarvan we, als we ze goed bekijken, ons afvragen: is het dat maar?

Als de oppositie denkt met die elementen de cohesie van de Vlaamse Regering onderuit te kunnen halen, dan vergist ze zich. U moet met andere argumenten komen om die cohesie in twijfel te trekken. Hier zijn vragen gesteld. Ik hoop dat de oppositie een antwoord heeft gekregen op alle vragen die ze heeft gesteld.

Mijnheer van Rouveroy, innovatie in de politiek is altijd interessant, maar ik heb nog nooit meegemaakt dat de oppositie vraagt dat de meerderheid een motie zou indienen om het vertrouwen te vragen van de meerderheid die dat vertrouwen al heeft. Ik heb in dit debat niemand van de meerderheid ook maar een vraag horen stellen over het vertrouwen in deze regering. U moet niet vragen dat wij het vertrouwen opnieuw zouden vragen, u moet, indien u ervan overtuigd bent dat de cohesie in deze Vlaamse Regering niet aanwezig zou zijn, een motie van wantrouwen indienen waar dan over kan worden gestemd. Dat is de normale gang van zaken.

Ik kan alleen maar bevestigen dat in de Vlaamse Regering heel duidelijk een aantal afspraken gemaakt zijn – ik zal ze niet nog eens herhalen –, en dat er van de meerderheid in dit Vlaams Parlement niemand op het spreekgestoelte heeft gestaan die het vertrouwen in de Vlaamse Regering ook maar één seconde in vraag heeft gesteld. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, u mag zich niet vergissen van vijand. Toen u zich hier zonet afvroeg waar de oppositie in godsnaam mee bezig is, stelde u de verkeerde vraag. De oppositie heeft zich afgevraagd waar de meerderheid in godsnaam mee bezig is. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Het zijn niet wij die mails lekken. Ik heb het trouwens in mijn betoog bijna niet over die mail gehad, we hadden het over de cohesie. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Neen, de interpellatie was al binnen en ging over de wijze waarop uw coalitiepartner gereageerd heeft op een lid van uw regering. Wanneer u laat weten dat dat ongepast is, dan is het niet de oppositie die dat zegt, maar wel de regeringsleider. En dan zouden wij u niet mogen interpellieren daarover? En dan zouden wij u geen vragen mogen stellen over de cohesie?

Ik heb begrepen dat het zoals altijd weer nummertje D8 is: alles is in orde. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Jawel, dat hebt u hier wel gezegd. Ik vraag me één ding af, minister-president. U hebt uw viceminister-president daarstraks in bescherming genomen. Mijn vraag was heel duidelijk:

“hoopt minister Lieten dat de Vlaamse Regering struikelt over de Raad van State?” Ze heeft daar niet op willen antwoorden. Ik vind dat ongezien, ik heb nog nooit meegemaakt dat een partij, een meerderheidspartij bij monde van de voorzitter, die dan toch de partij vertegenwoordigt, hoopt dat de regering waar zijn partij deel van uitmaakt, struikelt over de Raad van State.

Ik wil het nog een keer proberen en ik zal de vraag anders stellen: minister Lieten, hoopt u dat de Vlaamse Regering het voor de Raad van State haalt?

Ik krijg opnieuw geen antwoord. En dan probeert u, minister-president, ons ervan op deze tribune van te overtuigen dat er geen vuiltje aan de lucht is. Dat gelooft u toch zelf niet! Er is al lang een vuiltje aan de lucht: de cohesie tussen de partijen is weg. En met al uw gepraat van op deze tribune zult u die indruk nooit weg krijgen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Lode Vereeck: Minister-president, ik volg u zeker wanneer u zegt dat we ons niet mogen laten opjagen door de media. Eerlijk gezegd, op de mail waarin u werd verweten een dictator te zijn, heb ik geen enkele reactie gegeven, zelfs geen tweet. Ik heb er verder niets over verteld.

De vragen die hier werden gesteld, gingen natuurlijk over wat daarvoor is gebeurd. Uw viceminister-president heeft namelijk publiek gesteld dat ze een beslissing van de regering die gedelegeerd was aan een minister, onbegrijpelijk vindt en dus niet steunt. Dan kwam uw reactie daarop. U zei: “Dat is een houding van een coalitiepartner die deloyaal is en onbegrijpelijk”.

Het punt is dat het niet de eerste keer is dat dit is gebeurd en dat u inderdaad in uw hemd staat. Ik heb het daarnet gezegd, het is de laatste keer, het is de allerlaatste keer, maar hoe weet u nu dat het niet meer zal gebeuren? ‘What’s next’?

Inderdaad, in tegenstelling met wat u tot vandaag hebt beweerd, heeft minister Lieten nog altijd niet geantwoord op de vraag of zij wil dat Uplace er komt. Zij blijft eromheen fietsen. Wil zij dat er een positief resultaat uit de bus komt? Of hoopt zij eigenlijk stiekem – en dan kent u de mol in uw regering – dat het partijprogramma van sp.a wordt uitgevoerd en Uplace er niet komt? Zij heeft dat letterlijk gezegd. Zij zei dat zij de beslissing respecteert, maar ook dat elke minister mag hopen dat het complex er niet komt. Wel, dat kan niet. En dat toont aan dat er een probleem is met de functionering van uw regering.

De heer Hermes Sanctorum: Minister-president, dit debat ging ook over de vraag waar wij met Vlaanderen naartoe willen. Welke toekomst willen wij voor Vlaanderen, en wat is de toekomst voor Brussel? Zijn dat grootschalige winkelcentra, als een stad buiten de stad, of versterken wij de stadskernen? Dat eerste gebeurt dan met alle gevolgen voor de leefbaarheid, de mobiliteit en de luchtkwaliteit. Mijn partij is consequent. Maar de andere meerderheidspartijen zijn dat niet. Zij zijn verdeeld. En het is niet duidelijk wat het draagvlak voor Uplace in de meerderheidspartijen is.

Ik onthoud uit de debatten over Uplace – die van vroeger en dat van vandaag – dat uzelf en de Vlaamse Regering zich genoodzaakt voelen om Uplace te laten bouwen wegens dat brownfieldconvenant. U doet dat ondanks het vele protest en ondanks de argumentatie om een milieuvergunning en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Die argumenten zijn er, maar u en uw ministers schuiven die terzijde. U wilt absoluut Uplace realiseren. Ik stel me zelfs de vraag of u wel zelf achter dat project staat. U komt uit UNIZO. UNIZO is tegen, en ik kan mij niet voorstellen dat u op enkele jaren tijd helemaal van visie bent veranderd. Ik kan mij niet voorstellen dat u zo inconsistent bent. Maar u wilt natuurlijk daadkracht tonen. En dat is moeilijk aan te tonen. En daarom krijgt de Vlaming Uplace door de strot geduwd.

De heer Sas van Rouveroij: Minister-president, u hebt selectief geluisterd naar wat mijn fractie en ikzelf hebben gezegd. Ik breng in herinnering waarmee ik mijn uiteenzetting ben

begonnen en ook heb beëindigd: mijn fractie zit niet te wachten op debatten zoals deze en mijn fractie wil een regeringsleider en geen scheidsrechter. U creëert ook de feiten. De heer Van Hauthem zei het al: u creëert de incidenten, niet wij. Wij schrijven dat soort van mails niet en laten die ook niet lekken. Maar wij kunnen ze niet negeren. Wij konden ons ten dele terugvinden in uw uiteenzetting – toch waar het gaat over Uplace. Maar u vergaloppeert zich wanneer u de zaken relativeert. U kunt dit incident toch niet relativeren?

Het was misschien goed dat u vier dagen in het buitenland was. Maar vorige week vrijdag leerde uw lichaamstaal mij dat u op dat moment ook niet aan het relativeren was. En het valt ook niet te relativeren. Wat hier is gebeurd, is geen fait divers. Het raakt de Vlaamse Regering in het hart van haar belangrijkste doelstelling; een investeringsklimaat creëren. De houding van sp.a creëert onzekerheid, en onzekerheid is voor ondernemers dodelijk. Onze samenleving, die nog altijd onder een crisis gebukt gaat, kan die onzekerheid echt niet aan.

Ik weet, minister-president, dat u dat ook vindt. Maar u zult uw coalitiepartner terug bij de les moeten krijgen. Daarom zeiden we ook dat het tijd wordt dat u een rode kaart gebruikt. Het is niet onze bedoeling om terug in de regering te komen. Bijlange niet. Ik heb u al gezegd dat we ons goed voelen in de oppositie. Een goede democratie heeft twee kanten: een oppositie die haar best doet – we doen dat naar best vermogen, daarover zal de kiezer oordelen in 2014 –, maar ook een regering die werkt naar best vermogen. Dat is vandaag echter niet het geval.

Ik wil even verwijzen naar artikel 76 van het Reglement van het Vlaams Parlement. Ik begrijp wel, minister-president, dat u dat reglement niet kent. Ik denk niet dat u hier ooit als parlamentslid hebt gezeteld. Dat is het punt niet. In artikel 76 staat: “De Regering” – dus niet een parlamentslid – “kan te allen tijde de vertrouwenskwestie stellen.” Dat is geen initiatief van Open Vld, noch van andere fracties. Wij willen u ertoe bewegen artikel 76 te gebruiken. Waarom? Omdat wij ervan overtuigd zijn dat het nog altijd rommelt binnen uw regering. Wij hebben echter onvoldoende inkijk om daar een definitief oordeel over te vellen. U zegt dat alles weer peis en vree is. Laten we voorlopig – we zullen niet naïef zijn – aannemen dat dat in de komende uren en dagen nog het geval zal zijn. Volgende week zullen we wel zien hoe het met die interne vrede zit.

Wij zijn er echter van overtuigd, omdat we dat wel kunnen volgen, dat hier op deze banken de meerderheid van sp.a, CD&V en N-VA wankelt op een aantal dossiers. Daarbij is Uplace enkel symptomatisch. Daarom stellen we u voor het simpel te maken, in uw eigen belang. Ik bied u een zelfreinigend middel aan. U hebt alles opgekuist in uw regering, waarvoor proficiat. Nu kunt u het parlement ook eens opkuisen. Laat het parlement het vertrouwen in uw regering opnieuw bevestigen, onder andere naar aanleiding van Uplace. Ik zal dan eens kijken hoe sp.a en vooral CD&V stemmen. (*Applaus bij Open Vld*)

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, vrijdag was er een uitgebreide ministerraad. Er is een duidelijke communicatie gebeurd, waar geen enkel twijfel over bestaat. Er is heel duidelijke taal gesproken in de schoot van de Vlaamse Regering. Nadien is er via via informatie de wereld in gestuurd over een e-mail. Ik betreur dat. We hadden die zaak volledig uitgesproken. Ik ga ervan uit dat jullie dat niet geweest zijn. (*Opmerkingen*)

Dit debat was na de besluitvorming van vrijdag eigenlijk niet nodig. De Vlaamse Regering heeft het namelijk in alle duidelijkheid geformuleerd.

Mijnheer van Rouveroij, ik weet niet hoe vaak artikel 76 werd toegepast.

De heer Sas van Rouveroij: Dat is jaarlijks.

Minister-president Kris Peeters: Ik herinner me enkel dat we op 18 mei 2005 een addendum hebben toegevoegd aan het Vlaamse regeerakkoord. Daar is dan een stemming over gehouden.

Ik respecteer het politieke spel. Ik begrijp dat u graag nog lang in de oppositie wilt blijven. Dat is u toevertrouwd. Ik vind echter dat de oppositie, wanneer ze denkt dat de meerderheid

wankelt, een motie van wantrouwen moet indienen. Ik vind niet dat u mij kunt vragen wat u daarnet hebt geformuleerd. Ik vind dat u daarmee het politieke spel op zijn kop zet. U kunt mij dat vragen, maar ik weiger daaraan mee te doen.

De heer Sas van Rouvoij: Minister-president, de verenigde oppositie heeft in deze legislatuur inderdaad al een keer gezorgd voor een novum. We hebben inderdaad voor de eerste keer een motie van wantrouwen ingediend. Dat is u welbekend. Op dat moment ging het over de houding van één minister ten overstaan van dit parlement. Die minister heeft zijn lesje blijkbaar geleerd.

Wij laten hem als verenigde oppositie vervangen door een andere N-VA'er. We hebben geen groene, geen blauwe, geen LDD'er, niemand anders gepakt. We hebben gewoon uw driepartijencoalitie in stand gehouden maar we hebben gewoon één minister vervangen door een andere. Minister-president, snapt u het nog niet, maar het probleem dat nu rijst, gaat over een coalitiepartner, een derde partij. Ik zeg u nogmaals: noch Groen, noch LDD, noch Open Vld willen op dit ogenblik in uw regering. Dat is het punt niet. Probeer ons dat toch niet aan te praten! De heer Van Malderen probeert dat ook! Wij zitten in de oppositie, en een democratie werkt perfect met een goedwerkende oppositie, maar ook met een goedwerkende regering. Wij zijn niet van plan om een motie van wantrouwen in te dienen waarin wij voorstellen dat sp.a zou worden vervangen door Open Vld. Neen. U moet zorgen dat u in dit parlement een meerderheid hebt. (*Applaus bij Open Vld en het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Moties

De voorzitter: Door de heer Sanctorum, door de heer Van Hauthem en door de heer van Rouvoij werden tot besluit van dit actualiteitsdebat moties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk om 18.30 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daar straks over uitspreken.

Het debat is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

- *De vergadering wordt geschorst om 18.01 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 18.29 uur.*

■

ACTUALITEITSDEBAT over het publiek maken van de adviezen voor de meerjarige subsidies in het kader van het Kunstendecreet door de minister van Cultuur

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het actualiteitsdebat over het publiek maken van de adviezen voor de meerjarige subsidies in het kader van het Kunstendecreet door de minister van Cultuur.

Het debat is geopend.

De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, welk Vlaanderen willen we? Dat is het debat dat we moeten voeren in Vlaanderen. Willen we ook een Vlaanderen dat rijk en divers is aan artiesten en aan kunsten, dat voor iedereen kwaliteit kan aanbieden en dat ook meewerkt aan de uitstraling van Vlaanderen in het buitenland? Als ik u even mag herinneren:

als Vlaanderen in het buitenland ergens door bekend is, dan is het niet van chocolade of van wafels – die zijn namelijk Belgisch – maar wel door onze artiesten. Van de Vlaamse primitieven tot Anne Teresa De Keersmaeker, die vorige vrijdag nog de Cultuurprijs voor Algemene Culturele Verdienste kreeg, en nog zo veel andere artiesten. Daar zijn we door bekend, en die eer moeten we hoog houden.

We zijn ook een land waar die cultuur heel rijk, divers en geschakeerd is: van avant-garde tot traditie, van groot tot klein, van Vlaamse muziek over popmuziek tot barok enzovoort. De vraag is dus welk Vlaanderen we willen? Hoeveel heeft deze Vlaamse Regering over en hoe verdeelt ze op de meest rechtvaardige manier de middelen aan de kunstensector? Geef toe: als we ergens mentaal, intellectueel en artistiek rijk van worden, dan is het daarvan.

Dat was een mooie, filosofische inleiding om tot mijn punt te komen over dit ‘incident’. Ik wil het even hebben over centen. In de vorige kunstenronde werd meer dan 97,9 miljoen euro – zelfs in dit parlement een belangrijk bedrag – toegewezen aan de kunstenuitvoeringsorganisaties. Vandaag moeten de commissies een bedrag verdelen dat 11 miljoen euro lager ligt. Het is een breuk met het verleden. Het is de eerste keer dat Vlaanderen subsidies toewijst voor een totaalbedrag dat lager ligt dan ooit tevoren. Laat het duidelijk zijn: het is een belangrijke breuklijn die tot heel wat problemen leidt.

Minister, ik denk dat er een aantal ernstige fouten in de aanpak zijn gebeurd. Er zijn een aantal dingen die niet kloppen. Laat me beginnen met de lekken die er de voorbije weken langs alle kanten geweest zijn. Het was bijna een vergiet. Er stroomde heel veel informatie door, en ook dat is een breuk met het verleden. Er waren zoveel lekken dat u – denk ik – beslist hebt of bijna niet anders kon om de adviezen openbaar te maken. Ik had heel veel informatie uit kringen van uw coalitiepartners, uit kringen van adviseurs en beoordelaars. Ik vind dat heel jammer. Het is niet jammer dat ze openbaar gemaakt zijn – het is beter dat u het gedaan hebt en ik steun u daarin –, maar omdat het gebeurd is zonder omkadering, zonder inbedding. Je moet het maar meemaken om een nul op het rekest te krijgen en niet te weten waarom. Niets doet meer pijn dan dat. Misschien is er een juridische reden waarom het moeilijk is om die adviezen inhoudelijk bekend te maken, maar het overkomt je toch maar.

Dan zijn er die verschrikkelijke rankings. Wie dubbel positief beoordeeld wordt in Vlaanderen, is nog niet eens zeker dat hij een subsidie krijgt. Anders gezegd: je krijgt een onderscheiding op de universiteit maar je mag je diploma niet afhalen. Daar komt het op neer. U krijgt een soort van beroepsverbod om daarna verder te doen.

Die ranking sluit uit, duwt mensen weg. Minister, ik wil erop wijzen dat die ranking niet in het Kunstendecreet staat. Het is dus een eigenhandige invulling die volgens mij in hogere rechtscolleges aan te vechten is.

Er zijn duidelijk een aantal veranderingen gekomen tussen de bedragen die de beoordelingscommissies hebben geadviseerd en het advies dat u in uw mailbox – of was het op papier? – hebt gekregen. Die veranderingen zijn door de adviescommissie, de administratie of waar dan ook aangebracht. Het is trouwens bekend, ik kan ze u aantonen. Ook een voorzitter van een beoordelingscommissie heeft dat gemeld. Dat is jammer, want het leidt tot ruzie en onenigheid in de kunstensector en tot het breken van het vertrouwen in beoordelingscommissies en in overheden.

We moeten drie grote problemen oplossen. Ten eerste: heel veel kleintjes worden getroffen in deze ronde. Ten tweede: er is een belangrijk probleem met betrekking tot de diversiteit, zowel artistieke als etnisch-culturele diversiteit. Die zijn niet gegarandeerd, bepaalde genres komen niet aan bod. Ten derde: er is 3 miljoen euro tekort om alle positief en dubbel positief geadviseerden te subsidiëren.

Minister-president, ik vraag u om de kunstensector in Vlaanderen met heel veel liefde en passie te bejegenen. Ik vraag aan minister Schauvliege om deze keer niet aan de kant van de regering te staan maar aan de kant van de kunstensector, en te vechten voor hun voortleven,

groei en ontwikkeling. (*Opmerkingen van de heer Kris Van Dijck en van minister-president Kris Peeters*)

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Minister, vorige vrijdag hebt u ons op het Cultuurforum verrast met de aankondiging dat de adviezen in alle transparantie online zouden kunnen worden geraadpleegd. Bij mijn weten is het de eerste keer dat zo iets mogelijk wordt gemaakt. Het was ook een verrassing omdat het nooit werd vooropgesteld bij de aanvang van de procedure.

Ik moet de reacties niet herhalen. Ze waren zeer menigvuldig. Het meest gefrappeerd waren uiteraard de organisaties die een positief advies krijgen, maar in het voorstel van subsidiëring toch nul op het rekest krijgen.

Men kan zich afvragen of het wijs is om deze adviezen en cijfers bekend te maken nog voor de regering een beslissing heeft genomen. Dat heeft misschien een aantal juridische consequenties. Hoe dan ook heeft het de discussie bemoeilijkt.

We hebben de voorbije maanden heel wat vragen gekregen, ook in verband met de preadviezen, om daarover te debatteren. We hebben een stukje aan zelfregulering gedaan en ook aan andere collega's binnen de commissie Cultuur gezegd dat we dat niet zouden doen en de beslissing van de regering af zouden wachten. Na de regeringsbeslissing zouden we dan de discussie voeren in de commissie Cultuur van dit parlement. Door de publicatie van de adviezen wordt nu al een deel van het debat gevoerd. Minister, we vragen ons dan ook af of u van oordeel bent dat het publiceren van die adviezen bijdraagt tot een sereen klimaat in een dossier waarin u en de regering nog moeilijke keuzes moeten maken.

De reacties zijn moeilijk bij te houden. Elke dag ontvang ik tientallen reacties, en bij u, minister, zal dat een veelvoud zijn. Ik merk zelfs dat een gewezen federaal eerste minister van uw partij zegt dat hij het advies van een bepaald dossier onbegrijpelijk vindt. Dat de druk toeneemt, is wel duidelijk.

Minister, ik stel me ook de vraag – ik zou het niet hebben gedaan –, als u dan toch kiest voor transparantie en beslist om de adviezen en de landschapstekeningen bekend te maken, waarom u dan de lijn niet volledig doortrekt en alle adviezen bekendmaakt. Bestaat daarvoor een juridisch beletsel, de privacy? Nu zitten we wat in een dubbele situatie: eindadviezen worden wel bekendgemaakt, individuele niet. Die zullen uiteraard na de eindbeslissing wel worden gepubliceerd. Dat betekent hoe dan ook dat de discussie nu een stukje vertekend wordt omdat mensen niet het volledige plaatje kennen.

Minister, ongewild hebt u ook de discussie over een mogelijke verfondsing weer aangewakkerd. Drie maanden geleden pleitte u reeds voor een eventueel gedeeltelijke verfondsing van de kunsten. Er kon volgens u naast het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) en het Vlaams Fonds voor de Letteren (VFL), ook een muziekkfonds en mogelijk ook fondsen voor beeldende kunsten en podiumkunsten worden gecreëerd.

Ik heb toen reeds gezegd dat wij grote reserves hebben bij deze mogelijke operatie. Het VAF en het Vlaams Fonds voor de Letteren leveren puik werk, maar het is niet evident om dat ook in de andere sectoren te laten geschieden. We weten dat alle experten in de sector ook op een of andere manier bindingen hebben met een of meerdere organisaties uit die sector. Het ongenoegen en protest dat nu naar boven is gekomen bij de uitspraken van de beoordelingscommissies, zullen a fortiori nog sterker zijn wanneer we het hebben over mogelijke fondsen.

Nu is de eindbeslissing een politieke beslissing, een beslissing van de regering op voorstel van de bevoegde minister. Als we verder zouden verfondsen, dan ligt die verantwoordelijkheid niet bij haar maar bij de fondsen. Die kunnen niet ter verantwoording worden geroepen.

Er wordt ons als fractie gevraagd of we meer middelen willen voor de culturele sector. We zouden met hart en ziel 'ja' willen zeggen, maar ons verstand zegt dat we binnen het huidige budgettaire kader moeten werken. We moeten een eventuele herschikking van de middelen

binnen Cultuur overwegen. In dat verband denken wij, minister, dat het niet onwijs zou zijn om de regeling 90 procent structurele en 10 procent projectmatige subsidiëring eens te herzien. Misschien kan er zo extra ruimte worden vrijgemaakt. Ik verwacht daar geen antwoord op, minister. Denkt u daar eens rustig over na.

De heer Bart Caron: In 2011 kondigde de minister aan dat ze 87 miljoen euro zou uittrekken voor die structurele subsidies. Dat was het bedrag van 2010. Volgend jaar begint er een nieuwe ronde. Daar zit ongeveer vier jaar tussen. Als we de index toepassen op dat bedrag, hebben we 3,5 miljoen euro extra. Dan zijn alle problemen met de ‘dubbelpositieven’ opgelost. Daar moet geen extra euro voor uit de algemene middelen komen. Vindt u het niet normaal dat de kunstensector dezelfde indexering krijgt als pakweg het onderwijs?

De heer Lieven Dehandschutter: Ik heb gezegd dat we binnen het huidige budgettaire kader willen denken en dat we de afspraken dienaangaande binnen de regering willen respecteren. Ik heb een mogelijkheid aangeboden. De minister kan daarover nadenken en beslissen of dat een deel van de oplossing kan zijn. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Schueremans heeft het woord.

De heer Herman Schueremans: Minister, collega's, ik wil heel graag zeggen dat we in Vlaanderen nog niet zo slecht af zijn als in Nederland. Wat Wilders gedaan heeft, is intussen rechtgezet, onder andere met de steun van D66, de ChristenUnie enzovoort. Ach, ik begrijp de minister wel.

Kritiek kan worden geuit op de werkwijze van de minister. Niets kan worden ingebracht tegen het argument van de minister, namelijk het brengen van transparantie. Niemand kan daar tegen zijn. Maar, transparantie in wat? Waar gaat het hier wel om? In ieder geval kunnen er bedenkingen geplaatst worden bij het openbaar maken van deze adviezen.

Zou de minister de lijst van adviezen gepubliceerd hebben om haar handen in onschuld te wassen – als eerste vrouwelijke Pontius Pilatus – en haar gebrek aan beleid te tonen? Trouwens, ik stel mij de vraag of de regering nu nog een eerlijk debat kan voeren over de eindbeslissing.

Het traject om deze nieuwe kunstenronde voor te bereiden was mooi begonnen: landschapstekeningen, veldanalyses en een gezamenlijk engagement. De minister hield een grote toespraak op 4 april over ‘Zuurstof en meerstemmigheid voor de kunsten’. Er was een constructieve samenwerking en gedeelde verantwoordelijkheid.

De minister stelde in haar toespraak dat het belangrijk was om met alle betrokkenen bij de besluitvorming over de volgende beleidsperiode duidelijke werkafspraken maken. En dan kwam de boemerang. De minister publiceerde de adviezen. Het cultureel centrum was te klein.

Minister, er werd ook heel wat kritiek geuit op het rankingsysteem, zowel door de organisaties als door de leden van bepaalde beoordelingscommissies en zelfs door partijgenoten van u in ballingschap. De ranking die oorspronkelijk was bedoeld om een keuzeprioriteit aan te geven, is uiteindelijk gestrand op een kwantitatieve ranking, waardoor vijftien organisaties met een positief advies geen subsidies meer zullen ontvangen. Dat lijkt me niet echt de juiste werkwijze.

Minister, zult u de gepubliceerde adviezen behouden gelet op de kritieken op het rankingsysteem, gelet op mogelijke belangenvermenging binnen de beoordelingscommissies en gelet op de ondemocratische beslissingen waarvan de pers gewag maakt?

Doet u, de kaasschaafminister, nu aan *divide et impera*? Of wast u door het publiceren van de adviezen uw handen in onschuld? Of zult u na drie jaar beleid tonen dat u visie etaleert als minister van Cultuur? Of zult u zich laten overrijden door de lobbytrein, aangevoerd door uw collega-ministers? Als dat het geval is, raad ik u aan geld af te pakken van hen. Let them put their money where their mouth is.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Schueremans, ik heb een vraag voor u. Hoor ik u nu zeggen dat er maar een visie zou zijn als ik de adviezen van de beoordelingscommissies niet volg?

De heer Herman Schueremans: Helemaal niet, maar ik zou heel graag hebben dat u elk kind bij naam en toenaam durft te noemen en dat u beslissingen neemt. (*Opmerkingen van de heer Kris Van Dijck*)

Bij Uplace heeft ze de adviezen gevolgd, hier zal ze dat niet doen. Of is het andersom? Ik heb daarnet misschien niet goed opgelet maar ik voelde me in dit parlement zitten zoals iemand die in de file staat op de ring rond Brussel, al dan niet met Uplace.

De heer Bart Caron: Minister, u hebt een vraag opgeroepen die ik zou willen terugkaatsen. U hebt vorig jaar in uw charter gezegd dat u die adviezen zo veel mogelijk wilt volgen. U hebt een kleine opening gelaten om eventuele uitzonderingen te maken. Wat is uw standpunt vandaag ten aanzien van de voorliggende adviezen en de commotie die daarover bestaat?

Minister Joke Schauvliege: Ik was van plan om daar straks op te antwoorden, maar ik wil dat ook nu doen.

De voorzitter: Het is goed als u een antwoord geeft na de uiteenzettingen.

De heer Herman Schueremans: Minister, u hebt ook goede dingen gedaan. Het budget is gestegen van 3 naar 10 procent. Daar verschillen wij van mening, mijnheer Dehandschutter. Het is goed dat u geen status-quo behoudt en dat u nieuwe zaken kansen geeft. Ik vraag u dan ook om die 10 procent te behouden en te tonen dat u de minister van cultuur en van nieuwe initiatieven bent. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Mevrouw de minister, het was uw weekje wel. U hebt ongetwijfeld een goede conditie opgedaan door van de ene crisisvergadering naar de andere te hollen. U kreeg de voorbije week heel wat schoon volk over u heen: enkele partijgenoten – niet de minste –, enkele collega-ministers – voornamelijk uw vrouwelijke collega uit Limburg, de minister voornamelijk bevoegd voor controversen – en ten slotte nog de cultuursector. En na de cultuursector was er alweer een meerderheidspartij in het bijzonder, met name de sp.a, die u opnieuw publiekelijk in het vizier nam.

In de cultuursector was er consternatie over het online plaatsen van de adviezen, ontevredenheid uiteraard bij de organisaties en gezelschappen die uit de boot dreigen te vallen, ontevredenheid ook over het gebruikte selectiesysteem, bedenkingen over de samenstelling van de expertencommissies enzovoort.

Minister, ik wil een aantal aspecten even overlopen. Om te beginnen is er het publiek maken van die adviezen. Transparantie is voor ons een goede zaak, tenminste, indien het een volledige transparantie is, maar bij de timing en de manier waarop de adviezen nu werden bekendgemaakt, kan men zich toch wel vragen stellen. Dat een vereniging via de pers moet vernemen dat haar voortbestaan mogelijk wordt bedreigd, lijkt me geen vorm van goed bestuur. Naar eigen zeggen hebt u de adviezen op de website van uw administratie gepubliceerd omdat ze toch al circuleerden, ook in de pers, en om het lobbywerk tegen te gaan.

Dat laatste lijkt me alleszins niet gelukt te zijn. Nu iedereen weet waar hij of zij aan toe is, blijft er voor de ontevreden, wier aanvraag niet werd gehonoreerd, althans op basis van de thans bekende adviezen, alleen nog lobbywerk over om u ervan te overtuigen dat advies te herzien. De Limburgse gedeputeerde voor Cultuur zegt in een interview zelfs letterlijk: “We wachten de definitieve beslissingen af, maar ondertussen blijven we wel lobbyen (...)” Bovendien is het ook maar een gedeeltelijke transparantie, want de teksten van de adviezen, de motivering en het weerwoord op de preadviezen zijn niet bekendgemaakt. Wanneer op het

einde van deze maand uw uiteindelijke beslissing wordt bekendgemaakt en men vaststelt dat een aantal adviezen mogelijk niet zijn gevolgd, dan pas zullen de verdachtmakingen over gelobby en vriendjespolitiek goed en wel van start gaan.

Dan is er het selectiesysteem. Door het toegepaste selectiesysteem krijgen vijftien organisaties, ondanks een positieve beoordeling, toch geen subsidie. Het is alsof men aan het eind van het schooljaar tegen een leerling zegt: je hebt een goed rapport, prima gewerkt, maar blijf toch nog maar een jaartje zitten. Het is dus begrijpelijk dat dit leidt tot onbegrip en tot een aantal bedenkingen die ik de voorbije dagen in de krant gelezen heb, zoals ‘dit ranking-systeem is verwarrend en het is een massale oproep om te lobbyen’ of ‘deze werkwijze is ondemocratisch, sommige commissieleden spelen zelf minister’ of ‘positief adviseren en dan niet honoreren, dat is niet geloofwaardig’. Dat zijn maar enkele van die bedenkingen.

Ik kan die organisaties die een positief advies kregen, maar geen toelage in het vooruitzicht gesteld krijgen, wel volgen: het is inderdaad weinig logisch dat een commissie een positief advies geeft, maar dat dit op het eind van de rit niet wordt gehonoreerd. Geen enkele organisatie heeft de bedoeling om enkel een positief advies te krijgen. Het is natuurlijk de bedoeling om een positief advies én de daaraan gekoppelde subsidie te krijgen. Wat dat betreft, rijst er echter een budgettair probleem. Er is in totaal 3 miljoen euro te kort om alle organisaties met een positief zakelijk en artistiek advies te subsidiëren. Vanuit de sector klinkt de roep – de zeer luidruchtige roep zelfs – om naar die bijkomende 3 miljoen euro op zoek te gaan. Minister, bent u dat ook van plan, of houdt u zich aan de vooropgestelde budgettaire ruimte?

Ten slotte is er de samenstelling van de expertencommissies. De indruk ontstaat dat er te veel macht gaat naar de commissieleden en dat u de adviezen klakkeloos volgt. Had u deze indruk van een volledige verfondsing niet kunnen tegengaan door de algemene uitgangspunten voor de advisering vanuit uw visie vóór het op gang brengen van de adviesprocedure bekend te maken? Had u vooraf uw eigen beleidskeuze voor het kunstenlandschap niet moeten benadrukken?

De commissies hebben nu hun werk gedaan. De adviezen zijn bekend, maar ze zijn ook maar wat ze zijn: adviserend en dus vrijblijvend, niet beslissend. Blijft u bij het door u – onder meer in het charter van vorig jaar – aangekondigde voornemen om de adviezen van de commissies te volgen? Neemt u enkel akte van de adviezen of zijn ze een voldongen feit? Het uiteindelijke woord is aan u. U weet beter dan wie ook dat heel wat verenigingen met ingehouden adem het einde van deze maand afwachten. Ik wens u in de komende 24 dagen alvast veel politieke moed om in eer en geweten, en rekening houdend met de kwaliteit van de ingediende dossiers, de juiste beslissingen te nemen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Mijnheer Janssens, ik heb een vraag voor u. U levert heel wat kritiek op de werkwijze. Het staat u vrij om dat te doen, maar de sprekers voor u hadden ten minste een alternatief op tafel gelegd. De ene pleit voor liefde en de andere pleit voor een budgettaire techniek. Die alternatieven zijn waard wat ze waard zijn. U wijst echter enkel op diegenen die met ingehouden adem afwachten. Wat is uw oplossing? Ik heb uw gewezen fractieleider hier enkele weken geleden immers horen zeggen dat dit een sector is van subsidieverslaafden in plaats van gesubsidieerden.

Als u nu waarschuwt dat bepaalde organisaties moeilijke tijden zullen meemaken, en dat wil ik nog wel geloven, vraag ik wat uw alternatief is. Als we u volgen, wordt het veel erger. Wie bent u dan om iemand anders de les te spellen?

De heer Bart Caron: Aanvullend op de goede vraag van mijn goede collega De Coene, vraag ik me af welke organisaties u in beeld hebt, die beter gesteund zouden moeten worden. Geef eens enkele voorbeelden, alstublieft.

De heer Chris Janssens: Mijnheer De Coene, ik denk niet dat onze fractievoorzitter algemeen gesproken heeft. We hebben het over verschillende sectoren, de artistieke sector en de muzieksector. Niemand van mijn fractie heeft ooit op eender welk moment dan ook gezegd dat geen enkele van die sectoren meer gesubsidieerd zou worden. Wel zijn er een aantal van die linkse hobbysectoren die misschien met wat minder subsidies zouden kunnen werken en overleven. Daar ben ik het volmondig mee eens.

Mijnheer De Coene, mag ik misschien de bal terugkaatsen? Ik heb in de kranten gelezen dat u ook wel wat kritiek had. U hebt enkele journalisten laten weten dat het budget maar moet worden opgetrokken. Waar gaat u de centen halen: bij Cultuur, Welzijn, Wonen? Ik wil wel eens weten waar u de centen zult halen om meer subsidies naar de cultuursector te halen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Philippe De Coene: Mijn verklaring vandaag in de krant is van een heel andere orde, om te beginnen. Ik zou u verder aanraden, als uw gewezen fractieleider dergelijke uitspraken doet, om het verslag daarvan eens te lezen. Dan zult u zien dat wat u daarover nu vertelt, veel minder erg is dan wat hij er destijds over heeft gezegd. Hij heeft letterlijk gezegd dat die kunstensector er een was van verslaafden aan subsidies.

De heer Chris Janssens: Mijnheer De Coene, het zou u sieren, als u mensen wilt citeren of parafaseren, dat u dat doet wanneer die mensen in het halfroond aanwezig zijn, en niet wanneer ze andere verplichtingen hebben. *(Rumoer)*

Het is de taak van de oppositie om de minister te bevragen als er vanuit heel de cultuursector bedenkingen worden geformuleerd. Het charter werd vorig jaar ook met de cultuursector onderhandeld, maar roept nu het in de praktijk wordt toegepast, toch vragen op over het selectiesysteem, over de zogenaamde ‘experten’ die in de commissies zetelen, al ga ik ervan uit dat het inderdaad experts zijn. Er zou toch nog te veel een sfeertje van ‘ons kent ons’ hangen. Als de kranten er al drie dagen vol mee staan, is het aan de oppositie om ook enkele kritische bedenkingen te maken, net zoals mevrouw Idrissi gedaan heeft in de kranten de voorbije dagen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Voorzitter, minister, collega’s, de afgelopen weken wachtte de culturele sector vol spanning de adviezen af. Deze geven immers aan wat de bedragen zijn voor de meerjarige subsidiëring in het kader van het Kunstendecreet. En zonder subsidies geen cultuur. Groot was dan ook de verbazing toen u zelf plots besloot om deze radiostilte te doorbreken en onaangekondigd alle informatie van de adviezen online zette.

Het was een opmerkelijke demarche, omdat het voor de eerste keer zo gebeurde in de geschiedenis van het Kunstendecreet. Het was ook opmerkelijk in het licht van het inspraaktraject dat u aflegde met de sector en de open communicatielijnen die werden uitgezet onder de noemer van het Cultuurforum 2020. Het is ook opmerkelijk omdat de sector niet vooraf op de hoogte werd gebracht en op geen enkele manier persoonlijk op de hoogte werd gebracht van de adviezen.

Op vrijdagavond mochten artistieke leiders, van wie sommigen aanwezig op het Cultuurforum in Turnhout, via de media of van elkaar horen dat ze in 2013 0 euro zullen krijgen. Die transparantie mag dan misschien goed bedoeld zijn, maar in de feiten zorgde het online vernemen van de adviezen voor heel wat vragen. Sommige kranten spreken zelfs van een aardverschuiving in de culturele sector.

Laten we niet vergeten dat het in de eerste plaats gaat om mensen en hun jobs. Het gaat om mensen met bijzondere talenten, die ervoor kiezen om zich daaraan te wijden, zich ten dienste te stellen van hun kunst en die daar vaak weinig voor in ruil krijgen.

Bekijk de cao podiumkunsten maar. Dit is niet de sector van het grote geld. Dit zijn mensen met een zeer grote inzet, die ons respect en waardering verdienen. Wanneer dan zonder aankondiging wordt overgegaan tot zulke ingrijpende communicatie, wordt er veel kapot

gemaakt, want voor velen betekenden de adviezen meteen ook het eindpunt van hun project of carrière. Getuigt het niet van respect voor de sector om de mensen op zijn minst individueel op de hoogte te brengen, zeker als het om minder goed nieuws gaat? Het nieuws zorgde niet alleen voor deining bij de culturele sector, maar ook bij de Vlaamse cultuurliefhebbers, die zich afvragen hoe het nu verder moet met hun favoriete cultuurhuis. De sector en zijn publiek verdienen die onzekerheid niet.

Dit debat verdient de nodige sereniteit. Dit is een scharniermoment, waarop beslist moet worden over welk soort kunstlandschap Vlaanderen wil. We mogen de discussie die vandaag woedt, dus niet verengen tot een centenkwestie. Het is de taak van de minister van Cultuur om na te denken over het toekomstige kunstlandschap en een visie daarop te ontwikkelen. U bent nu aan zet, minister. U zult moeten wikken en wegen en vechten om het kunstlandschap dat u voor ogen hebt, te realiseren.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Idrissi, u zegt dat het uit de hemel kwam gevallen. Die adviezen hadden nochtans al in een krant gestaan. Beweert u dat er niemand op de hoogte was van de adviezen die circuleerden?

De heer Chris Janssens: Voorzitter, ik stel vast dat het bij sp.a een hobby wordt om met zeer sterke uitspraken op tv en in de krant te komen, om dan nauwelijks enkele dagen later in het parlement terug te krabbelen. Mevrouw Idrissi, In De Morgen van 4 juni zegt u: “Deze plotse demarche zal de ongerustheid en het wantrouwen binnen de sector alleen maar aanwakkeren. Plots worden alle cijfers en adviezen openbaar gemaakt en kunnen culturele instellingen hun resultaat vergelijken. Er is nood aan visie en daadkracht.” Ik ga er dus van uit die tot nu hebben ontbroken in de persoon van de minister van Cultuur.

Nu hoor ik u pleiten voor sereniteit in het debat. Ik wil u dan ook de raad geven, mevrouw Idrissi, om ook ten opzichte van journalisten wat meer sereniteit aan de dag te leggen.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, wat ik bedoelde, is dat de culturele instellingen op geen enkele manier officieel op de hoogte zijn gebracht van deze adviezen. Dat die adviezen circuleren, kan ik aannemen, maar op een officiële manier is er niet over gecommuniceerd. Als dan blijkt dat sommige organisaties nul euro krijgen, zou het goed zijn om dat gewoon via de betrokken instanties te vernemen.

Op de opmerking van de heer Janssens ga ik zelfs niet antwoorden. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

De heer Bart Caron: Mevrouw Idrissi, we zijn het over veel punten eens, en dus is mijn vraag ook niet inhoudelijk, maar politiek-strategisch. Is sp.a bereid om binnen deze regering hard te vechten voor voldoende middelen om ten minste de dubbel positief geadviseerde en eventueel nog enkele andere aberraties te corrigeren?

Mevrouw Yamila Idrissi: Als de Vlaamse Regering zal beslissen of meer geld zal vinden, zal ik dat toejuichen.

De heer Bart Caron: Dat is een zeer voorzichtig antwoord. Dat is zoals het motto van vandaag: zonder sp.a zou het nog veel erger zijn. Eigenlijk wil ik van u horen dat het met sp.a beter zal zijn. Wees eens duidelijker. Hoe hard zult u op tafel kloppen?

Mevrouw Yamila Idrissi: Ik dacht dat ik duidelijk was, maar misschien wilt u mijn duidelijkheid niet begrijpen.

Collega's, de beslissingen die vandaag genomen moeten worden, mogen niet leiden tot een vershraling van het kunstlandschap. Ik pleitte, samen met mijn partij, al meermaals voor het behoud van deze diversiteit en indien mogelijk voor de versterking ervan.

Minister, waarom hebt u besloten om onaangekondigd de adviezen van de commissies online te zetten? Maar bovenal: 'where do we go from here?' Zult u de adviezen over de hele lijn volgen, of zult u er in uw definitieve beslissingen van afwijken?

Minister, ik wil u erop wijzen dat de sector in deze barre economische tijden dringend nood heeft aan duidelijkheid en dat de nodige begeleiding zich zal opdringen. Hebt u een plan voor de instellingen die hun subsidies gehalveerd zien worden of volledig zien wegvallen? Zijn er al flankerende maatregelen getroffen om deze culturele en ook menselijke catastrofes op te vangen?

Tot slot wil ik hier nogmaals benadrukken dat het hier in de eerste plaats om mensen gaat. Zonder kunstenaars, technici, onthaalmedewerkers, de vele vrijwilligers en het publiek is er geen rijk kunstenaarsland. Het minste wat ze van u kunnen verwachten, is dat ze op een correcte en respectvolle manier worden behandeld. Om het met de woorden van Jacques Brel te zeggen: “Je sais, on fait ce qu’on peut, mais il y a la manière.”

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw Idrissi, ik betreur uw taalgebruik. U begon met te zeggen dat minister Schauvliege niet respectvol was ten aanzien van de organisaties door die beslissingen van de adviesraden online te zetten. Vindt u het niet meer respectvol voor al die instellingen dat ze in real time allemaal op hetzelfde moment weten waar ze aan toe zijn? Die beslissing is toch genomen. Beter dat dan via kranten of telefoons van de administratie of wat dan ook.

Als ik u goed begrijp, pleit u voor meer middelen om voor organisaties die op nul zijn gesteld of die veel minder hebben gekregen, een aantal problemen die zich kunnen stellen op te vangen. U pleit er dus voor dat minister Schauvliege in de schoot van de Vlaamse Regering een paar miljoen euro vrijmaakt om een aantal organisaties die positief geadviseerd zijn, ofwel dubbel positief ofwel artistiek of wat dan ook, te helpen. Ik heb begrepen dat sp.a in de schoot van de Vlaamse Regering bereid is om in meer middelen te voorzien om die zaken op te vangen.

U zegt voortdurend dat men een soort van misprijzen of *dedain* heeft ten aanzien van bepaalde groepen. Ik heb dus goed begrepen dat sp.a gaat pleiten voor meer middelen. Ik betreur uw taalgebruik. Ook in de pers, zoals de heer Janssens zegt. Wat men in de pers zegt, moet men ook hier durven te herhalen.

Mevrouw Yamila Idrissi: Met onrespectvol bedoel ik dit: als je sowieso een negatief advies krijgt, een nul op het rekest, zou het kunnen getuigen van respect om dat die instelling persoonlijk te laten weten. Nu zijn heel veel organisaties gebeld door de pers. Zij kwamen op die manier te weten dat ze geen geld kregen.

Wat uw tweede vraag betreft: mocht minister Schauvliege meer middelen vinden, zal ik de eerste zijn die zal juichen. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

De heer Chris Janssens: Mevrouw Idrissi, ik stel vast dat u niet wilt antwoorden op mijn vraag. Misschien was hij niet duidelijk genoeg of misschien hebt u hem niet begrepen. Daarom wil ik hem nog eens herformuleren voor u. Ik heb u in uw betoog hier in het parlement de woorden uit de krant niet horen herhalen. Ik stel u een heel eenvoudige vraag: mevrouw Idrissi, trekt u uw woorden uit de krant terug of blijft u er nog steeds achter staan wanneer u het hebt over een gebrek aan visie en daadkracht?

Mevrouw Yamila Idrissi: Het is heel simpel: op vragen van het Vlaams Belang antwoord ik niet. *(Gelach en opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

De heer Bart Caron: Het is jammer dat de heer Jan Penris niet meer in het halfroond zit. Volgens mijnheer Janssens mag je niet reageren op collega's die niet in het parlement zitten. Maar ik ga ervan uit dat we in een parlementair debat zitten en dat we de facto in het parlement zijn. Ik zou willen vragen aan de heer Jan Penris of de Vlaamse Opera ook bij die linkse hobbyisten hoort. Maar dat geheel terzijde.

Mijnheer Van Rompuy, ik ben voor openbaarheid van bestuur en principieel vind ik dat er in de procedure nog meer open momenten mogen zijn. Ik meen dat uit de grond van mijn hart.

De cijfers zijn adviezen, en geen beslissingen. De beslissing wordt pas eind deze maand genomen. Daarom steun ik de minister met haar openbaarmaking. De verantwoordelijkheid voor al die lekken moet worden uitgezocht. Ik heb ervaring wat dat betreft.

In die zin heeft mevrouw Idrissi gelijk. Voor een serene beslissing moet je heldere en duidelijke procedures hebben. Dan moet de meerderheid zich intern aan de regels houden, bijvoorbeeld van geheimhouding en van vertrouwenwekkend overleg. Als ik als lid van de oppositie zie aankomen wie hoeveel geld krijgt, wordt de sereniteit in de besluitvorming geschonden. Daarom kan ik de openbaarmaking wel steunen, maar ze staat niet uw procedure, minister, net zo min als de ranking. Dus is er iets fundamenteel fout aan zowel de samenhang voor de beslissing, en de mededeling een of twee uur voor het op het internet kwam. Daar schrikt iedereen van. Als je dan negatieve reacties krijgt, en niet van uw persoonlijke organisatie weet waarom, dan doet dat hartzeer. Daarom zijn zowel sereniteit, vertrouwen als een zuivere besluitvorming geschonden. Dat is niet de schuld van de openbaarmaking, maar van de lekken.

De heer Philippe De Coene: Mijnheer Van Rompuy, ik ben ervan overtuigd dat de minister dat met de beste bedoelingen heeft gedaan. Als die adviezen op het internet verschijnen, en die zeggen of men al of niet voldoet, en die zijn dus transparant, dan moet men transparant zijn in alle onderdelen. Er zijn organisaties die zich conform de procedure hebben verweerd tegen het advies van de adviescommissie of tegen het zakelijke advies. Van dat element is niets te merken.

Je krijgt bij wijze van spreken een beoordeling die dan nog in de stand van de procedure voorlopig is. Maar het verweer daartegen krijg je niet te zien. Dat is toch te betreuren voor die organisaties. Er zijn organisaties die een dubbel positief advies hebben gekregen en die in het eindadvies meer geadviseerd krijgen. Dan zijn er andere organisaties die ook een dubbel positief advies hebben gekregen, maar die veel middelen worden ontnomen of zelfs volledig op droog zaad gezet. Als je die informatie krijgt, en je kunt ze niet duiden, wat ben je er dan mee?

In de informatie ontbreekt nog iets. Dat is de kolom met de bedragen die de organisaties vandaag krijgen. Als lezer van de website kun je niet ontwaren wat de evolutie is, en al zeker niet waarom die evolutie er is. Dat maakt dat de informatie niet compleet is. Maar op zich is het zeer goed dat men transparant is, al voorziet de procedure er niet in. Maar laten we hier geen punt van maken.

Als voorzitter van de commissie Cultuur wil ik opmerken dat we hadden afgesproken om die zaak niet te behandelen en niet te interfereren in dat proces. Dat we hier vandaag een debat over voeren, is te wijten aan het feit dat die zaken op het internet zijn verschenen. Dat is geen appreciatie van mij, maar een pure vaststelling. Laat ons daar niet lichtgevoelig over zijn, maar laat ons wel rekening houden met de rechten van de verdediging of de manier om te kunnen interpreteren. Ofwel zijn we volledig transparant, ofwel zijn we het niet. Het is zoals met de zwangerschap.

De voorzitter: De heer van Rouveroj heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroj: Ik hoor mevrouw Idrissi graag pleiten voor meer middelen, maar de heer Van Rompuy heeft terecht gezegd dat het over verschillende miljoenen euro's gaat. Deze begroting is in evenwicht. Ik zou zeggen: houden zo. Ik neem aan dat u niet pleit voor meer belastingen. Dat betekent dat u gaat voor verschuivingen binnen departementen. Ik neem aan dat uw sp.a-ministers welwillend een deel zullen willen bijdragen aan het probleem dat hier wordt gesteld. Dan vraag ik me af of het niet beter was geweest, mocht u maanden geleden tot dat besef zijn gekomen en geen geld hebben gestoken in het derde net – 4 tot 5 miljoen euro per jaar. Het geld dat daar zou vrijgekomen zijn, had u kunnen aanwenden voor cultuur. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik wil graag heel kort even reageren op een aantal collega's die het hadden over het feit dat de adviezen gepubliceerd werden op de website. Het is heel correct dat dat niet in het draaiboek stond, mijnheer Caron, maar de lekken waren natuurlijk ook niet gepland. De minister heeft die demarche moeten doen om een hele stroom aan informatie, op gang gebracht door de lekken, wat te kaderen, om duidelijkheid te creëren. Het draaiboek van 24 bladzijden volstaat blijkbaar niet. Ik vind het eerlijk gezegd niet kunnen – en ik zal daar straks vooraan ook nog iets over zeggen – dat er langs alle kanten gelekt wordt terwijl daarover in het charter, dat een jaar geleden door de minister afgesloten werd, heel duidelijk stringente afspraken werden gemaakt. Ik sta daar met grote ogen naar te kijken. Ik vind dat we het debat niet uit de weg mogen gaan. Als we vandaag dit debat voeren, dan is dat eigenlijk niet omdat minister Schauvliege de adviezen gepubliceerd heeft op de website, maar wel omdat er zodanig veel lekken waren en er zodanig veel halve en hele informatie circuleerde. De enige manier om er een lijn in te krijgen, was de publicatie ervan op de site. *(Opmerkingen van de heer Bart Caron)*

Mevrouw Yamila Idrissi: Mijnheer van Rouveroj, ik kan het antwoord van daarjuist gewoon herhalen: indien minister Schauvliege meer middelen vindt voor cultuur, zal ik de eerste zijn om te juichen.

De heer Chris Janssens: Voorzitter, ik wil me aan het eind van het betoog van mevrouw Idrissi heel kort even tot u richten. De heer De Coene behoort tot een partij met een partijprogramma dat diametraal tegenover mijn partijprogramma staat, maar toch voelde ik me niet te goed om op eventuele vragen van hem of van wie dan ook te antwoorden. Ik zou u als parlamentsvoorzitter dan ook willen verzoeken om formeel bezwaar te maken tegen het feit dat een parlamentslid weigert te antwoorden op een vraag die gesteld wordt door een collega-parlamentslid, alleen maar omdat hij of zij tot een andere partij behoort. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mijnheer Janssens, als voorzitter van dit parlement behandel ik iedereen op gelijk niveau. Ik meen dat ik u daar niet van moet overtuigen. Als een volksvertegenwoordiger weigert om u in een debat een antwoord te geven, dan is het niet aan mij als voorzitter om hem of haar daartoe te verplichten. Ik zorg ervoor dat iedereen aan het woord komt en er is een wederwoord. U kunt niet van mij verlangen dat ik in het vervolg zal zeggen: “Mijnheer De Coene, u hebt nog niet geantwoord op de vraag die mevrouw Helsen heeft gesteld.”, “Mevrouw Helsen, u hebt nog niet geantwoord op de vraag van mevrouw Van Steenberge”. Waar ik wel voor sta, is dat uw rechten als lid van de oppositie voor 100 procent gegarandeerd worden. Dat is mijn taak als voorzitter van dit parlement. *(Opmerkingen van mevrouw Gerda Van Steenberge)*

Goed, maar dat moet u dan met mevrouw Idrissi en met sp.a uitvechten, niet met de voorzitter.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik heb in de krant gelezen of ergens gehoord, mevrouw Idrissi, dat u de regering gebrek aan daadkracht en visie verwijt. Staat u nog altijd achter die uitspraak of zult u die hier publiekelijk intrekken? *(Gelach. Applaus bij het Vlaams Belang)*

Mevrouw Yamila Idrissi: Ik verwijst de heer Bouckaert naar mijn betoog van zonet. Nu moeten beslissingen worden genomen op basis van het kunstenlandschap dat we willen. Ik heb ook gezegd dat de minister nu aan zet is. Dat is de procedure. Zij moet wikken, wegen en in eer en geweten een beslissing nemen.

De heer Herman Schueremans: Ik heb nog een vraag voor mevrouw Idrissi en voor onze minister. Het is een vraag die eigenlijk heel veel eer zal geven aan de heer Caron. De heer Caron was de man die vorige legislatuur voor onze sp.a-minister van Cultuur heel veel mogelijk maakte. Nu zit hij bij Groen en nu brengt hij mevrouw Idrissi en de minister een beetje in verlegenheid.

De heer Sas van Rouveroj: Mijnheer Janssens, het kan misschien een troost voor u zijn: het antwoord dat ik kreeg van mevrouw Idrissi, was even nietszeggend als geen antwoord. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Bart Caron: De heer Schueremans doet mij te veel eer aan. Hij verwijst naar mijn verleden als kabinetsmedewerker, en ik ga er niet op in. Mevrouw Idrissi, op veel momenten zijn wij het met elkaar eens. Ik zit vandaag wel op de oppositiebanken, komende van Spirit, maar nu actief bij Groen. U bent lid van sp.a, en dus behorend tot de meerderheid. Ik kan niet anders dan u en de minister opjagen om zo veel mogelijk voor de kunstensector te doen. Ik doe dat met een groot hart voor de sector. Ik zou bijna liever op uw plaats staan, maar de democratie is wat ze is. Ik zeg u dus: vecht ervoor!

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Voorzitter, minister, collega's, ik antwoord wel op eventuele vragen van het Vlaams Belang, ook als die door leden van andere partijen worden gesteld. (*Gelach*)

Ik bouw voort op wat ik de afgelopen acht jaar in verband met cultuur heb gedaan. Ik heb het over een paar zaken die nog niet ter sprake zijn gekomen. Ten eerste: de afgelopen legislatuur heb ik herhaaldelijk – in interpellaties en moties – op dezelfde nagel geklopt: het primaat van de politiek. Dat is hier afgebrand, vooral door de linkerkant, als een gevaarlijk precedent. Vandaag echter lees ik in opiniestukken in De Morgen dat het primaat van de politiek heel belangrijk is en dat het nog niet te laat is om te ageren. Ook over de beoordelingscommissies, die niet democratisch zijn gelegitimeerd, heb ik minister Anciaux urenlang geïnterpelleerd. Vandaag komt dat in De Morgen en ook in De Standaard uitvoerig aan bod. Karl Van den Broeck beweert zelfs dat dertig mensen in commissies zetelen die tezelfdertijd actief zijn in goedgekeurde cultuurorganisaties.

Er is uiteraard al gesproken over de ranking. Ik ga er niet op in. Opvallend is wel de stijging van bijna alle organisaties uit het Kortrijkse. Zij zijn ook goed vertegenwoordigd in allerlei commissies. Dat zegt Karl Van den Broeck in De Morgen. Wat staat ons te doen? Ik stel mij constructief op. Mijnheer De Coene, ik denk niet dat het de bedoeling is om in dit kort tijdsbestek het debat ten gronde te voeren. Ik weet niet of wij die 3 miljoen euro zullen vinden. Dat is ook mijn verantwoordelijkheid niet. Ik ben geen fan van Wilders, maar Wilders heeft die maatregelen nooit uitgevoerd. Dat is gebeurd door iemand van het CDA of van de VVD. Wilders oefende gewoon druk uit.

Dit minidebat moet leiden tot een breed maatschappelijk debat dat moet beginnen in de commissies. Het primaat van de politiek is uiteraard belangrijk. Minister, dat begint niet op het einde van het proces, maar is van in het begin nodig. Waarom heeft u niet, zoals uw voorganger deed, de commissieleden van de diverse kunstendisciplines ter verantwoording geroepen en hun gezegd wat uw visie op cultuur is en binnen welke krijtlijnen u wilt werken? Zij hadden dan hun werk kunnen doen. Op het einde had u dan, zoals het uw recht is, samen met de Vlaamse Regering een eindoordeel kunnen vellen. Ik ben benieuwd hoe het nu verder zal gaan.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, ik zal straks uitgebreid antwoorden.

Mijnheer Arckens, u zou toch moeten weten dat het Kunstendecreet een aantal criteria bevat. De Raad van State verbiedt om daar extra criteria aan toe te voegen. We moeten het decreet uitvoeren.

Op 4 april heb ik wel een aantal beleidsaanbevelingen meegegeven aan de beoordelingscommissies. Ik zal daar straks wat meer uitleg over geven. Om die organisaties te beoordelen, moeten zij zich uiteraard baseren op de criteria van het Kunstendecreet en op niets anders.

De heer Erik Arckens: Minister, ik wijs u er toch op dat heel wat mensen die betrokken zijn bij een kunstorganisatie, klagen. Dat ligt nogal voor de hand. Zij noemen het advies dat ze krijgen, een rommeladvies. Je kunt het vergelijken met een situatie op school. Als je daar een slecht rapport krijgt, zul je uiteraard klagen en zeggen dat de fout bij iemand anders ligt. Ik

heb destijds een paar adviezen gelezen in verband met het Raamtheater. Zo'n advies is goed gestoffeerd. Jan Denolf van De Werf stelt echter dat het advies dat werd uitgebracht over De Werf, een multidisciplinaire kunstorganisatie, op niets trekt. Ik ben onvoldoende op de hoogte, maar hij beweert zelfs dat hij naar de Raad van State kan gaan wegens een ongemotiveerd advies.

Mijnheer De Coene, we moeten een breed debat voeren. We hadden het daar al over tijdens ons werkbezoek aan Brugge. We zouden eventueel de steden en de provincies kunnen betrekken. Ik ben daar echter geen voorstander van omdat het gelobby dan verder zal uitdeinen. In het Concertgebouw van Brugge hebben we het er al over gehad dat ik andere elementen in de discussie zou betrekken dan enkel de uitstraling. Zo vind ik culturele diversiteit en regionale spreiding belangrijk. Iedereen klaagt: Brugge, Kortrijk, Limburg enzovoort.

Minister, als men een cultuurpolitiek voert, moet u niet noodzakelijk verwijzen naar cultuursociologen als Rudi Laermans of Pascal Gielen. Laat u in uw cultureel beleid echter bijstaan door specialisten. Op die manier zou u van in het begin uw visie te kennen geven. U hebt die echter blijkbaar niet.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, collega's, ik heb niet veel in de pers gezegd, dus ik voel me vandaag vrij om de dingen te zeggen zoals ik ze aanvoel.

De publicatie van de adviezen wekt grote beroering binnen en buiten de kunstensector. Dat hebben alle collega's al gezegd. De vraag is wat het meeste beroering wekt. Er lopen namelijk tal van zaken door elkaar: de onverwachte publicatie zelf, de vaststelling dat vijftien sterke dossiers – dubbel positief geadviseerd – volgens de adviezen welgeteld 0 euro krijgen, de vaststelling dat een aantal gereputeerde kunsthuizen of actoren uit de boot dreigen te vallen of nog, persartikels over het functioneren of disfunctioneren van de beoordelingscommissies of van bepaalde leden ervan. Keuze te over, en eigenlijk allemaal valabele thema's om samen – al dan niet in plenaire vergadering – over te debatteren.

Eigenlijk lopen er vier debatten door elkaar. Wij worden geacht op vijf minuten tijd een aantal dingen te overlopen. De totstandkoming van de adviezen is een eerste element: de werking van de beoordelingscommissies, de leden enzovoort. Een tweede element is de inhoud van de adviezen, waar een aantal mensen niet tevreden over zijn. Een derde element is de publicatie van de adviezen op het internet. Ten vierde zijn er de gevolgen van die adviezen en wat de minister daarmee zal aanvangen. Dat zijn vier afzonderlijke debatten, die we vandaag samen voeren.

Wat de bekendmaking van de adviezen betreft: de beroering komt zeker ook door het feit dat u, minister van Cultuur, meer dan een jaar geleden aankondigde om de adviezen inderdaad zo veel mogelijk te volgen en dat een afwijking slechts mogelijk zou zijn met een nauwkeurige en grondige motivatie. Met andere woorden, u zou een bijzonder groot belang hechten aan de adviezen.

Die adviezen zijn plots gepubliceerd. Ik heb daarstraks al uitgelegd waarom dat is moeten gebeuren en dat ik daar helemaal geen probleem mee heb. Ik betreur – en ik vind dat we onder elkaar eens een goed debat zouden moeten hebben – enorm dat er blijkbaar gelekt wordt dat het een lieve lust is, ondanks stringente afspraken in een charter. Men gaat er vrij licht over heen, maar eigenlijk is dat de reden waarom we hier vandaag eindelijk eens in de plenaire vergadering een debat over cultuur kunnen voeren.

Minister, u hebt natuurlijk niet gezegd dat u nooit zou afwijken van die adviezen. U gaat gemotiveerd en nauwkeurig afwijken. Minister, wat ik vraag is dat de afwijkingen die u zult toestaan, gebeuren binnen een kader waarvan de krijtlijnen heel duidelijk zijn vastgelegd. Met andere woorden, dat u zich niet zult bezighouden met de ad-hocafwijkingen maar dat elke afwijking past in een structuur en een denkkader dat uitlegt waarom een bepaalde afwijking nuttig of nodig is.

Mijnheer Dehandschutter, ik ben het niet eens met u als u zegt dat we eens moeten kijken naar de 10 miljoen euro die de minister heeft vrijgemaakt voor projectsubsidies. Er zijn inderdaad middelen te weinig om al die positief beoordeelde dossiers te honoreren, maar ik hoop van harte dat de minister niet raakt aan die projectsubsidies. Die subsidies geven zuurstof aan de sector, geven garantie voor vernieuwing in de sector. De projectsubsidies waren teruggevallen op 3 procent. Minister, ik hoop echt dat u 10 procent aanhoudt. Dat zou fantastisch nuttig kunnen zijn.

De heer Bart Caron: Mijnheer Delva, u geeft eigenlijk een goede hint door te zeggen dat als de minister van de adviezen afwijkt, er een goed inhoudelijk kader met goede criteria moet zijn. Mijn persoonlijke mening is dat bijvoorbeeld kwetsbaren in de samenleving, het sociaal-artistisch werk, cultuureducatie elementen voor zo'n kader zouden kunnen zijn. Welke inhoudelijke opties zou u in uw partij naar voren schuiven?

De heer Lieven Dehandschutter: Voorzitter, ik wou toch een vraag stellen aan collega Delva, die ik zeer sterk respecteer. Ik ga akkoord dat een minister, als hij of zij afwijkt van adviezen, dat goed moet motiveren. Ik kan me ook niet voorstellen dat een minister op voorhand zegt dat hij of zij die adviezen niet zal volgen. Het lijkt me evident dat een minister die adviezen in principe volgt en afwijkt als er een goede motivering voor is.

Ik ben het volledig eens met het voorstel van een kader. Een goede geografische spreiding, het in stand houden of beschermen van bedreigde sectoren kunnen overwegingen zijn. Ik denk bijvoorbeeld aan de onrust in de folksector.

Mijnheer Delva, u zegt dat u mijn voorstel in verband met de projectsubsidies niet ziet zitten. Het staat u vrij om van mening te verschillen. Er is 3 miljoen euro te weinig voor de dubbel positief beoordeelde dossiers. Waar gaat u het geld dan wel halen? Vraagt u extra geld? Vindt u dat realistisch of moet er worden afgeroomd bij bepaalde organisaties die nu meer geld krijgen? Als u a zegt, vraag ik u ook om b te zeggen.

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Mijnheer Delva, u zegt dat men licht over die lekken heen gaat. Ik wil u toch laten weten dat wij er alvast niet licht over gaan. Minister, enkele maanden geleden waren wij samen met een andere collega uit de commissie Cultuur in Gent op een debat over de toekomst van de sociaal-artistische sector. De minister, mijnheer Caron en ikzelf hebben daar allen gezegd dat we ons niet zouden bezighouden met het feit dat er loopdiensten worden gedaan met individuele dossiers en met partiële informatie en met deels gelekte informatie. We wilden dat niet doen omdat het niet koosjer is conform de procedure.

We wilden dat ten tweede niet doen omdat we dan alleszins interfereren in het proces. We gaan daar niet licht over, voor alle duidelijkheid. Ik weet niet wie daar wel licht overgaat, maar het is te betreuren.

Ik wil nog iets zeggen over een bepaald incident. Kortrijk is hier een paar keer genoemd. We waren met de commissie op werkbezoek in Brugge. In Kortrijk was er toen een vergadering waar de heer Caron op aanwezig was. Ik was daar niet omdat ik in Brugge moest zijn. Ik vernam achteraf dat men daar de cijfers op tafel legde. Wel, dat vond ik allesbehalve leuk. Dat was voor de publicatie op de website van Kunsten en Erfgoed. Daar werd dat besproken, er werden interpretaties aan gegeven, het werd beoordeeld. Dat vind ik niet zo goed.

Nog iets anders. Op 4 april van vorig jaar heeft de minister met de sector een charter afgesloten, of willen afsluiten, want het was gekoppeld aan een aantal randvoorwaarden. Men zou zoveel mogelijk het werk van de beoordelingscommissies volgen maar er waren een aantal randvoorwaarden. Eén belangrijke randvoorwaarde was de kwaliteit van het geleverde werk van de beoordelingscommissies. U zult van mij geen enkel onvertogen woord horen over de werking van die beoordelingscommissies. Ik heb daar ook nooit aan meegedaan. Ik hoor daar veel commentaar over. Ik heb er geen gegeven. Desalniettemin moeten we durven nagaan of al

die beoordelingscommissies wel in staat zijn om degelijk werk te leveren. Ik wil me daar niet mee moeien, ik ben geen lid van een dergelijke beoordelingscommissie en ik spreek me niet uit over iets waar ik niet bij ben, maar als ik het resultaat zie, ben ik soms toch verrast.

Ik zie de rankings. Ik zie een organisatie op 27 staan in een bepaalde categorie en die krijgt beduidend minder subsidies, namelijk 37 procent. In diezelfde categorie zijn er organisaties die op 29, 30, 31, 32 en volgende staan, en die krijgen niet substantieel maar wel merkbaar meer middelen. Dat is toch een vreemde zaak. Ik hoor zeggen dat er bijvoorbeeld in de sokkel van de kunstencentra zeer ongelijk wordt beoordeeld, waarbij bij vergelijkbare organisaties sommige 10 tot 15 procent meer krijgen en andere, ondanks een dubbel positief advies, 37 procent minder.

Ik zeg niet dat wij in de plaats moeten komen van die beoordelingscommissies, maar we moeten ze toch kritisch tegen het licht durven houden. Dat zal waarschijnlijk deel uitmaken van een evaluatie van het decreet en het onderzoek naar de wijze waarop het beter zou kunnen gebeuren. Maar laat ons niet zeggen dat we naïef zijn of dat we daar geen aandacht voor hebben, maar dat het tegendeel waar is.

De heer Bart Caron: Ik wil over dat laatste iets zeggen omdat het te maken heeft met de procedure. Ik heb intrinsiek en als uitgangspunt vertrouwen in commissieleden, anders moeten we ze niet aanstellen. Ik citeer u, minister: we moeten ze niet aanstellen als we ze niet vertrouwen. Aan de andere kant zijn er een aantal adviezen die vragen oproepen. We zijn al bezig over de grondige evaluatie. Ik vind dat we die vragen moeten durven stellen in een grondige evaluatie. Collega's, ik hoed me ervoor om daar onvoorzichtig in te zijn, en ik nodig jullie uit om dat ook te doen. Als we het vertrouwen in de commissieleden maar ook in de administratie voor het zakelijk advies in vraag stellen, dan worden alle fundamenten van de beslissingsprocedure overboord gegooid. Ik zeg niet dat het niet beter kan. Het kan zeker beter, daar ben ik het mee eens. Ik zou wel graag hebben, behalve omgekeerd aantoonbaar, dat we toch uitgaan van de expertise die we hebben. Als er iets is waar ik als politicus terughoudend in ben, dan is het om smaakuitspraken te doen over de kunsten. Dat laat ik liever over aan experts. Hun oordeel over de kwaliteit van kunst moet leidinggevend zijn. Mijnheer De Coene, ik ben voorzichtig. Ik vraag om voorzichtig te zijn en het werk van die commissies in eerste instantie te waarderen en in tweede orde te verbeteren waar het kan aan de systemen en de organisatie ervan, anders halen we de basis van onze beslissingswijze onderuit. Wat hebben we dan over?

De heer Paul Delva: Ik dank de collega's voor de interessante vragen. Mijnheer Caron, een van de elementen zou bijvoorbeeld kunnen zijn dat we het niet logisch vinden voor het kader waarvan ik voorstel om ervan af te wijken. Het kan bijvoorbeeld zijn om dat een aantal dossiers zodanig goed zijn dat ze twee keer positief scoren, laten we dan proberen daar een oplossing voor te vinden. Een ander element, dat u zelf hebt aangegeven, kan iets meer inhoudelijk zijn. Het eerste is louter procedureel.

U haalt het zelf aan, het ligt u blijkbaar na aan het hart, en terecht, we zouden kunnen beslissen om inhoudelijk naar diversiteit te kijken. Ik zou daar niets op tegen hebben. Ik herinner me dat de sector en de minister een charter hebben afgesloten. Daarin staat dat ze beide vragende partij waren om versnippering tegen te gaan. Dat mag daar ook deel van uitmaken. Ik denk dat er een aantal criteria kunnen worden opgesteld. Ik hoop dat de minister zich daar dan aan houdt.

Mijnheer Dehandschutter, ik zal heel duidelijk zijn. Ik heb tot nog toe geen straffe uitspraken gedaan in de pers, maar eigenlijk vraag ik aan de minister van Cultuur dat zij een oplossing vindt voor de vijftien dubbelpositief beoordeelde dossiers. Eventueel kan dat – maar ik hoop van niet – van het globaal geadviseerde subsidiebedrag worden afgeroomd. Dat idee doet de ronde. Ik weet dat niet. Ik vraag om te kijken naar die vijftien pijnlijke dossiers.

Mijnheer De Coene, ik viseerde niemand persoonlijk. We leven in een samenleving waar regels worden afgesproken. Die regels worden blijkbaar moeiteloos overtreden door heel wat

mensen. Ik ben blij dat we die discussie vandaag kunnen hebben. Ik zeg niet dat we licht over bepaalde praktijken moeten gaan. Ik zeg wel dat we samen met de sector moeten bekijken wat er de afgelopen weken is gebeurd. Misschien kan dat in de toekomst worden vermeden. Ik vind dat eigenlijk een kwade zaak, voor iedereen.

U weet dat ik samen met andere collega's vragende partij ben om over te gaan tot een grondige evaluatie van alle deelfacetten van het decreet. Ik ben daar voorstander van. De werking van de beoordelingscommissies zal daar een element van zijn. Ik heb geen mirakeloplossing. Ik zeg gewoon: laten we alles tegen het licht houden en zien wat verbeterd kan worden.

Ik pleit nog een keer nadrukkelijk voor het behoud van de 10 miljoen euro projectsubsidies.

De heer Philippe De Coene: Telkens als u dat zegt, mijnheer Delva, begint de heer Schueremans driftig te applaudisseren. Er zijn geen mirakeloplossingen, ik zou durven te pleiten voor enige pragmatiek. Er zijn inderdaad argumenten voor een gereserveerd substantieel deel voor projecten. Mocht nu blijken dat het aanbod groter zou zijn dan de vraag, dan is het toch niet verboden om te proberen te werken met de techniek van de communicerende vaten? Als het budget niet voor 100 procent wordt benut, kan dat geld toch worden gebruikt om alsnog soelaas te bieden aan structurele kunstorganisaties?

Dat zou kunnen. Laat ons dat afwachten. Laat ons dat niet uitsluiten. Dat volume van 10 procent hoe dan ook behouden, zelfs als er geen vraag naar is, lijkt mij niet de beste beschikbare techniek.

De heer Paul Delva: Ik ben het daar helemaal niet mee eens. Ik hoop en ik ben ervan overtuigd dat de sector creatief en springlevend genoeg is om waardevolle projecten in te dienen. Daar moet een aanzienlijk bedrag tegenover staan. Trouwens, die vraag komt uit de sector zelf. Dat staat in het charter dat de minister heeft afgesloten met de sector. Ik had daar respect voor. In budgettaire moeilijke tijden heeft de sector zelf beslist om het totale budget te herbekijken, de percentages te wijzigen van 97 en 3 procent naar 90 en 10 procent. Als we dat opnieuw willen wijzigen, moeten we dubbel omzichtig te werk gaan aangezien de sector daar zelf om gevraagd heeft.

De heer Bart Caron: Er is een evenwicht tussen de structurele meerjarensubsidiëring en de projecten, tussen instroom, doorstroom en uitstroom zeg maar. Dat evenwicht is delicaat. De minister wil dat herstellen. Wat ik ook niet graag zou willen, mijnheer Delva, minister, dat is dat u de projecten zou gaan gebruiken voor de mensen die geen meerjarige subsidies krijgen. Zij krijgen vaak gedurende vier jaar subsidies net genoeg om niet te stoppen, maar ook net te weinig om hun werk naar behoren te doen.

Ik wil ook geen oneigenlijk gebruik van de projectenpot voor mensen die net niet over de lat geraken. Die pot moet dienen voor afgeronde projecten, voor vernieuwing en voor instroom in de sector.

De heer Paul Delva: Ik ben het met u eens, mijnheer Caron.

Ik wil afsluiten met een korte haiku. Een beetje poëzie in het parlement mag toch wel.

Alles openbaar

Joke toch, niet zo, niet nu

Ons huiswerk is niet klaar

(Applaus)

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, collega's, ik ben de laatste spreker tenzij er in tussentijd nieuwe fracties zijn ontstaan, maar dat is bij mijn weten niet het geval.

Minister, uit de adviezen gepubliceerd op uw website blijkt dat vooral de provincie Limburg zwaar wordt getroffen: Krokusfestival Hasselt, Het Vervolg, TAKT-festival Dommelhof, Triënnale Hasselt, Zomeropera Alden Biesen en theatergroep De Queeste. Limburg wordt cultureel gestroopt.

Wij durven niet te denken dat dit uw wraak is voor minister-apostaat Lieten, die u in Uplace een mes in de rug stak.

Was uw transparantiebui verstandig? Dat hangt af van waar men de lat legt. Als u de norm hanteert van minister van betraande zaken Anciaux, dan is uw werkwijze een absolute vooruitgang. Toenmalig minister Anciaux hield immers alle adviezen angstvallig verborgen om achteraf naar persoonlijke voorkeur te kunnen ingrijpen. Dat leidde tot zeer actief lobbywerk achter de schermen. We gaan dus vooruit.

Mijnheer Caron, ik antwoord op geen enkele vraag omdat ik mijn dossiers niet heb ingestudeerd. Maar ik wil voor u wel een uitzondering maken.

De heer Bart Caron: Mijnheer Bouckaert, ik zal u verder niet meer onderbreken maar ik heb toch een opmerking. Ik wil het even hebben over een merkwaardig fenomeen tijdens alle vorige rondes. Het gaat niet over het publiek maken of over het geheim houden, dat speelt geen rol. De correcties die vroeger gebeurden, kwamen niet van één minister van al dan niet betraande zaken maar van de coalitiepartners die allemaal hun eigen dossier op de regerings-tafel hadden.

Ik wil wijzen op een merkwaardig fenomeen. Door hier en daar zaken op te vissen en door politiek overleg binnen de regering te organiseren, ging het kunstenbudget telkens met een schok omhoog. Telkens werden een aantal opgeviste organisaties in de enveloppe gestopt die middelen kregen. Vreemd misschien, of slecht, maar ik kan u wel verzekeren dat dit telkens leidde tot een groei van de middelen. Dat is toch ook een mooie zaak.

De heer Boudewijn Bouckaert: De groei van de middelen zal ook wel te maken hebben met een groei van het totale budget, mijnheer Caron.

De heer Bart Caron: De cohesie in de regering was toen wel iets groter. Men kwam toen met elkaar overeen om uit de algemene middelen voldoende budget te halen om dit soort depannages te doen. Ik heb de indruk dat het vandaag elk voor zich is.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, door de adviezen te publiceren, is alvast de lobbydruk naar adviserende instanties weggenomen. De lobbydruk wordt wel volledig naar u verplaatst. Indien ik in Uplace zou zijn, dan zou ik ook deze lobbymogelijkheid wegnemen door de adviezen tegelijkertijd met de subsidiebeslissingen te publiceren en zeer zorgvuldig aan te duiden op welke punten en waarom u van de adviezen afwijkt. Op die manier wordt het werk van de adviserende instanties gerespecteerd maar ook het primaat van de politiek.

De heisa over deze publicatie toont aan hoe kaduuk het huidige systeem wel is.

De minister staat onder zware druk van allerlei lobbyisten, en de ministers van de Vlaamse Regering laten hun collega maar wat spartelen. Dat is toch mijn indruk.

De heisa zou ons aan het denken moeten zetten over het ontwikkelen van een politiek minder kwetsbaar en geobjectiveerd systeem. Onze partij denkt daarbij vooral aan een vraaggestuurd systeem, via cultuurcheques die aan de bevolking worden gegeven, al dan niet inkomensafhankelijk. Uiteindelijk zullen daardoor die kunst en die culturele initiatieven succes hebben die door de burgers worden gemaakt. Er is weliswaar een politiek debat, over de vraag naar welke sectoren de cultuurcheques gaan. Dat debat kan hier worden gevoerd, in samenwerking met de minister, maar als die beslissingen eenmaal zijn genomen, ontstaat er een spontaan marktgedreven systeem om uit te maken wie die individuele subsidies krijgt. De politiek wordt dus niet uitgeschakeld, maar de individuele toewijzing wordt gedepolitiseerd. In de beeldende kunsten zou bijvoorbeeld een systeem zoals dat van de KunstKoop, dat in Nederland wordt gemanaged door de Mondriaan Stichting, kunnen worden ingevoerd.

Daarbij subsidieert de overheid de interest van leningen gedaan voor de aankoop van schilderijen of beeldhouwwerken.

Het argument dat de avant-garde daarmee geen kans meer zou krijgen, gaat niet op. Zo was de tweede helft van de 19e eeuw bijvoorbeeld de meest creatieve en innoverende periode in de schilderkunst, en dit gebeurde zonder enige overheidssubsidie. Wat in ons systeem wellicht niet zou worden gemaakt, denk ik, zijn kunstenaars die alleen maar willen choqueren, zoals de studente aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten (KASK) in Gent die jonge katten vermoordt om daar een kunstwerk mee te maken, en die dat op haar Facebookpagina heeft gezet.

Minister, ik hoop dat u deze heisa zult aangrijpen om een grondige evaluatie te doen. Diverse sprekers hebben dat al gezegd. Wel, het is dan ook het ogenblik om na te denken over radicalere alternatieven, zoals wij die voorstellen. Dat zal u veel heisa besparen. U zult aan echt beleid kunnen doen, in plaats van die individuele discussies. (*Applaus bij Vlaams Belang en LDD*)

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, geachte leden, eerlijk gezegd begrijp ik de commotie niet zo goed. Sommigen hebben wel een bijzonder slecht geheugen. Om te beginnen vallen deze adviezen onder de openbaarheid van bestuur. Dat weten we allemaal. Zoals hier ook al een aantal keer is gezegd, circuleren er allerlei adviezen via allerlei kanalen, en zijn er in bepaalde kranten zelfs al adviezen verschenen.

Er is inderdaad een trendbreuk gerealiseerd. Op 4 april van vorig jaar hebben we de start gegeven voor deze nieuwe meerjarige ronde van het Kunstendecreet. We hebben goede afspraken gemaakt met de steunpunten en de belangenbehartigers, en dat op drie manieren. Ik heb ten eerste toegelicht wat voor mij de belangrijke prioriteiten waren. Ik heb natuurlijk ook herhaald wat er in het Kunstendecreet staat. Ik kom daar straks nog op terug. Ik heb echter ook eigen beleidsprioriteiten meegegeven aan zowel de beoordelingscommissies als de adviescommissie, de steunpunten en de belangenbehartigers.

Ten tweede is er een charter afgesloten, een soort overeenkomst over het af te leggen traject, tussen steunpunten, belangenbehartigers en de Vlaamse Regering. Ten derde is er ook een draaiboek voorgelegd aan de adviescommissie en de beoordelingscommissies over hoe we verwachten dat zij de beoordelingen zouden doen. Op 4 april heb ik ook de ranking aan iedereen meegedeeld. Ik heb daar toen niemand kritiek op horen geven. Iedereen vond het goed dat er schottenloos zou worden beoordeeld.

Transparantie en openbaarheid: ik heb inderdaad beslist en aangekondigd aan de voltallige sector, die ook aanwezig was op het Cultuurforum, dat die adviezen openbaar zouden worden gemaakt. Ik heb ook heel expliciet gezegd dat dit een van de manieren was waarop wij in deze ronde van het Kunstendecreet zouden werken. Nu kan ik me niet van de indruk ontdoen dat sommigen niet goed weten in welke kader over deze nieuwe ronde van het Kunstendecreet moet worden beslist. Natuurlijk is er het decreet zelf. Dat is goedgekeurd in dit Vlaams Parlement en moet natuurlijk worden gevolgd.

In het Kunstendecreet staan heel duidelijke criteria, op basis waarvan de organisaties moeten worden beoordeeld. Het spreekt voor zich dat dat de enige basis is voor de beslissing van de adviescommissies en voor de definitieve beslissing van de Vlaamse Regering.

Voor alle duidelijkheid wil ik die criteria in het Kunstendecreet kort opsommen: profilering en positionering van de organisatie, de langetermijnvisie, de kwaliteit van de inhoudelijke concepten en de concrete uitwerking ervan, de landelijke en internationale uitstraling, samenwerking en netwerking met artistieke en niet-artistieke actoren in binnen- en buitenland, de haalbaarheid van de plannen, publieksgerichtheid, het sporen van het artistieke met het financiële beleidsplan en tot slot de concretisering van de interculturaliteit op het vlak van programmering, participatie, personeelsbeleid en bestuur.

Die criteria zijn belangrijk. Op basis daarvan moeten we ook de definitieve beslissing nemen. Het is goed om te weten dat de beslissing van de Vlaamse Regering ook aanvechtbaar is voor de Raad van State. We moeten ons op dit Kunstendecreet baseren.

Nog staat in het Kunstendecreet dat de definitieve beslissing wordt geadviseerd door adviescommissie en beoordelingscommissie. Die commissies worden vernoemd in het decreet, net als de manier waarop die worden aangeduid en voor welke termijn ze worden benoemd. Belangrijk is dat de beoordelingscommissies die nu de adviezen hebben geformuleerd, die ik op de website heb gepubliceerd, aangeduid zijn in 2008 voor vier jaar. Normaal gezien moeten er in september van dit jaar nieuwe commissies worden aangeduid.

Op 4 april heb ik ook enkele beleidsvisies meegegeven, zonder te raken aan het Kunstendecreet. Het zijn punten die voor mij als minister heel belangrijk zijn. Wie beweert dat er geen richtlijnen zijn meegegeven, heeft het fout. Ik haal ze nog eens aan. U kunt ze ook nalezen. De meeste van u, die ook in de commissie Cultuur zitten, hebben ze op 4 april al vernomen.

De belangrijke aandachtspunten die ik heb meegegeven aan de beoordelingscommissies en die van belang zullen zijn als we in de Vlaamse Regering beslissen, zijn de volgende: aandacht voor de individuele kunstenaar, duiden op samenwerking, een goede maatschappelijke inbedding, de relatie met onderwijs, welzijn en leefmilieu en tot slot spreiding en diversiteit. Het zijn vijf belangrijke aanbevelingen voor de beoordelingscommissies en het ruime veld.

Collega's, het charter dat ik heb afgesloten met steunpunten en belangenorganisaties, is ook meegedeeld aan de Vlaamse Regering. De collega's hebben er kennis van genomen. Belangrijk is dat in de gemaakte afspraken met de steunpunten, de belangenbehartigers en de Vlaamse Regering in dat charter, heel uitdrukkelijk staat wat we doen met de eindadviezen: "De minister van Cultuur en de Vlaamse Regering wijken in hun beslissing niet af van de uitgebrachte eindadviezen, tenzij die afwijking grondig wordt gemotiveerd." We waren het daarover eens. Het is zo meegedeeld aan de Vlaamse Regering. De handtekening staat eronder van alle steunpunten en belangenbehartigers en van mezelf als minister van Cultuur.

Wie zegt dat er een kaalslag is in Limburg, spreekt voor zijn beurt. Het zijn adviezen, er zijn nog geen beslissingen genomen. De beslissing zal worden genomen door de voltallige Vlaamse Regering voor eind juni. Dat traject is meegedeeld op 4 april. De sector is ermee akkoord gegaan en het is zo afgesproken in de Vlaamse Regering.

Mijnheer Caron, ik heb u toch op een foutje betrappt en de waarheid heeft zijn rechten. U hebt daarnet gezegd, onterecht denk ik, dat het een schande is als u de cijfers bekijkt, want in 2010 was er volgens u in het Kunstendecreet 97 miljoen euro en nu maar 87 miljoen euro. Mijnheer Caron, u moet eerlijk zijn. Voor die 97 miljoen euro hebt u bij de structurele subsidies van 2010 ter waarde van 93 miljoen euro de projectsubsidies van 4 miljoen euro geteld. U zou dus ook voor 2012 de projectmiddelen erbij moeten tellen.

In 2010 was er 97 miljoen euro uitgetrokken. Nu is er 99 miljoen euro ingeschreven in het Kunstendecreet. Wie beweert dat er zwaar gesnoeid is en dat er veel minder middelen zijn, heeft het dus fout. Er staat nu meer ingeschreven in Kunstendecreet dan in 2010, op basis waarvan de beslissingen genomen zijn in 2009, dus nog op het einde van de vorige legislatuur.

Sommige collega's hebben gevraagd waarom alleen die tabel is bekendgemaakt, en niet ook de onderliggende adviezen die door de verschillende commissies zijn opgemaakt. Het is de intentie om ook die 700 verschillende adviezen die zijn uitgebracht, en die ook dieper ingaan op opmerkingen die zijn gemaakt door de organisaties, openbaar te maken. We moeten daarbij echter opletten dat we niet ingaan tegen de wet op de privacy. In een aantal van die onderliggende, meer uitgebreide adviezen staan namen of verwijzingen naar individuen. Het agentschap is op dit moment die 700 adviezen aan het screenen op elementen die in strijd zijn met de wet op de privacy, zodat we die eruit kunnen halen. En dan zullen die adviezen evengoed openbaar worden gemaakt, zodat alle informatie ter beschikking is.

Ik heb heel veel gehoord en gelezen over de beoordelingscommissie. Die manier van werken is in dit parlement beslist. Dit is een uitvoering van het Kunstendecreet. Ik heb altijd gezegd dat we in deze ronde het Kunstendecreet nog perfect uitvoeren. Maar laat ons na deze ronde eens alles op een rijtje zetten en kijken waar het Kunstendecreet eventueel kan worden bijgestuurd. We kunnen daarbij nog alle richtingen uit. Dat is een oefening die we moeten doen na deze structurele ronde. Na de derde keer dat het Kunstendecreet op die manier wordt toegepast, is het goed om een grondige evaluatie te maken en te kijken waar we kunnen bijsturen, waar het beter kan en waar het Kunstendecreet behouden mag worden zoals het vandaag bestaat.

Er wordt met betrekking tot de beoordelingscommissie gesproken over twijfels, over belangenvermenging. Ik wil meegeven dat het geen gemakkelijke taak is om in zo'n beoordelingscommissie te zitten. Het is de bedoeling dat in die commissies mensen zitten uit het veld. Vlaanderen is niet zo groot, dus je komt al gauw uit bij een aantal mensen die op de een of andere manier bij organisaties betrokken zijn. De commissies, zoals die vandaag bestaan, zijn aangeduid in 2008, tijdens de vorige legislatuur. Die zetelen voor vier jaar. Er zijn intussen een paar bijstellingen gebeurd. Er zijn een aantal mensen gestopt, maar dat is heel miniem.

Ik wil ook meegeven dat die commissies over een deontologische code beschikken. Er zijn duidelijke afspraken dat wie in een bepaalde organisatie zetelt of daarbij betrokken is, niet mee mag beoordelen wanneer dat dossier op tafel ligt. Dat wordt nauwgezet gerespecteerd. Het zou trouwens een vormfout voor de Raad van State kunnen zijn indien dat niet zou gebeuren. Op die manier is er dus absoluut geen belangenvermenging. Maar het is natuurlijk wel evident dat in die commissies mensen uit de sector zelf zitten, mensen die de sector kennen.

Mijnheer Caron, u spreekt over een kaalslag, over de kaasschaaf, over besparingen. Dat is allemaal voorbarig. Wij zullen met de voltallige Vlaamse Regering een beslissing nemen voor eind juni. Alle conclusies die nu getrokken worden uit voorliggende adviezen, zijn voorbarig. Ik zal er ook geen verdere uitspraken over doen. Alle uitspraken die ik doe, kunnen immers ook in de procedure voor de Raad van State gebruikt worden. Wij zullen in alle wijsheid en sereniteit, op basis van het charter, zoals het ook op de ministerraad van de Vlaamse Regering is geweest, en op basis van de afspraken met de sectoren, de steunpunten en de belangenbehartigers, alles op een rijtje zetten en een goede beslissing nemen, zodat wij voldoen aan de criteria in het Kunstendecreet en dat ook de beleidsaanbevelingen die ik aan de sector heb meegegeven, aan bod komen.

Ik dank alle collega's die hun steun hebben geuit voor het feit dat wij in alle transparantie en openheid de adviezen hebben bekendgemaakt. Ik dank ook de collega's die pleiten voor een krachtig cultuurbeleid. U weet dat u daarvoor in mij een bondgenoot vindt. Ik ben ervan overtuigd dat wij voor eind juni met de Vlaamse Regering een goede beslissing zullen kunnen nemen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Bart Caron: Sommige partijen blinken uit in forse uitspraken, andere in weinigzeggendheid.

Minister, u hebt gelijk dat het beter is om het bekend te maken als er lekken zijn. Maar het stond niet in het charter dat u de adviezen op deze manier openbaar zou maken. Dat is nooit de bedoeling geweest. U hebt het gedaan omdat er zoveel lekken waren. U geeft zelf het bewijs door te zeggen dat de administratie bezig is met het screenen van individuele adviezen op privacyelementen, om ze dan online te zetten. Dat betekent dat u de adviezen overhaast op het internet hebt gezet. Maar dat is niet zo erg.

Ik deel uiteraard het principe van de schottenloosheid. Maar, minister, het heeft niet gewerkt. U moet eens kijken naar de organisaties die een aanvraag hebben ingediend en die of in verschillende artistieke disciplines actief zijn of op andere maatschappelijke terreinen, van

media of technologie, ook actief zijn: ze vallen bijna overal uit de boot. De schottenloosheid werkt dus niet. De ranking heeft de schottenloosheid niet bevorderd, maar tegengewerkt. Er kwam een verharding per sector in plaats van schottenloosheid.

Minister, u hebt aandachtspunten meegegeven. Het decreet laat u toe om prioriteiten te bepalen. U hebt daar niet voor gekozen. U hebt gekozen voor aandachtspunten, die u niet zo bindend wilde maken. Ik herinner mij dat heel goed. Inhoudelijk kan ik die aandachtspunten met u delen. Bijvoorbeeld over spreiding en diversiteit, samenwerking met onderwijs, enzovoort. Daar gaat het niet over. Dat zijn relatief vrijblijvende aandachtspunten waar commissies mee aan de slag gaan. Maar u bent minister van Cultuur en u mag wat dat betreft meer sturend optreden. U mag duidelijk, vanuit uw intenties, accenten leggen. U hebt dat nagelaten.

U hebt mij op een fout betrappt. Ik ben daar blij om: het siert uw vakkennis ter zake ondertussen. Maar ik ga toch een kleine relativering maken. U hebt gelijk voor wat de absolute cijfers betreft. U hebt met de kaasschaaf ongeveer 5 miljoen euro weggehaald. Daarvan is een klein beetje teruggekomen via een gedeeltelijke indexering. Niettemin is het voor de hele sector – in de samentelling van projectmiddelen en structurele middelen – geen grote achteruitgang. We verliezen vier jaar de index. De overheveling van de projectenpot maakt dat de slag of de ‘cut’ vrij diep is. Ik heb één jaar geleden bepleit om voor de projectenpot naar de 10 procent te gaan: niet in één keer maar in twee keer twee jaar. Dat had die overgang wat gematigder moeten maken. U hebt ervoor gekozen om dat anders te doen. Daardoor is het een pijnlijke zaak voor de sector. Daardoor wordt heel veel geleden en zullen er in de culturele sector heel veel jobs verdwijnen.

U hebt niet gezegd welke intenties u hebt met betrekking tot het geadviseerde budget, tot het dubbel positief geadviseerde, tot de regionale spreiding, tot kwetsbare groepen, enzovoort. Ik betreur dat. Maar ik respecteer dat u dat in regeringskringen wilt doen.

Ik heb u betrappt op een contradictie in de termen. U zei dat u in de Vlaamse Regering in alle sereniteit zult beslissen, maar dat is een contradictie in de termen.

De heer Lieven Dehandschutter: Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Ik neem akte van het feit dat de onderliggende adviezen binnenkort zullen worden bekendgemaakt, uiteraard met respect voor de privacy waar dat nodig is. Dan zal het voor de betrokken organisaties duidelijk zijn waarop de appreciatie of het oordeel dat hen is toebedeeld, steunt.

Ik hoop en verwacht dat de regering niet alleen in alle sereniteit maar in alle wijsheid – en dat was, mijnheer Caron, wat minister Schauvliege zei – een beslissing zal nemen en dat afwijkingen van adviezen grondig zullen worden gemotiveerd. Ik ben het eens met de heer Delva dat dit dan wel duidelijk moet worden geëxpliciteerd. Ik heb er een aantal elementen aan toegevoegd die mee kunnen spelen. Minister, elk menselijk handelen is feilbaar, maar ik verwacht dat ook wat de individuele adviezen betreft nauwgezet wordt nagegaan of de criteria en de visie die u hebt uiteengezet, nauwlettend werden gevolgd.

Tot slot zullen dit debat en wat er nu is gebeurd, belangrijke elementen zijn in de evaluatie die we in dit parlement en de commissie Cultuur van het Kunstendecreet zullen moeten maken. Daarbij zullen we oog moeten hebben voor de precieze taakomschrijving en de samenstelling van de commissies, en voor de procedures die moeten worden gevolgd. Dat moet zorgvuldig gebeuren. We moeten ook nagaan of er geen methodes zijn om de lekken te beperken. Uitsluiten kun je nooit, maar je kunt ze toch wel beperken.

De heer Chris Janssens: Minister, ik heb mezelf en enkele collega's expliciet horen vragen naar wat met die vijftien organisaties die positief werden beoordeeld, maar die uiteindelijk geen subsidie gaan krijgen. Voorziet u voor hen in een alternatief? Gaat u op zoek naar bijkomend budget? Of zijn er voor hen geen problemen voor het feit dat ze positief werden geadviseerd, maar dat ze aan het eind van de rit niet worden gehonoreerd?

U hebt ook verwezen naar het charter. Daarin staat dat u een evaluatie en aanpassing van het Kunstendecreet in het vooruitzicht stelt. Wanneer kunnen we dat verwachten? Kunt u daar een timing op plakken?

Minister, u zegt dat het vallen onder openbaarheid van bestuur van de adviezen de reden is om ze online te zetten. Het is een goed initiatief dat u de intentie hebt om ook de andere adviezen, de motivering en het wederwoord van de organisaties op de preadviezen, als dat niet in conflict is met de privacywetgeving, online te plaatsen.

Ik blijf op dit moment de indruk hebben dat u na het Uplace-debacle niet opnieuw de zwartepiet toegeschoven wilde krijgen, en dat u daarom de adviezen openbaar hebt gemaakt. Zo kunt u de hete aardappel doorschuiven naar de hele regering. Die moet dan tegen het einde van de maand een beslissing nemen. Voor u is dat een weet, voor ons een vraag. Wat we wel zeker weten, is dat u zich aan veel kritiek hebt blootgesteld en dat de cultuursector uw beleid maar matig kan waarderen.

Ik omschrijf het met een beeld. In de atletiek bestaat er zoiets als de steeplechase, de hindernisloop. Het is een loopwedstrijd waarbij u telkens over een balk moet springen. Na bijna drie jaar minister van Cultuur stelt de cultuursector vast dat de balken voor u te hoog waren en dat u te weinig horden succesvol hebt kunnen nemen. Minister, u hebt nog twee jaar in deze legislatuur om dat beeld bij te stellen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Philippe De Coene: Ik ben ervan overtuigd dat de minister en de Vlaamse Regering die horden ongetwijfeld zullen kunnen nemen. Er zijn mogelijkheden genoeg om die proberen te nemen met voldoende gezond verstand.

Minister, u hebt verwezen naar het beroemde charter van 4 april – ‘waar waart gij de vierden april’? We zaten inderdaad in de kelder en we hebben afgesproken dat we ons niet zouden moeien en dat we vooral niet meer zouden lobbyen. De sector zelf had eerst een afspraak gemaakt met zichzelf. Ik heb daar toen misschien laconiek op gereageerd. Men had beloofd dat men zou wieden in de eigen vraag. Ik heb gemerkt dat dat niet is gebeurd. Aan die preliminaire voorwaarde om dit charter te doen navolgen, is niet voldaan. Er zijn niet minder aanvragen, er zijn er meer. Ik ben niet verkeerd.

In dat charter staat: “De minister van Cultuur en de Vlaamse Regering wijken in hun beslissing niet af van de uitgebrachte eindadviezen, tenzij die afwijking grondig wordt gemotiveerd.” Met andere woorden, niets belet deze regering, indien nodig en indien goed gemotiveerd, om een beslissing te nemen die anders luidt dan wat vandaag op het internet staat.

Ik wil de collega’s wijzen op het volgende. Dankzij de transparantie en de lekken zijn we goed ingelicht. Binnen de categorie organisaties met een dubbel positief advies, zijn er 172 organisaties die erop vooruitgaan voor een totaalbedrag van 10,7 miljoen euro. Gisteren dacht ik dat ik had gerekend voor de komma, niet erachter en ik kwam tot 9 miljoen euro. Maar een correcte berekening leert dat het 10,7 miljoen euro is.

Met andere woorden 172 organisaties zullen er gemiddeld elk jaar 62.209 euro op vooruitgaan. En dan heb je spijtig genoeg 48 organisaties die in deze stand van zaken, ondanks een dubbel positief advies, samen 6,2 miljoen euro achteruitgaan, gemiddeld 129.166 euro per organisatie.

Is het verboden, mijnheer Caron en andere collega’s, om misschien toch even de piste van de interne solidariteit te bewandelen? Leg eens uit aan een normaal iemand dat in tijden van budgettaire rigiditeit – en vergist u zich niet, mijnheer Caron, met grote liefde voor de sector – iedereen inderdaad de vinger aan de knip houdt. Kunt u dan uitleggen aan mensen dat per saldo in dat Kunstendecreet nu 4,5 miljoen euro meer wordt uitgekeerd? Is het dan ondenkbaar om een systeem te hebben waarbij wordt opgeroepen om een beetje solidair met elkaar te zijn? Ik weet dat het in zo’n delicate wereld niet simpel is, want men spreekt veel over elkaar, maar weinig met elkaar. Als we zo’n systeem hebben, moeten we de armoede niet verdelen, maar kunnen we de rijkdom beter spreiden. Het zou kunnen dat u elders nog

wat middelen moet vinden, en ik hoop dat de Vlaamse Regering dat kan doen, maar er zijn ook een aantal andere pragmatische oplossingen mogelijk.

De heer Erik Arckens: Mijnheer Caron, uiteraard kan het geld in de projectenpot niet gebruikt worden ter reparatie van wie nu uit de boot valt. Mijnheer De Coene, u spreekt van organisaties die achteruitgaan, maar we hebben het ook over organisaties die in het totaal op nul worden gebracht – beeldt u het zich in. De projectenpot kan daar uiteraard niet voor dienen.

Wat mijn visie op cultuur betreft, minister, waarop u een antwoord hebt proberen te geven in verband met het primaat van de politiek, wil ik u toch wijzen op wat uw voorganger heeft gedaan. Daar wordt vaak een beetje spottend over gedaan. Destijds heeft hij de commissies bij zich geroepen in Vilvoorde. Hij heeft daar een toespraak gehouden die bekendstaat als een toespraak tegen de ascetische elite, namelijk tegen de beoordelingscommissies zelf. Hij deed dat om hun duidelijk de wacht aan te zeggen, om hen erop te wijzen dat ze zich moeten houden aan bepaalde kaders. Die kaders, minister, waren niet waterig. Ze pleitten voor culturele diversiteit. Dat wil zeggen dat er niet alleen experimenteel, maar ook ander theater gebracht mocht worden.

Ik wil u er ook op wijzen dat uw voorganger zich niet alleen verschulde achter juridische standpunten. Ik bedoel het goed met u hoor, maar ik wil u in alle eerlijkheid zeggen dat u een beetje te veel minister van culturele subsidies bent en dat de visie ontbreekt – daar blijf ik bij.

U zegt dat wat er wordt gezegd over de beoordelingscommissies, niet waar is, dat er een code bestaat. Dat is waar, als de organisatie waarin men betrokken is, aan bod komt, moet men buitengaan. Dat is uiteraard niet een totale ontleding van de hele wereld van beoordelingscommissies.

De lekken en het lobbyen kunnen we eigenlijk nooit tegengaan. Ik verwijs daarvoor naar het heel belangrijke artikel ‘Wie kennen we nog in de politiek’ van Wouter Hillaert, verschenen in rekto:verso, waarin ook de heren Caron en De Coene uitgebreid hun zegje doen. Ik raad het aan als lectuur voor iedereen die geïnteresseerd is in de materie.

De heer Paul Delva: Ik heb nog twee elementen. Een aantal collega’s hebben het al gezegd. Het spreekt voor zich dat de weg die we hebben afgelegd het laatste jaar en de weg die de minister nog zal afleggen de komende maand, het hele hobbelige parcours, een aanduiding is dat het inderdaad nodig is dat we echt gaan naar een grondige evaluatie van dit belangrijke decreet. Ik heb dat in het verleden al een paar keer gezegd.

Ik hoop dat wij daar heel snel werk van zullen maken.

Mijnheer De Coene, een van de belangrijke elementen in het charter is toch wel dat de sector zelf vragende partij is om naar een aantal gesubsidieerde organisaties te gaan, maar dat daartegenover een correcte financiering zou staan. Die woorden vallen geregeld: “een correcte financiering”. Wanneer u zegt dat veel organisaties positief werden beoordeeld en dus meer middelen krijgen, dan ben ik bereid daarnaar te kijken. Maar ik zou het enorm betreuren als wij een omgekeerde beweging zouden aanvatten en een aantal organisaties die eindelijk een correcte financiering krijgen, een deel van hun middelen zouden afnemen om die dan aan andere organisaties te geven. Ik sluit die deur niet, maar ik ben toch op mijn hoede. Ik denk niet dat wij moeten vervallen in een aanpak waarvan de sector niet meer wil weten.

Minister Joke Schauvliege: Ik heb de indruk dat een aantal collega’s niet goed weten hoe de procedure in elkaar zit. De vorige meerjarige ronde volgens het Kunstendecreet is ook al drie jaar geleden gebeurd. Het Kunstendecreet is in het Vlaams Parlement goedgekeurd, en daar moeten wij mee werken. Mijnheer Caron, u hebt aan de wieg van dat decreet gestaan. U zou dus moeten weten dat in 2009, op een moment dat is gepoogd om nieuwe criteria te formuleren, is opgemerkt dat de procedure dat niet toestaat. Als wij niet voorzichtig zijn, kan de Raad van State opmerken dat wij naast en buiten het Kunstendecreet hebben gewerkt.

Het is erg belangrijk dat de sector zelf heeft gevraagd om in meer projectmiddelen te voorzien. De sector vroeg 10 procent meer. Beweren dat de sector uit de lucht valt, klopt niet. De preadviezen zijn aan alle organisaties overgemaakt. Alle organisaties waren van het globale plaatje op de hoogte. Ik hoor ook dat ik niet op vragen zou antwoorden. Men vraagt mij ook wat er met de vijftien organisaties die uit de boot vallen, zal gebeuren. Men vraagt wat er met de budgetten zal gebeuren. De heer De Coene pleit voor een status-quo. De heer Arckens zegt dat er te veel subsidies worden gegeven. Ik heb duidelijk gezegd dat ik niet kan en niet zal vooruitlopen op de beslissing van de Vlaamse Regering. Alles wordt collegiaal doorgepraat en beslist. In afwachting zal ik geen enkele verklaring afleggen over de wijze waarop wij met deze adviezen zullen omgaan. Eind juni zal de Vlaamse Regering daar een definitieve beslissing over nemen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Moties

De voorzitter: Door Open Vld en Groen samen en door het Vlaams Belang werden tot besluit van dit actualiteitsdebat moties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk om 21 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daar straks over uitspreken.

Het debat is gesloten.

■

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot verdaging van een agendapunt

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Caluwé bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Voorzitter, collega's, gezien het gevorderde uur en om het Vlaams Parlement niet nodeloos op kosten te jagen, stel ik voor dat de actuele vragen worden verschoven naar de bijeenkomst van volgende week. Wie het wil, kan zijn actuele vraag nog omzetten in een vraag om uitleg.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, collega's, ik had begrepen dat een verschuiving van de actuele vragen naar de plenaire vergadering van volgende week er niet voor zal zorgen dat het contingent van vragen dat zeker de kleinere oppositiepartijen kunnen stellen, zal worden verminderd.

De voorzitter: Het voorstel bestaat erin de vier actuele vragen te verdagen tot de plenaire vergadering van volgende week. Die vragen komen boven op het contingent van vragen van volgende week.

De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, collega's, dat betekent dan toch ook dat de actuele vragen die in de commissies als vragen om uitleg worden behandeld, nadien niet in de plenaire vergadering worden behandeld. Dat lijkt evident.

De voorzitter: Ja, ik begrijp u, mijnheer Reekmans. Ik dank u voor uw intelligente opmerking.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, ik ben natuurlijk niet zo onderlegd als jullie, maar ik dacht dat een actuele vraag actueel moet zijn en dat het de week nadien geen actuele vraag meer is.

De voorzitter: Voor alle duidelijkheid: de beslissing moet worden genomen bij eenparigheid van stemmen. Zodra er één tegenstem is, gaat het niet door. Dat is ook een bescherming van de oppositie, als u mij begrijpt.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, ik wil alleen benadrukken dat dit voorstel niet van de oppositie komt. Maar goed, als er unanimitéit is, zullen we ons daar niet tegen verzetten. Als de meerderheid ooit echter nog eens met zo'n voorstel komt, zou ze dat misschien iets vroeger kenbaar kunnen maken. Het is moeilijk om de ministers hier te houden en ze dan terug naar huis te sturen zonder dat ze op vragen kunnen antwoorden. Dat moet toch ook in overweging worden genomen.

De voorzitter: Mijnheer Van Hauthem, het is niet moeilijk om de ministers hier te houden, hoor. De ministers staan ter beschikking van het parlement. Punt.

De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, ik wil geen spelbreker zijn. Het gaat echter slechts over vier vragen. Dat is een halfuur werk. (*Rumoer. Opmerkingen*)

Maar de regering is nog aanwezig. Goed.

De voorzitter: Het voorstel is als volgt: wij verdagen de actuele vragen tot volgende week woensdag, en die actuele vragen komen bovenop de quota van de volgende week. Zoals de heer Vandaele zegt, is het inderdaad een beetje een ondergraving van het begrip actualiteit, maar goed, het parlement is meester.

De beslissing wordt genomen bij eenparigheid van stemmen.

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot verdaging van de actuele vragen tot de plenaire vergadering van volgende week.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel is aangenomen.

Ik wil er even de aandacht op vestigen dat de agenda's vanaf 20 juni zwaarder worden. Er moet namelijk een hele rits decreten worden goedgekeurd.

Het incident is gesloten.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen en munitie – 1371 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 7

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Bart Caron en Filip Watteeuw en mevrouw Mieke Vogels houdende de overdracht, in-, uit- en doorvoer, transit en tussenhandel van vuurwapens voor civiel gebruik, defensiegerelateerde producten en ander voor militair gebruik of ordehandhaving dienstig materiaal en daaraan verbonden technologie – 944 (2010-2011) – Nrs. 1 tot en met 4

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn het ontwerp van decreet betreffende de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen en munitie en het voorstel van decreet van de heren Bart Caron en Filip Watteeuw en mevrouw Mieke Vogels houdende de overdracht, in-, uit-, en doorvoer, transit en tussenhandel van vuurwapens voor civiel gebruik, defensiegerelateerde producten en ander voor militair gebruik of ordehandhaving dienstig materiaal en daaraan verbonden technologie, die door de commissie in samenhang zijn behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking werd genomen. Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Ik kan daar bijzonder kort over zijn. We hebben daar uitgebreid werk aan besteed. Ik heb er daarnet al het woord over gevoerd tijdens het debat.

Het is goed dat er eindelijk een Vlaamse regelgeving is waarin de Europese richtlijnen geïmplementeerd zijn. Het werd tijd dat dit decreet er kwam, want de problematiek is al een hele tijd geregionaliseerd. We schrijven ons op een goede manier in in de Europese afspraken. Tegelijk zorgen we ervoor dat een aantal administratieve lasten voor bedrijven verminderen, maar ook dat de nodige garanties voor controle blijven. Op een aantal punten zijn we zelfs strenger geworden.

De voorzitter: De heer Creyelman heeft het woord. Hij is niet aanwezig.

Mevrouw Brusseel heeft het woord. Zij is niet aanwezig.

De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, collega's, ik had gezegd dat ik verslag zou uitbrengen, maar dat ga ik niet doen omdat het al laat is. Ik ga toch een iets langer betoog houden dan een betoogje van op de bank.

Dit ontwerp van decreet is een sluitstuk van een materie die reeds lang aansleept en die haar oorsprong kent – wat het Vlaams luik betreft – tien jaar geleden. De meesten onder u zullen zich herinneren dat de bevoegdheid over wapenhandel tot tien jaar geleden een federale bevoegdheid was, hoewel er toen reeds een vorm van regionalisering bestond. Het was zo dat Franstalige wapenuitvoerlicenties ondertekend werden door een Franstalige federale minister en dat Nederlandstalige uitvoerlicenties toen al werden ondertekend door een Vlaamse federale minister. Toen kwam de Nepalcrisis en raakte alles in een redelijke stroomversnelling: de definitieve regionalisering van de wapenhandel was een feit.

Het was meteen het startschot voor een aantal initiatieven met betrekking tot een wetgevend kader rond de wapenhandel, maar het was ook de aanleiding om een Vlaams Vredesinstituut op te richten. Er was in het parlement een afspraak om een Vlaams Vredesinstituut op te richten om de Vlaamse Regering bij te staan in deze materie. Het instituut bestaat nog altijd en ik ben blij dat ik een van de stichters en oprichters was.

In de vorige legislatuur zijn een aantal voorstellen van decreten gedaan door diverse partijen. Er zijn toen ook pogingen ondernomen door de regering om een decreet te maken. Geen enkel van die initiatieven heeft de hele procedure doorlopen wat erop wijst dat dit ook niet de meest eenvoudige materie is en waar ook de ideologische verschillen vaak groter zijn dan men op het eerste gezicht zou denken.

Minister-president, het is ook uw grote verdienste in deze legislatuur dat we er na tien jaar eindelijk in geslaagd zijn om, ondanks die ideologische verschillen, te komen tot een ontwerp van decreet. Het is een evenwichtig ontwerp van decreet waarover de gesprekken binnen de meerderheid niet altijd even gemakkelijk zijn geweest, maar ze zijn altijd binnenskamers gebleven. Ook dat lukt de meerderheid. Ik denk dat we dit ontwerp van decreet op een goede manier tot stand hebben gebracht, waarbij de regering haar rol heeft gespeeld, waarbij het parlement zijn rol heeft gespeeld. De gesprekken waren niet altijd gemakkelijk, maar verliepen wel in een constructieve sfeer.

Er is inderdaad aanvaard dat ook Vlaamse technologische bedrijven handel kunnen drijven met het buitenland. Maar er is ook een ethisch kader geschapen waarbinnen die handel mogelijk blijft. Dat ethisch kader, gekoppeld aan de economische belangen, staat ook in het regeerakkoord ingeschreven.

Collega's, het zal u niet verbazen dat ik toch even de nadruk wil leggen op dat ethisch kader en de criteria. Er is een belangrijk kader geschapen waarbij rekening wordt gehouden met belangrijke criteria. Ik som er enkele op. Er is de eerbiediging van de mensenrechten in het land van eindgebruik en de naleving van het internationaal humanitair recht door dat land. Er wordt rekening gehouden met de interne situatie van het land van eindgebruik ten gevolge van spanningen of gewapende conflicten, de handhaving van vrede, veiligheid en stabiliteit in de ontvangende regio; het gedrag van het land dat de goederen of technologie in kwestie koopt tegenover de internationale gemeenschap; de houding van dat land tegenover terrorisme; de aard van zijn bondgenootschappen en de eerbiediging van het internationaal recht; het gevaar dat de goederen of technologie in kwestie in het land van bestemming of het land van eindgebruik een andere bestemming krijgen of onder ongewenste voorwaarden opnieuw worden uitgevoerd.

Daar blijft het niet bij. Er zijn nog een aantal bijkomende criteria gemaakt die trouwens bij amendement nog wat zijn verzwagd. Dan beginnen we te spreken over een aantal uitsluitingsgronden. De rechten van het kind in het land van eindgebruik worden in rekening gebracht. De aanvraag wordt in ieder geval geweigerd als vaststaat dat kindsoldaten worden ingezet in het geregelde leger. Er wordt rekening gehouden met de houding van het land van eindgebruik ten opzichte van de doodstraf. Er wordt rekening gehouden met vuurwapengeweld in het land van eindgebruik en met gendergerelateerd geweld. Het is de verdienste van dit ontwerp van decreet dat het uitvoerig rekening houdt met al deze zaken.

Dat dit ontwerp van decreet evenwichtig is, collega's, wordt ook erkend door het Vlaams Vredesinstituut. Daarom heb ik het daarstraks ook naar voren gebracht. Het is het instituut par excellence dat het parlement en de regering in deze materie moet bijstaan en adviseren. Het Vlaams Vredesinstituut zegt letterlijk: "In het geheel beschouwd is het decreet een evenwichtig decreet waarin verschillende aspecten van exportcontrole op coherente wijze geïntegreerd worden." Ik denk dat dit weinig aan de verbeelding overlaat.

Ik heb daarjuist gezegd dat ook het parlement volop zijn rol heeft gespeeld. Dat mag ook blijken uit de 52 amendementen die zijn ingediend en stuk voor stuk werden besproken. Heel wat amendementen zijn ook in de commissie aanvaard, zowel amendementen van de meerderheid als van de oppositie.

Collega's, minister-president, of dit decreet de toets van de duurzaamheid zal doorstaan, zal de toekomst uitwijzen. Wapenhandel is nu eenmaal geen exacte wetenschap en er zal altijd ruimte zijn voor interpretatie en afweging. Als sp.a'er wil en durf ik ervoor pleiten om steeds

het voorzorgsprincipe te hanteren. Dat betekent dat als er twijfel is, er wat ons betreft geen handel kan bestaan. Het ontwerp van decreet geeft u, minister-president, of wie daar in de toekomst voor bevoegd is, daarvoor een handig kader. Dat heb ik daarjuist al gezegd.

Ik rond langzaam af. Minister-president, ik denk dat wij in de nabije toekomst nog twee afspraken met elkaar hebben. De eerste afspraak betreft transparantie. We hebben vorige week het jaarlijks verslag in de commissie behandeld. We hebben het deze keer zeer kort gedaan, maar het was meteen de laatste keer dat we het hebben gedaan op de manier waarop we het tot nu toe deden. Het volgende verslag zal aan de hand van de bepalingen in dit ontwerp van decreet gebeuren. Ik hoop in elk geval dat we de weg van transparantie die reeds onder de ministers Ceysens en Moerman werd ingezet en door u werd voortgezet, almaar kunnen verbeteren. Ik denk dat niemand er belang bij heeft om geheim te doen over al dan niet vergunde wapentransacties.

Een tweede afspraak die we hebben, minister-president, gaat over de uitvoeringsbesluiten. Het ontwerp van decreet geeft heel veel macht – als ik het zo mag uitdrukken – aan de Vlaamse Regering. Die uitvoeringsbesluiten zijn er op dit moment niet. Ze zullen uiteraard een en ander van het ontwerp van decreet verder bepalen. Ik kijk daar samen met u naar uit.

Minister-president, collega's, ik denk dat we over dit werkstuk best tevreden mogen zijn. Tien jaar na de regionalisering van de wapenhandel hebben we een eigen Vlaams ontwerp van decreet. Alle regeringspartners kunnen zich erin vinden. Dat is een goede zaak. Ik ben blij dat we daar op een constructieve manier aan hebben kunnen werken en dat we nu een eigen Vlaams regelkader hebben om deze moeilijke materie te behandelen. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Voorzitter, ik heb na de heren Caluwé en Roegiers niet zoveel relevants meer toe te voegen. Ik ga de collega's daar ook niet mee lastig vallen. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Reekmans is er niet. De heer Caron komt nu aan de beurt en dan de heer Creyelman. Men moet maar tijdig aanwezig zijn als men wil spreken.

De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Collega's, we hebben in de commissie inderdaad een zeer grondig en uitgebreid debat gehouden. We hebben gepraat over het ontwerp van decreet, over de bepalingen en de amendementen enzovoort. Ik wil de discussie niet hervatten. Ik zal mijn kritische bedenkingen uiten.

Wie het volgt, weet het: dit soort thema's balanceert tussen economische en humanitaire belangen. Aan de ene kant staat het Vlaamse bedrijfsleven, de producenten van defensie-gerelateerde materialen, en aan de andere kant humanitaire belangen zoals het vermijden van internationale conflicten en burgeroorlog, van onderdrukking en repressie en van het schenden van mensenrechten. Die moeilijke evenwichtsoefening moet elk land maken. Vlaanderen maakt ze nu ook eindelijk en vervangt de federale wet door Vlaamse regelgeving. Vlaanderen moet dat ook doen. Er is een Europese aanbeveling die ons verplicht om voor 30 juni de Europese richtlijn in eigen wetgeving om te zetten. Dat doen we ook.

Het ontwerp van decreet is niet allemaal kommer en kwel. Voor wie het niet weet: Groen heeft zelf een voorstel van decreet geschreven. Dat staat ook geagendeerd. We hebben daar heel veel energie en werk ingestopt. We hebben daar samen met de vredesbeweging over nagedacht. Wij gaan verder op een aantal terreinen. Ik zal daar nog op terugkomen.

Het is niet allemaal kommer en kwel omdat we onderhevig zijn aan de Europese regels. Die bevatten een aantal palingen waardoor onze bevoegdheid intracommunautair wordt in Vlaanderen; ze wordt daardoor beperkt. Doordat sommige zaken Europees worden geregeld, wordt onder meer het systeem van algemene en globale vergunningen ingevoerd, waardoor we export naar Europese landen en derde verantwoordelijkheid aan onze buurlanden of andere Europese landen moeten overdragen. Dat belet ons gedeeltelijk om eigen controle verder toe te passen.

Minister-president, daar bent u straks voor verantwoordelijk. Hoe zwaar of licht die kommer en kwel is, zoals de heer Roegiers zei, er is heel veel interpretatieruimte over voor de uitvoeringsbesluiten, voor u en uw diensten. Ik roep u op om die ruimte niet te breed te maken. Ik weet het, we verschillen op een aantal punten van mening, onder meer over de evenwichtsoefening tussen economische en humanitaire belangen. We zijn het er wel over eens dat export moet kunnen indien nodig. Als dat niet gevaarlijk is voor andere mensen hebben we daar geen probleem mee, en voor zover, en dat is het meest precaire punt, wij vanuit Vlaanderen maar zicht hebben op de bestemming en toepassing van mogelijke wapensystemen. Dat is de sleutel van het geheel. Beleid voeren kan maar als we weten waar het defensiegerelateerde materiaal naartoe gaat, ook als het wordt ingevoerd, hoe het verscheept en verhandeld wordt, waar dan ook, als we weten of het over tussenhandel of transit gaat. Pas dan kunnen we dat inzicht krijgen.

Het probleem is dat we vandaag voor ruim de helft niet hebben en morgen nog voor veel meer. Wij voeren immers heel veel uit met als eindbestemming het bedrijfsleven, de industrie. Zo staat het ook in de verslagen die aan het parlement worden bezorgd. Morgen zal er ook nog staan dat er bijvoorbeeld uitgevoerd is naar Frankrijk. Wij kennen dan de eindbestemming niet omdat Frankrijk daarvoor verantwoordelijk is. Ik durf hardop te zeggen, minister-president, dat wij morgen van 70 procent van het Vlaams defensiegerelateerd materiaal de eindbestemming en toepassing niet zullen kennen. We zullen nog meer dan vandaag verbaasd zijn wanneer bijvoorbeeld een vliegsimulator voor Israël is opgesteld in Amerika maar gemaakt is door een bedrijf bij ons dat ik liever even niet noem. Dergelijke situaties zullen in aantal toenemen.

Datzelfde bedrijf levert visualisatieschermen voor kernonderzeeërs van het Amerikaanse leger. Dat stond in het jaarrapport. Mijnheer Roegiers, u verwijst graag naar het Vredesinstituut dat een zinvol instituut is. U ligt mee aan de basis daarvan. In hun jaarverslag lees ik echter dit soort zaken.

Minister-president, ik wil u op vijf aandachtspunten wijzen. Een daarvan is de strakke controle op het eindgebruik van wapens. Met andere woorden, waar gaan ze naartoe en waarvoor dienen ze?

Een ander punt is het toezicht op wederuitvoering. U hebt daartoe de mogelijkheid gekregen in het decreet. U kunt toezien op de wederuitvoering. Wanneer we uitvoeren naar bijvoorbeeld Egypte of naar de Verenigde Staten, dan kunnen we regels opleggen om de wederuitvoering vanuit die landen te controleren en aan de toestemming van de Vlaamse Regering te onderwerpen. U moet daar vooral bij gevaarlijke situaties op toezien.

Een volgend punt is de catch-allregeling. Minister-president, u hebt een zeer open en minder strakke catch-allregeling gemaakt dan wij zouden willen. Ik heb begrepen dat morgen die visualisatieschermen die in tanks en kernonderzeeërs ingebouwd worden, aan de vergunningsplicht van Vlaanderen zullen ontsnappen. U antwoordt zo omzichtig op al mijn vragen dat ik niet anders kan dat dit zo te interpreteren. Ik vraag me af of dat wijs is. U hebt de mogelijkheid via het uitvoeringsbesluit om daar iets aan te doen. Ik roep u op om daar zeer aandachtig op toe te zien. Mijnheer Roegiers, deze keer is het niet zo dat het met sp.a nog slechter zou zijn, maar wel dat het nu met sp.a beter zal zijn. Ik roep u dan ook op om in de regering en bij de opmaak van de uitvoeringsbesluiten die door de regering worden goedgekeurd, toe te zien op dergelijke bepalingen.

Onze industrie is er niet mee gebaat om toepassingen, al zijn het schermen, nachtkijkers of ander materieel, te leveren die gebruikt kunnen worden in een internationaal conflict. De dag dat we op het Vlaamse tv-scherm Vlaams wapentuig zagen in het Midden-Oosten, waren we ook allemaal gechoqueerd. Voor de rest hebben we echter weinig gêne. Ik roep u op om dat te voorkomen en het voorzorgsprincipe maximaal te hanteren.

Het toepassingsgebied is te smal, minister-president. Ik heb het dan over de transit tussen handel en verzekeringen.

Tot slot wil ik het nog hebben over het vorderingsrecht van de vredesbeweging of van humanitaire organisaties zoals Amnesty International. Zij krijgen geen vorderingsrecht in Vlaanderen om bepaalde beslissingen van de Vlaamse Regering aan te vechten. Dat is jammer. U verwijst daarvoor naar de Raad van State. Ik vind dat een beetje mager. In veel andere sectoren, bijvoorbeeld in de milieusector, voorziet u wel in mogelijkheden waarbij de civiele samenleving kan optreden via georganiseerde structuren en via het door u zeer geliefde middenveld. Hier vermijdt u dat.

Tot slot, minister-president, roep ik u op om volledig te zijn in de verslaggeving aan het Vlaams Parlement, niet alleen over toegepaste maar ook over geweigerde vergunningen. Ik weet dat u daar een andere mening over hebt.

Ik wil niet dat morgen in een conflict in het Midden-Oosten of de Maghreb, Vlaams wapentuig, al is het toegepast, over het beeld schuift. Dat is mijn zorg, niet omdat ik het Vlaams bedrijfsleven dat niet gun maar omdat dit land toch het slagveld was van de Eerste Wereldoorlog. Over anderhalf jaar zullen wij terecht met veel poeha en met veel eerbied de gesneuvelden van 1914-1918 herdenken. Ik vind dat Vlaanderen tegen dan het modelland in Europa moet zijn dat streeft naar weinig wapenhandel en een sterk pacifisme. Ik hoop dat u dat zult uitdragen in uw uitvoeringsbesluiten.

De voorzitter: De heer Creyelman heeft het woord.

De heer Frank Creyelman: Voorzitter, geachte leden, als we het bij dit ontwerp van decreet hebben over de Vlaamse wapenhandel, dan moeten we dat toch eerst even relativëren. In wezen bestaat de Vlaamse wapenhandel niet. Er zijn enkel hoogtechnologische toepassingen die ook in wapensystemen kunnen worden gebruikt. U kent ze allemaal: beeldschermen, aardobservatiesystemen en dergelijke meer, en hier en daar wat primaire goederen, zoals rupsbanden, die ook in militair materiaal worden gebruikt. Als ik het in mijn betoog dus over de Vlaamse wapenhandel heb, dan is die relativering wat mij betreft altijd aanwezig.

Vlaanderen kent dus geen expliciete wapenhandel, dit in tegenstelling tot onze Waalse wapenbroeders – bij wijze van spreken –, die onder meer via FN nadrukkelijk op die wereldwijde markt aanwezig zijn. Dat simpele feit is natuurlijk de hoofdreden waarom het Waalse Gewest een hele tijd geleden vragende partij was voor een regionalisering van de wapenhandel. FN staat in dezen in Wallonië misschien zelfs niet voor Fabrique Nationale, maar voor een soort Waals Front National.

Als we een dergelijk ontwerp van decreet ontwikkelen, dan is het altijd opletten geblazen en moeten we een evenwicht zoeken tussen een aantal ethische factoren, zonder daarbij de economische factoren uit het oog te verliezen. Onze fractie onderschrijft die ethische factoren van dit ontwerp van decreet, maar kan zich niet vinden in een aantal clausules waarin Vlaanderen alweer heiliger wil zijn dan de paus, in de mate dat die paus natuurlijk nog heilig is. In dat verband zijn er geen zekerheden meer.

Dit ontwerp van decreet is een vrij correcte omzetting van de Europese richtlijn. Daarnaast worden de toetsingscriteria uit het Gemeenschappelijk Standpunt voor export buiten de Europese Unie in het ontwerp verankerd. Het positieve daaraan is dat er binnen de EU een bijna gelijk speelveld mogelijk wordt gemaakt voor onze bedrijven. We steunen dan ook grotendeels de wijze waarop het ontwerp de Europese regels omzet in ons recht, en hopen dat de wijze waarop de regering het toekomstige decreet zal toepassen ook in de praktijk zal zorgen voor de mogelijkheid voor onze bedrijven om eerlijk te concurreren met bedrijven uit andere Europese landen.

Toch kent dit ontwerp onzes inziens enkele gebreken bij de regeling van de extracommunautaire uitvoer. Een belangrijk gebrek is voor ons de catch-all. We hebben het daar in de commissie uitgebreid over gehad. Ik zal dat niet opnieuw doen.

Ik heb het bij het begin van mijn betoog al gezegd: Vlaanderen kent eigenlijk geen echte wapenindustrie. Vlaamse bedrijven zijn veelal toeleveranciers. Het is dan ook bijzonder

moeilijk voor Vlaamse bedrijven om van hun afnemers wederuitvoerplichtingen af te dwingen. Ook kennis van de uiteindelijke eindgebruiker is in dergelijke gevallen vrijwel onmogelijk. Vlaanderen kent in feite geen echte wapenindustrie, maar er zijn wel hoogtechnologische toepassingen die aan wapens kunnen worden toegevoegd om die slagkrachtiger en preciezer te maken.

Als ik nu een heel cynisch persoon was, wat ik uiteraard niet ben, dan zou ik daar zelfs aan kunnen toevoegen dat men, dankzij die Vlaamse hoogtechnologische inbreng in de wapenindustrie, wapens veel gericht kan gebruiken zonder al te veel ‘collateral damage’, zonder al te veel onschuldige slachtoffers te maken. Vandaag vernamen we via de media dat de nummer twee van al-Qaida werd uitgeschakeld door een Amerikaanse drone. Vroeger zou men daar het halve land voor hebben platgebombardeerd. Hoeveel mensenlevens zou het uitschakelen van die terrorist hebben gered? Zou het kunnen dat in de drone Vlaamse technologie schuilt? Zo maakt OIP Sensor Systems bijvoorbeeld systemen voor wetenschappelijk onderzoek en aardobservatie, voornamelijk voor de ruimtevaart, maar die zijn natuurlijk ook bijzonder interessant in zo’n drone.

Wat is nu het beste? Moeten we nu meer in plaats van minder Vlaamse wapengerelateerde technologie uitvoeren? Natuurlijk niet, dit was de cynische benadering van dit gegeven. Ook onze fractie heeft natuurlijk oog voor het ethische aspect van wapengerelateerde handel, maar wat ik heb willen aantonen, is dat die ethische principes verpakken in een decreet in de praktijk niet altijd werkt. Onze fractie zal, omwille van die aangehaalde redenen, dit ontwerp van wapenhandeldecreet dan ook niet goedkeuren.

De heer Bart Caron: Mijnheer Creyelman, uw opmerking over die drones is wat demagogisch. Ook wij zijn niet tegen het gebruik van drones als we weten waarvoor, voor welk leger die eventueel ingebouwde Vlaamse toepassingen worden gebruikt. Het kan zijn dat ze worden gebruikt voor internationale toepassingen waar de Verenigde Naties ook achter staan. Dan is het ook zinvol. We zijn niet tegen de productie, we zijn voor inzicht in de productie. Waar komt dit terecht? Waarvoor wordt het gebruikt? Dat is het verschil.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Voorzitter, minister-president, geachte leden, zoals ik al zei in de commissie vinden wij het positief dat dit onderwerp er überhaupt is en dat de Europese richtlijn tegen 30 juni in werking zal kunnen treden. De deadline voor omzetting werd net niet gehaald in 2011, maar goed, dit is er nu en dat stemt ons tevreden.

In globo vinden wij het ontwerp van decreet vrij goed, omdat het een mooie poging is om de economische belangen van de Vlaamse bedrijven en bevolking te verzoenen met criteria op het vlak van ethiek en mensenrechten, om in te kunnen gaan tegen binnenlandse repressie, en om een zicht te hebben op wat er precies gebeurt inzake wapenhandel. In die zin vinden wij het een vooruitgang, maar ik wil toch stellen dat het voor ons niet perfect is. Er blijven twee knelpunten: de ‘catch-all’ en de wederuitvoerverbintenis. Op die beide punten was er een opportuniteit om voor de bedrijven onnodige administratieve lasten op te ruimen. Die kans heeft men laten liggen. Dat vinden wij jammer.

De Vlaamse Regering beweert altijd dat ze de concurrentiekracht van de innovatieve bedrijven belangrijk vindt, maar zeker in een beweeglijke sector als die van de technologie is de niet-kostengerelateerde competitiviteit cruciaal en de regeldrift van de Vlaamse overheid en de administratieve last die daaruit voortvloeit, zijn daar een rem op. Ik begrijp wel dat het niet zomaar om regeldrift gaat – sommige collega’s zouden mij misschien verwijten dat ik het zo simpel stel. Maar doordat veel van die administratieve last bij de bedrijven komt te liggen, waar de overheid eigenlijk de praktische kant zou kunnen behandelen, is dit negatief voor de bedrijven.

Wat de ‘catch-all’ betreft, heb ik de meerderheid vaak horen verwijzen naar een Europees ‘level playing field’. Dat is ook voor ons een streefdoel, maar aangezien er op dit moment nog geen volledige harmonisatie is tussen de lidstaten van de regels voor uitvoer van de ‘dual use’-producten, zit je daar een beetje vast. Er is wel een verplichting om een vergunning aan

te vragen op basis van de Europese verordening rond 'dual use'-goederen. Het gaat om goederen die militair kunnen worden gebruikt en die noodzakelijk zijn in bepaalde systemen. Die verordening bevat een uitgebreide lijst van goederen, die regelmatig wordt geactualiseerd.

Als we in Vlaanderen strenger willen zijn dan die Europese afspraken, mij goed, maar dan is de 'catch-all' niet het meest gelukkige instrument, aangezien er nog onzekerheid blijft voor de bedrijven. Ons voorstel om de Vlaamse Regering de mogelijkheid te geven om dan maar een aanvullende lijst van 'dual use'-goederen op te stellen, was er precies op gericht om de administratieve last bij de Vlaamse overheid te leggen, en niet bij de bedrijven en hun buitenlandse klanten, kwestie van de rechtszekerheid te verhogen en het concurrentienadeel weg te werken.

Tijdens de hoorzittingen was men duidelijk: de ons omringende landen leggen geen vergunningsplicht op voor heel wat producten die in Vlaanderen onder de 'catch-all' vallen. Het argument dat de markt te beweeglijk is en dat zo'n lijst niet toelaat om flexibel op evoluties in te spelen, snijdt volgens ons geen hout, want dan is de Europese lijst van 'dual use'-goederen ook betekenisloos.

Wij zijn uiteraard tevreden met een principe zoals dat van de wederuitvoerverbintenis, teneinde zicht te kunnen hebben op de beweging, maar de vertegenwoordigers van de technologische industrie waren tijdens de hoorzittingen niet mals voor de voorgestelde tekst en bestempelden hem als commercieel zeer schadelijk, weinig reëel effect voortbrengend enzovoort.

Ons amendement wilde de a-prioriverplichting om zo'n wederuitvoerclausule te hebben, verlichten. En dat hoeft niet te betekenen dat de controle van de overheid vervalst. Het zou hoe dan ook mogelijk blijven dat de bevoegde dienst van de Vlaamse overheid extra garanties kan eisen op het vlak van eindgebruik, ongeacht het land van eindgebruik. Opnieuw heeft men hier nagelaten om een administratieve drempel zo laag mogelijk te leggen en de overheid te verplichten om zelf enige flexibiliteit in te bouwen wanneer ze redenen tot bezorgdheid heeft.

Ook voor de betrokken diensten van de Vlaamse overheid was een scherpere focus beter geweest, lijkt ons. Zij zijn onmogelijk in staat om al die eindgebruikerclausules waterdicht te controleren.

Wij zijn ervan overtuigd dat die twee bepalingen in het ontwerp van decreet onze technologische bedrijven schade zullen toebrengen. Er zijn namelijk afnemers die weigeren om een hele administratieve procedure te doorlopen voor producten die op geen enkele lijst staan, noch de militaire lijst, noch de 'dual use'-lijst, noch een specifieke lijst uit de regio van herkomst van de producten, in dit geval Vlaanderen.

Vergeeten we niet dat de klanten van onze hoogtechnologische bedrijven tientallen of honderden toeleveranciers hebben, die elk één of meerdere onderdelen leveren voor een geïntegreerd systeem. Het is dus een illusie te denken dat een van die leveranciers in staat zal zijn een wederuitvoerplichting op te leggen. Daarom zal onze fractie zich onthouden bij deze stemming.

De heer Bart Caron: De Verenigde Staten van Amerika zijn op het vlak van exportvergunningen en wederuitvoeringen veel strenger dan Vlaanderen, België of Europese landen. Ze doen dat natuurlijk niet alleen uit humanitaire overwegingen, maar ook voor hun eigen internationale belang. Dus, om nu te zeggen dat we de lat hoog leggen...

Ik wil iets lelijks zeggen tegen de collega's van het Vlaams Belang. Ik vind het zeer merkwaardig dat het Vlaams Belang een rist amendementen indient die allemaal gebaseerd zijn op de standpunten van Agoria. Daar moet ik eens diep over nadenken. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik ben zeer blij dat voor deze delicate materie heel grondig parlementair werk is verricht. We zijn vertrokken van een ontwerp dat is overlegd binnen de Vlaamse Regering en ook met de parlementsleden van de meerderheid. Dan heeft de oppositie bij monde van de heer Caron een voorstel ingediend, waarover we uitgebreid hebben gediscussieerd. Er zijn ook heel wat amendementen ingediend.

Ik denk dat wij na een zeer zware namiddag met de goedkeuring van dit ontwerp van decreet, hopelijk, hebben aangetoond dat we ook in zeer delicate dossiers zoals dit het evenwicht vinden. Ik begrijp heel goed dat dit decreet moet worden uitgevoerd. De uitvoeringsbesluiten zijn belangrijk. In de praktijk moeten we dit evenwicht ook realiseren. Ik zal daarover samen met de diensten heel zorgvuldig waken.

Het Vlaams Parlement toont met de goedkeuring van dit ontwerp van decreet aan dat we na een zeer uitgebreide parlementaire bespreking komen tot een oplossing die bij vriend en vijand respect afdwingt, zoals ik begrepen heb, ook bij de oppositie. De oppositie heeft voorstellen geformuleerd, waarop ik ook uitgebreid heb proberen te antwoorden, uit respect voor al wie amendementen indient, en waarvoor dus dank.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1371/6*)

– *De artikelen 1 tot en met 27 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op artikel 28. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1371/7*)

De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

– *De artikelen 29 tot en met 54 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

MOTIE van de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck betreffende een belangenconflict – 1640 (2011-2012) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de motie van de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck betreffende een belangenconflict.

De bespreking is geopend.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: We hebben vorige week een belangenconflict ingediend, dat deze week is geagendeerd, ten aanzien van een van de elementen die passen in het door sommigen zo geroemde BHV-akkoord. Het gaat meer bepaald over het wetsvoorstel dat op dit ogenblik aanhangig is in de Senaat, tot wijziging van de wetten op de Raad van State. Dat wetsvoorstel heeft tot doel alle administratieve geschillen uit de zes randgemeenten niet

langer aan de eentalige Vlaamse kamer van de Raad van State toe te vertrouwen, maar wel aan de paritair samengestelde tweetalige algemene vergadering.

Met andere woorden, wat nu allemaal naar de Vlaamse kamer van de Raad van State ging, zal dat in de toekomst niet meer doen.

Mijnheer Van Rompuy, het kader is dus de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde, en dat is hoe dan ook een van de toegevingen aan de Franstaligen. Dit is belangrijk. Want wat is de reden van dit wetsvoorstel? Waarom worden administratieve geschillen – bijvoorbeeld een overheid die een gemeentebestuur terechtwijst, waarbij een gemeentebestuur in beroep kan gaan – van de Vlaamse kamer van de Raad van State overgeheveld naar de algemene vergadering? Natuurlijk omwille van de omzendbrief-Peeters. De Franstaligen willen die op een of andere manier hoe dan ook onderuithalen.

We kennen de geschiedenis van de omzendbrief-Peeters. Het gaat over de restrictieve interpretatie van de taalwetgeving, die na zeven jaar procederen werd gevalideerd door de Vlaamse kamer van de Raad van State. Nietwaar, mijnheer Keulen? In 2004 stond u hier te zeggen dat we het gehaald hadden. Want als zelfs de Raad van State zegt dat de omzendbrief-Peeters, die dateert van 1997 en waarover we zeven jaar hebben geprocedeerd, de juiste interpretatie is van de taalwetgeving, kunnen we daar alleen maar blij om zijn en is de discussie uiteindelijk toch gesloten.

Maar zo, collega's, redeneren de Franstaligen uiteraard niet. Nochtans, op basis van de omzendbrief-Peeters werden verschillende besluiten van de gemeentebesturen uit de zes faciliteitengemeenten geschorst en vernietigd, onder meer het onwettig versturen van oproepingsbrieven voor de verkiezingen. En op basis van de omzendbrief-Peeters, en de overtreding daarvan, zijn tot op heden tot drie keer toe drie kandidaat-burgemeesters, uit Linkebeek, Wezembeek-Oppem en Kraainem, niet benoemd. Wij waren dus gerust.

Maar de omzendbrief-Peeters is altijd een doorn in het oog van de Franstaligen geweest. Nu wil men dit wijzigen. Het wetsvoorstel toont heel goed aan hoe Franstaligen en Vlamingen redeneren. Wij redeneren juridisch. Wij hebben na zeven jaar procederen voor de Raad van State ons juridisch gelijk gehaald. Daarmee dachten wij ook ons politiek gelijk gehaald te hebben. Aan Franstalige kant denkt men anders. Haalt men zijn juridisch gelijk niet, dan betekent dat voor hen niet dat ze politiek ongelijk hebben gehaald. Zij geven nooit af, zij haken nooit af. De kamerbrede euforie van 2004 over het feit dat de Raad van State – weliswaar de Vlaamse kamer – de omzendbrief-Peeters had gevalideerd als de correcte toepassing van de taalwetgeving, maakt nu plaats voor een wetsvoorstel, dat eigenlijk helemaal tegemoetkomt aan de eis van de Franstaligen, die nooit – want zij redeneren politiek en niet juridisch zoals wij – jurisprudentie van de Vlaamse kamer van de Raad van State hebben geaccepteerd. Altijd was hun redenering: "Ce n'est qu'une chambre flamande." Nietwaar, mijnheer Van Rompuy?

Er is een Raad van State voor heel dit land, maar in de ogen van de Franstaligen zijn er blijkbaar twee soorten Raad van State. De slechte Raad van State is deze die een interpretatie van een federale wetgeving valideert, zoals wij hem hebben geïnterpreteerd in de omzendbrief-Peeters, en de goede Raad van State is deze waarvan zij hopen dat hij in de toekomst die omzendbrief-Peeters zal onderuithalen. Dat doet mij denken aan de situatie van de jaren tachtig in Voeren. Ook daar werd Happart nooit benoemd. Zijn benoeming werd altijd voorgedragen en werd altijd vernietigd door de Raad van State. Het resultaat was een wetgevend initiatief, de staatshervorming van 1988, waarbij de faciliteiten grondwettelijk werden gebetonneerd.

We zien nu bij dit wetsvoorstel hetzelfde mechanisme opduiken. De Franstaligen halen juridisch niet hun gelijk, en dan proberen ze politiek hun gelijk te halen door de wetgeving te wijzigen. Dat is wat op dit ogenblik in de Senaat voorligt. Als dit wetsvoorstel wordt goedgekeurd – we kunnen het tegenhouden als we zouden willen – dan betekent dat wellicht het einde van de omzendbrief-Peeters. De burgemeesters die niet benoemd zijn geweest, dat

was op basis van de omzendbrief-Peeters. Op dit ogenblik is het al zo dat wanneer men tuchtmaatregelen tegen burgemeesters uit de Rand aanvecht, dat dat beroep voor de algemene vergadering van de Raad van State komt.

Dat is de reden waarom minister Bourgeois – ik kan hem daarin volgen – altijd heeft geweigerd tuchtsancties te nemen ten aanzien van de drie burgemeesters die in de fout bleven gaan. Waarom? Dat kan men goed tussen de lijnen lezen bij de verschillende interpellaties en vragen om uitleg in de commissie. Omdat hij niet de geschiedenis wou ingaan als de minister die er onrechtstreeks voor zou hebben gezorgd dat de algemene vergadering, paritair samengesteld, de omzendbrief-Peeters waarop die tuchtsancties zouden zijn genomen, nietig of ongeldig zou verklaren.

Dit wetsvoorstel maakt het dus mogelijk dat alle administratieve geschillen voor de paritaire algemene vergadering van de Raad van State komen. Dit zou dus een achteruitgang zijn. Is het dit waard? Heeft men hier zeven jaar lang voor de Raad van State geprocedeerd om eindelijk juridisch gelijk te hebben, dat na een aantal jaar opnieuw weg te geven in ruil voor zelfs geen zuivere splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde?

Als dit wetsvoorstel wordt goedgekeurd, kan het zijn dat als onze minister van Binnenlandse Aangelegenheden gemeenteraadsbesluiten vernietigt op basis van de omzendbrief-Peeters, men niet meer naar de Vlaamse kamer gaat, maar naar de algemene vergadering.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Ik wil iets rechtzetten, mijnheer Van Hauthem. U zegt dat het arrest van de Raad van State van 2004 de omzendbrief-Peeters heeft gevalideerd en vastgezet. Ik heb de geschiedenis op de voet gevolgd. De Raad van State heeft gezegd dat de beroepen tot vernietiging die ingediend zijn geweest door onder andere de gemeente Linkebeek, waarvan ik toen burgemeester was, niet ontvankelijk werden verklaard. U trekt daar de conclusie uit dat dat arrest van de Raad van State een validatie is geweest van de omzendbrief-Peeters. Dat is niet waar.

De Raad van State heeft zich niet ten gronde uitgesproken over de omzendbrief-Peeters. Dat kun je nergens terugvinden. Akkoord of niet akkoord?

De heer Joris Van Hauthem: Nee, niet akkoord. Dat kan men wel terugvinden. Trouwens, de Raad van State heeft dat nadien in bijkomende arresten nog bevestigd. Los van dat ene element was er tijdens de communautaire onderhandelingen discussie over de vraag: wat met onze administratieve rechtscolleges, de Raad voor Vergunningsbetwistingen, en wat ten aanzien van de inwoners van de zes? Gaan die met een beslissing van de Raad voor Vergunningsbetwistingen ook naar die tweetalige, paritaire algemene vergadering van de Raad van State kunnen gaan? Er is een hele discussie over geweest. Neen. De cassatieberoepen daartegen gaan dan weer wel naar de algemene vergadering.

Dit is één element van de toegevingen in het kader van Brussel-Halle-Vilvoorde. We vragen ons af waarom, nu we eindelijk juridische zekerheid hebben verworven, we die om politieke redenen weer weggeven. Dat is de vraag die vandaag voorligt. De keuze voor het parlement is duidelijk.

Als u vindt dat de omzendbrief-Peeters onverkort van kracht moet blijven, dan stemt u voor dit belangenconflict. Als u vindt dat de Vlaamse kamer van de Raad van State ons vertrouwen moet blijven genieten, dan stemt u voor dit belangenconflict. Als u vindt dat men tegemoet moet komen aan de eisen van de Franstaligen in het kader van Brussel-Halle-Vilvoorde, dan stemt u tegen. Indien u vindt dat de Franstaligen uit de zes met alle mogelijke administratieve geschillen naar de algemene vergadering, paritair samengesteld, kunnen gaan en als u dus vindt dat de mogelijkheid bestaat dat de omzendbrief-Peeters daardoor onderuit wordt gehaald, dan moet u straks maar allemaal op het rode knopje duwen.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Het is niet omdat de contentieux – zoals men dat noemt – bij een algemene vergadering van de Raad van State komt, dat de omzendbrief-Peeters gekelderd zou worden. Stel dat een Franstalige burgemeester de omzendbrief-Peeters naast zich neerlegt en de convocaties voor de gemeenteraadsverkiezingen in het Frans of in de twee talen verstuurt, en hij moet benoemd worden, maar de minister van Binnenlandse Zaken weigert dat omdat hij een overtreding heeft begaan, dan kan hij in beroep gaan bij de algemene vergadering van de Raad van State. Om daar zijn gelijk te halen, moet hij een meerderheid hebben en moet er een besluitvorming gebeuren in de Raad van State. Men moet er tot een consensus komen. Als de Vlamingen zeggen dat hij de omzendbrief-Peeters geschonden heeft, dan komt er geen besluitvorming waarin staat dat de spons wordt geveegd over wat hij gedaan heeft en dat hij wel benoemd wordt. Er is het vetorecht van de Vlaamse leden van de algemene vergadering. Bovendien, niets zegt dat de algemene vergadering van de Raad van State het niet eens is met de interpretatie van de Vlamingen. Het gaat over leden van de Raad van State, niet over de heer Van Eyken of iemand anders. Het gaat over magistraten die de rechtspraak kennen. De Vlaamse kamer is ook niet over één nacht ijs gegaan, het heeft ook zeven jaar geduurd.

Zeggen dat er in de Raad voor Vergunningsbetwistingen mogelijk in cassatie een tweetalige kamer zou zijn die zou oordelen, dat is toch overdreven. Waarover gaat die cassatie? Het gaat over vergunningsverplichtingen, over bouwvergunningen of iets van dien aard. Het gaat bijvoorbeeld over een bouwvergunning die geweigerd werd door een Franstalig gemeentebestuur. In de faciliteitengemeenten zullen het Franstaligen zijn die voor een groot stuk het college uitmaken. Dat is in de feiten zo, we hebben nog een of twee schepenen in de faciliteitengemeenten. Die schepenen zijn dus meestal Franstaligen. Als er zich een probleem voordoet met de bouwvergunningen die daar dan aan de orde zijn, en men gaat in beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, dan moet dat ook in het Nederlands verlopen. Het is dus alleen in de derde orde, in cassatie. U zegt daar nu van dat het een onaanvaardbare toewijzing is, dat we ons echt aan het verkopen zijn. Mijnheer Van Hauthem, dit is bijna absurd.

Aan de andere kant zijn de faciliteitengemeenten definitief in Vlaanderen verankerd. Minister Bourgeois heeft ook gezegd dat de voogdij over de faciliteitengemeenten bij de Vlaamse Regering blijft. De faciliteiten worden niet uitgebreid, er komt geen enkele mogelijkheid om daarover initiatieven te nemen. Brussel wordt niet uitgebreid met de zes. Ik kan u tien dingen geven. Er komt geen ratificatie van het Minderhedenverdrag. De procedure biedt heel wat garanties zodat er geen carrouselmogelijkheid meer is, enzovoort.

U bent werkelijk met het kleine lettertje van een akkoord bezig.

Ik heb mij nooit illusies gemaakt dat wij voor de Vlamingen meer konden krijgen. Ik vind het zelfs veel beter dan ik ooit had durven te hopen. Ook de grondwetsspecialist van de N-VA, professor Vuye, vindt dat een te verdedigen akkoord. Ik respecteer uw mening, maar ben het totaal oneens met uw interpretatie.

Wij moeten de kans met beide handen grijpen. Twintig, dertig jaar lang hebben wij gevochten om die splitsing te realiseren. Die splitsing is in de commissie goedgekeurd. Laten wij nu als Vlaams Parlement eindelijk uitvoering geven aan de resolutie die wij hier zeven jaar geleden hebben goedgekeurd. Ik heb mij daar twintig jaar voor ingezet. Maar nu wilt u een belangenconflict invoeren om die splitsing onmogelijk te maken. Mijnheer Van Hauthem, gun mij dit toch! (*Gelach. Applaus bij CD&V en Open Vld*)

Uplace is een andere zaak, maar gun mij de splitsing van BHV!

De heer Joris Van Hauthem: Uw laatste zinnen zijn de belangrijkste. Het cassatieberoep laat ik even terzijde. Als er toch geen verschil is, waarom moet de wetgeving dan worden gewijzigd? De vergadering is paritair samengesteld, met afwisselend een Nederlandstalige en een Franstalige voorzitter. Maar bij staking van stemmen is de stem van de voorzitter doorslaggevend. Volgens u rijzen er geen problemen. Maar waarom moet er dan een

wijziging komen? Er is zeven jaar geprocedeerd om ons juridisch gelijk te halen. U weet zeer goed wat de bedoeling is van dit wetsvoorstel: het is een nieuwe poging om via de wet en met de goedkeuring van de Vlamingen alsnog de omzendbrief-Peeters onderuit te halen. Als u zegt dat de omzendbrief niet belangrijk is, dan neem ik daar akte van. Dat is een standpunt zoals een ander. Maar dit is niet zonder betekenis.

Minister Bourgeois heeft geweigerd om een tuchtprocedure op te starten tegen die kandidaat-burgemeesters, want hij vreesde dat hij de geschiedenis zou ingaan als de doodgraver van de omzendbrief. De partijen die op federaal niveau dit wetsvoorstel goedkeuren en hier niet met dit belangenconflict instemmen, maken het mogelijk dat de omzendbrief wordt ondergraven. Dat is de essentie van de zaak. Over BHV zullen wij het volgende week nog hebben, want dan staan er ten minste twee andere belangenconflicten op de agenda over andere dossiers in verband met BHV – onder meer over de wijze waarop de burgemeesters in de Rand kunnen worden benoemd. Want dat is opnieuw een uitholling van onze bevoegdheden. Als u het daar allemaal mee eens bent, dan moet u dat hier maar zeggen, wij zullen daar dan akte van nemen.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, collega's, ik wens van de gelegenheid gebruik te maken om namens mijn fractie zeer duidelijk ons standpunt mee te delen over dit en ook over de toekomstige belangenconflicten. Ik wil u vragen om mij de kans te geven mijn visie ten volle te verwoorden, en sinds vandaag weet ik dat ik daartoe artikel 45 van het Reglement kan invoeren.

Naar aanleiding van dit agendapunt herlas ik nog eens het verslag van het debat dat wij hier op 12 oktober hebben gevoerd. Ik moet er geen tekening bij maken: hier zit de N-VA in de meerderheid, en hiernaast in de oppositie. U mag van mij niet verwachten dat ik hier het pakket van wetsvoorstellen verdedig dat in de Kamer en de Senaat voorligt. Zowel in de Kamer als de Senaat wordt het standpunt van de N-VA op de geëigende manier, in debatten en met behulp van amendementen en dergelijke verkondigd.

Wij zijn er inderdaad van overtuigd dat er een paar serieuze angelen zitten in die pakketten. Ik wens hier niet het inhoudelijke debat te voeren. Mijn conclusie daarover volgt straks.

We zijn inderdaad wel van oordeel dat die wetsvoorstellen niet beantwoorden aan wat wij voor ogen hadden en derhalve ook de belangen schaden.

Maar er is meer. Wij zullen, collega's, deze belangconflicten niet goedkeuren en wel om twee redenen. De eerste reden is dat men mag, kan en moet verwachten dat een meerderheidspartij zich houdt aan afspraken zoals ze binnen de ploeg, binnen de regering gemaakt zijn met de coalitiepartners. Dat is een open deur intrappen. Iedereen was het daar darnaar mee eens. Die afspraken willen wij loyaal naleven. Een van die afspraken is dat we alleen belangenconflicten steunen als we dit met de meerderheidspartijen gezamenlijk doen. De voorbije weken en dagen waren er voorbeelden waarbij de Vlaamse Regering stappen ondernomen heeft om inderdaad beslissingen op het federaal niveau aan te vechten. We stellen duidelijk vast dat er geen meerderheid is voor deze belangenconflicten.

De tweede reden is dat het stemgedrag van de N-VA-fractie geen enkel verschil zou maken, aangezien diegenen die het federale regeerakkoord en de federale wetsvoorstellen schrijven en uitwerken hier het belangenconflict niet steunen en we derhalve ver van de drievierdemeerderheid blijven. Een drievierdemeerderheid zou, indien we ze al zouden halen, enkel de behandelingen van de Senaat en de Kamer opschorten. Het is niet zo dat dit Vlaams Parlement, indien ze al drie vierde van de stemmen bij elkaar zou brengen, de wetsvoorstellen volledig naar af zou brengen.

Collega's, de N-VA is niet bereid om de Vlaamse Regering in gevaar te brengen door een stemming die alleen symbolisch is en niet onbelangrijk wat de inhoud betreft. We gaan geen show opvoeren voor iets wat sowieso geen resultaat oplevert.

Wij zijn ervan overtuigd dat we de Vlaamse zaak beter dienen door deel te nemen aan de Vlaamse Regering dan door er niet aan deel te nemen. Het zou ook niet logisch zijn om een Vlaamse Regering en een Vlaamse overheid in een crisis te storten voor akkoorden die elders gesloten werden. De Vlaamse Regering draagt daarin geen enkele verantwoordelijkheid en de N-VA zeker niet.

Collega's, wij zullen ons straks bij de stemming dan ook aansluiten bij onze meerderheid-collega's. U moet wel kunnen aanvaarden dat één lid van Vlaams-Brabant en één gemeenschapssenator zich zullen onthouden. (*Applaus bij de N-VA*)

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, we kennen de redenen wel. Ik sta nog altijd verbaasd van wat de N-VA in dit parlement komt zeggen. Ze ontpopt zich als een staatspartij. (*Opmerkingen van de heer Van Dijck*)

Proficiat, nog zo een en het licht valt hier uit.

U zegt dat we sowieso geen belangenconflict zullen steunen omdat we sowieso geen drievierdemeerderheid halen. Dat kan zijn. Ik zou dan, mijnheer Van Dijck, uw collega's in het federale parlement een sms'je sturen en vragen ermee op te houden oppositie te voeren omdat je daar zelfs geen eenderdemeerderheid haalt. Je houdt het daar ook niet tegen door oppositie te voeren.

Als men oppositie voert tegen akkoorden die slecht zijn, dan doet men dat overal: te land, ter zee, in de lucht, in de Kamer, in de Senaat en – wat ons betreft – ook in het Vlaams Parlement, ook al haal je geen meerderheid. Je haalt in de Kamer ook geen meerderheid. Je haalt in de Senaat ook geen meerderheid.

Uw tweede argument is helemaal om van uw stoel te vallen. Hoe zei u het ook alweer? “Wij willen de Vlaamse Regering niet in crisis storten.” Alstublieft! Uw collega's van de sp.a mogen zich de laatste weken, maanden en jaren wel wat meer permitteren dan dat. Waarom zou uw stemgedrag ten aanzien van een belangenconflict van het Vlaams Belang de Vlaamse meerderheid en de Vlaamse Regering in crisis storten? Dat moet u mij eens uitleggen. Als dat het geval zou zijn, dan hebt u zich met handen en voeten geklonken aan de CD&V en de sp.a. Hier geen vin verroeren en in het federale parlement de grote Jan uithangen, – excuseer, mijnheer Van Dijck –, dat kan niet. Dit is een tsjeventruc, dit is een tseventoespraak waar de CD&V nog een puntje aan kan zuigen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer Van Hauthem, men moet een beetje consequent zijn met moties die men vandaag indient. Van een minister die zich deloyaal opstelt in de meerderheid, vraagt u om de eer aan zichzelf te houden en ontslag te nemen. Dat ligt hier straks ter stemming voor. Als de N-VA zegt dat ze zich loyaal aan een regeerakkoord en aan afspraken binnen de meerderheid houdt, dan vermoed ik dat, als we dat niet zouden doen, u straks ook het ontslag van de N-VA zou vragen. Vlaanderen zou daar geen baat bij hebben.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Van Dijck, waar staat er in het regeerakkoord dat u geen belangenconflict zou mogen steunen? Waar staat dat in het regeerakkoord? Het laatste wat u zegt, is terecht. Op de duur vraagt een mens zich af wat nog de meerwaarde van de N-VA in deze Vlaamse Regering is.

Mijnheer Van Dijck, uw antwoord is ontgoochelend. Op het federale vlak, waar u geen macht hebt, voert u oppositie tegen de communautaire akkoorden. Mijn ontgoocheling is dat u op dit niveau, waar u invloed hebt en waar u macht hebt, weigert die te gebruiken. Hier abdiceert u. Hier hijst u de witte vlag. Daar gaat het over. Het gaat over uw geloofwaardigheid. Waar u het kunt doen, abdiceert u, en waar u het niet kunt doen, hangt u de grote Jan uit. Het is een kwestie van geloofwaardigheid en die bent u bij deze kwijt.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteuw: Voorzitter, ik vond de toespraak van de heer Van Dijck bijna ontroerend, hoe hij in het belang van Vlaanderen zijn stemgedrag uit de doeken doet. Hij spreidt echt staatsmanschap ten toon.

Mijnheer Van Dijck, u bent de eerste om, als een partij of een fractie ook maar enigszins afwijkend stemgedrag vertoont of verklaringen aflegt, dan zwaar te fulmineren. Ik stel vast dat u in het federale parlement stormloopt tegen dit akkoord, maar dat u hier braafjes meestemt met de meerderheid. Dat is wel opvallend.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, ik wil een stemverklaring afleggen.

In dit parlement heeft een generatie Vlamingen over partijgrenzen heen geijverd en gevochten voor de splitsing van het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Met de stemming in de Senaat is dit nu een stap dichterbij gekomen. We bevinden ons op een zucht van de eindstreep die we allemaal lang zagen liggen, maar die we niet bereikten. Het is een hele kunst om te proberen om van zulke overwinningen toch nog een nederlaag te maken zoals u, mijnheer Van Houthem, hebt gedaan. Het brengt me alleen maar tot de conclusie dat u eenvoudigweg geen oplossing wil. Aan zulke verrottingstrategieën zullen wij dan ook niet meedoen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over de motie houden.

■

VERZOEKSCRIFT over de aanrekening van afvoer van drinkwater van eigen waterwinning en mogelijke onvolkomenheden in de wetgeving. Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed uitgebracht door mevrouw Tinne Rombouts – 1637 (2011-2012) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed over het verzoekschrift over de aanrekening van afvoer van drinkwater van eigen waterwinning en mogelijke onvolkomenheden in de wetgeving.

Mevrouw Rombouts, verslaggever, is vandaag verontschuldigd en kan geen verslag geven.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Lieven Dehandschutter, de dames Karin Brouwers en Els Robeyns en de heren Sas van Rouveroi, Boudewijn Bouckaert en Bart Caron houdende wijziging en opheffing van het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus – 1658 (2011-2012) – Nr. 1

Voorstel tot het verlenen van voorrang in commissie

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Dehandschutter bij motie van orde een voorstel gedaan tot het verlenen van voorrang in commissie aan het voorstel van decreet van de heer Lieven Dehandschutter, de dames Karin Brouwers, Els Robeyns, de heren Sas

van Rouveroij, Boudewijn Bouckaert en Bart Caron tot wijziging en opheffing van het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus.

De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Voorzitter, ik zou graag hebben dat een meerderheid in deze assemblee dit bij voorrang wil laten behandelen in de commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme zodat wij de discussie over het Reisbureaudecreet voor eens en voor goed kunnen regelen. We hebben ook de evaluatie van het decreet gehad en we zijn over de grenzen van meerderheid en oppositie heen tot een voorstel gekomen om dit nog voor het einde van het parlementaire jaar in de commissie en vervolgens in de plenaire vergadering te kunnen behandelen.

De voorzitter: Is het parlement het eens met het voorstel tot het verlenen van voorrang in commissie?

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, ik wil kort uitleggen waarom we het niet eens zijn met het voorstel. De commissie Binnenlandse Zaken is al overbevraagd met pakken decreten, nota's en dergelijke meer. Als het de meerderheid en een deel van de oppositie uitkomt, kan daar plots een vrij fundamenteel decreet bij voorrang in geboekt worden. Ik vind dat geen manier van werken. Als men dat volgende week wil doen, dan doet men maar, maar onze toestemming heeft men daarvoor niet.

De voorzitter: Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot het verlenen van voorrang in commissie.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot het verlenen van voorrang in commissie is aangenomen.

Het incident is gesloten.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen en munitie – 1371 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 7

Aangehouden stemmingen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen.

Aan de orde is de stemming over amendement 54 van de heren Caron, Caluwé, Roegiers en Hendrickx op artikel 28.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

- 92 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 64 leden hebben ja geantwoord;
- 28 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 28.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

93 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
65 leden hebben ja geantwoord;
13 leden hebben neen geantwoord;
15 leden hebben zich onthouden.

Artikel 28 is aangenomen.

De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, ik heb voor deze en volgende stemmingen een stemafspraak met ‘twinmama’ mevrouw Poleyn.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Voorzitter, ik heb voor deze en volgende stemmingen een stemafspraak met mevrouw De Wachter.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik heb een stemafspraak voor deze en volgende stemmingen met mevrouw Idrissi.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

93 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
58 leden hebben ja geantwoord;
21 leden hebben neen geantwoord;
14 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

MOTIE van de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck betreffende een belangenconflict

– 1640 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie betreffende een belangenconflict.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

97 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
16 leden hebben ja geantwoord;
77 leden hebben neen geantwoord;
4 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van de heren Joris Van Hauthem, Frank Creyelman en Johan Deckmyn en mevrouw Marleen Van den Eynde tot besluit van het op 6 juni 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de toekenning van de milieuvergunning voor Uplace Machelen en de cohesie binnen de Vlaamse Regering – 1659 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

- 97 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 13 leden hebben ja geantwoord;
- 77 leden hebben neen geantwoord;
- 7 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van de heren Dirk Van Mechelen en Sas van Rouveroij tot besluit van het op 6 juni 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de toekenning van de milieuvergunning voor Uplace Machelen en de cohesie binnen de Vlaamse Regering – 1660 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

- 98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 26 leden hebben ja geantwoord;
- 59 leden hebben neen geantwoord;
- 13 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van de heren Hermes Sanctorum en Dirk Peeters, mevrouw Mieke Vogels en de heren Filip Watteuw en Luckas Van Der Taelen tot besluit van het op 6 juni 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de toekenning van de milieuvergunning voor Uplace Machelen en de cohesie binnen de Vlaamse Regering – 1661 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

- 98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 8 leden hebben ja geantwoord;
- 76 leden hebben neen geantwoord;
- 14 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van de heren Bart Caron en Herman Schueremans tot besluit van het op 6 juni 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het publiek maken van de adviezen voor de meerjarige subsidies in het kader van het Kunstendecreet door de minister van Cultuur

– 1662 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

97 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

20 leden hebben ja geantwoord;

72 leden hebben neen geantwoord;

5 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van de heren Chris Janssens, Joris Van Hauthem, Johan Deckmyn, Wim Wienen, Wim Van Dijck en Jan Penris tot besluit van het op 6 juni 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het publiek maken van de adviezen voor de meerjarige subsidies in het kader van het Kunstendecreet door de minister van Cultuur

– 1663 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

97 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

14 leden hebben ja geantwoord;

80 leden hebben neen geantwoord;

3 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MEDEDELINGEN VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Dames en heren, de voorzitter van de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen, de heer Bouckaert, heeft me meegedeeld dat die commissie morgen niet begint om 10 uur maar om 10.30 uur.

Op 14 mei 2012 besliste het Uitgebreid Bureau om de gedachtewisseling van 16 april 2012 in de Samenwerkingscommissie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie over de band tussen Vlaanderen en de Vlaamse Gemeenschap in Brussel voort te zetten in het Vlaams Parlement, ditmaal met alle Vlaamse volksvertegenwoordigers.

Die gedachtewisseling vindt plaats in de Verenigde Commissies voor Reglement en Samenwerking en voor Brussel en de Vlaamse Rand op maandag 11 juni 2012 vanaf 14.30 uur in de Pieter Bruegelzaal.

U wordt vriendelijk uitgenodigd hieraan deel te nemen met de leden van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 13 juni 2012 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 21.45 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brussee, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri.

Afwezig met kennisgeving

Annick De Ridder, Tinne Rombouts, Stefaan Sintobin: ambtsverplichtingen;

Else De Wachter: familieverplichtingen;

Patricia De Waele, Marijke Dillen, Patrick Janssens, Sabine Poleyn: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Jean-Jacques De Gucht, Bart De Wever

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen

Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Karlos Callens, Frank Creyelman, Marnic De Meulemeester, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Herman Schueremans, Erik Tack, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyskens, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Jan Penris, Erik Tack, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

ONTHOUDINGEN:

Karlos Callens, Marnic De Meulemeester, Gwenny De Vroe, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Ulla Werbrouck

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga

Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Bart Caron, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Hermes Sanctorum, Erik Tack, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Wim Wienen

ONTHOUDINGEN:

Karlos Callens, Marnic De Meulemeester, Gwenny De Vroe, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Christian Van Eyken, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Ulla Werbrouck

■

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Jan Penris, Peter Reekmans, Erik Tack, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brussee, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Mark Demesmaeker, Liesbeth Homans, Vera Van der Borght, Ulla Werbrouck

■

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Jan Penris, Erik Tack, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseele, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Ulla Werbrouck, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Hermes Sanctorum, Luckas Van Der Taelen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

■

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Ann Brusseele, Karlos Callens, Frank Creyelman, Marnic De Meulemeester, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Lydia Peeters, Jan Penris, Herman Schueremans, Erik Tack, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen, Khadija Zamouri

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Peter Reekmans, Hermes Sanctorum, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Lode Vereeck, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck

■

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Hermes Sanctorum, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Ulla Werbrouck, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Jan Penris, Erik Tack, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

■

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Ann Brusseel, Karlos Callens, Bart Caron, Marnic De Meulemeester, Gwenny De Vroe, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Khadija Zamouri

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys,

Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Wim Wienen, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Peter Reekmans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Lode Vereeck, Ulla Werbrouck

■

Stemming nr. 9:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Jan Penris, Erik Tack, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseele, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Peter Reekmans, Lode Vereeck, Ulla Werbrouck

■